

கல்கி

KALKI

2.11.1969 • 40 காசு

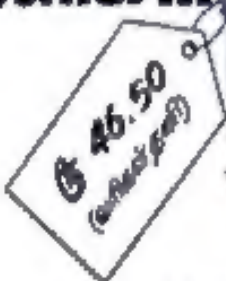
இந்த

அன்புள்ளியே

இவர்கள் போட்டோகிராபி கலையைத்
தொடங்கத் தூண்டிவிடாதா!

க்ளிக் III

CHAG-115-TAM

உங்கள் செல்வங்களும் செல்விக்கும் புதைப்படைகளைப் அறிவதும்
செய்து வைப்பதும், அவர்களுக்கு க்ளிக் III காரிரா வாங்கித் தருங்கள்.
இந்த காரிராவால் படம் எடுப்பது மிக மிக எளிதும், எளிதான எந்தவும்
போட வேண்டாம்; குழம்பித் தவிக்கவும் வேண்டாம். நீங்கள் கிரும்பும் காட்சியைப்
போகவே செய்து, 'க்ளிக்' பணை வேண்டும், அவ்வளவுதான்!
குதல் தடையையேனவே படம் பிரகாசமாக விழுகிறது. இதும்,
ஒவ்வொரு போடும் பிசியிலும் சிறப்பாகப் பளிசென்று படங்களை எடுத்து மகிழ்வதும்!
எனவே இந்த மிகக்கூலத்தில் உங்கள் அருமைப் செல்வங்களுக்கு க்ளிக் III
காரிராவை அன்பளிப்பாகத் தருங்கள். இந்த அற்புத காரிரா போட்டோகிராபி
தொடங்குவதற்கும், தொடர்ந்து படங்களை எடுப்பதற்கும் நவீனத்தது!
அதிகாரப் பெற்ற எம்மா ஆக்ரா விவரப்புகளிடமும் கிடைக்கிறது.

ஆக்ரா வெப்பார்க்கவின் கீழ் தயாரிப்போர்:
தி கிழ இந்தியா டிரைட் டைட் டி.டி., மகேடா.
மகேடா விசிபோலஸ்தான்:
ஆக்ரா-கேவாட் இந்தியா லிமிடெட் / மும்பை, புது டெலி
கொத்தா, சென்னை

சோப்பென சொல்லவோ,
சுகந்தம் அல்லவோ!

புதிய கோத்ரேஜ் லக்ஷ்மி சந்தன சோப்!

என்ன விரிதை! ஒரு சோப்பில் எத்தனை
சோபித கசுந்தம்! எப்படித்தான்
சந்தனத்தின் உண்மையான வாசனையை
கோத்ரேஜ் இந்த சந்தன சோப்பின்
உள்ளடைத்தனரோ! மணம்,
மணம், மணமோ மணம், கரைந்து
முடியும் வரை மணம். கோத்ரேஜின் புதிய
லக்ஷ்மி சந்தன சோப் புத்துணர்-
வூட்டும் சந்தன கசுந்தமேதான்!
அதுவும் மிகக் குறைந்த செலவில்!

Godrej

லக்ஷ்மி

சுந்தன

சோப்

ULKA-653-1 TAM

கற்பனைக்கு எட்டாத அற்புத அழகு.

ஹேகோபர்

எம்ப்ராய்டர்ட் துணிகள்

தென்னை என்பது இவ் தயாரிப்பின் மிக அந்மாத எம்ப்ராய்டர்ட் துணிகள் தயாரித்து வரும் துணியும் அவர்கள் கலியோஜன் லிமிடெட் 16, அப்பிரமேஸ் எல்பீட், பம்பாய்-1, அவர்களின் எம்ப்ராய்டர்ட் துணிகளுக்கான பதிவு செய்த இலாபக்கச் சின்னமாகும்.

பிரதம விலைகள் :

தாதுர்தாஸ் சொலிதரம், 1/1, கிடங்கு தெரு, சென்னை-2

டி. மங்காராம், 45, ரட்டன் பஜார், சென்னை-3

எம்ப்ராய்டரி மார்ட், 39, சம்பா கவுன்சி, எம்.ஜே. மார்த்தண்டி, பம்பாய்-3

செனாயி. ஜூன் 17 :: 1969, கல்கி 2

காமராஜ் ஏற்றுள்ள பணி (தமிழ்ச்சாலை) —	3
ராமநாதிரின் கருத்துக்கள் —	6
அமரநிலையில் தினைக்கும் அதிய பூதவுர் —	7
துறவிலாநார் —	8
பொருளியின் செல்வன் —	8
ரகுபதி ராகவ —	19
கண்ணில் தென்கிற்ற காணம் —	20
சாமாயணம் —	24
கல்லிக் கடலிடை கருணைக் கோயில் —	29
சிலையத் திது... —	30
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர் —	32
சாதுவதா —	37
பய்களையப் பருதி —	47
அறம் சன்மார்க்கம் சத்தியம் —	48
பொருளியைப் பத்து —	51
மமனும் என். பி. பதிசு நதழம் —	52
நிலையம் —	58
கல்கிக்கு அடியில்... —	66
உட்டுச் சுவடி முதல் எழுத்துக்கூடுவரை... —	72

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பலிசெ பெயர்களே; கல்கிக்கு உற்பலிசெ.

கல்கி
ஸாகுளடக்கம்

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

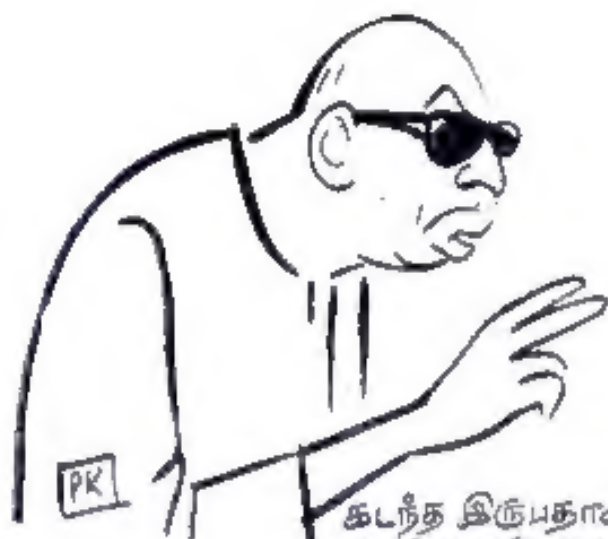
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமக காரியாலயம் : பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை-1

இளைகள் : பக்கல், கல்கி, சென்னை, நாகூர், கோயம்புத்தூர், கோல்கட்டா, கோல்கட்டா

கடந்த இருபதாண்டுகளாக
நாடு தவறான பாதையில்
சென்றிருப்பதாகக் கருதுகிறார்
திரு காமராஜர்!

பெச்சுக்கரங்கள் இல்லாத
காரை ஏப்படி ஓட்டுவாய்?

இது புதுமாதிரிக்காரர்.
பிரதான மந்திரிகளின்
கொண்ட ஓட்டை!

Vin

காமராஜ் ஏற்றுள்ள பணி

காமராஜ் ஸ்தாபனத்துக்கும் பிரதம மந்திரிக்கும் சண்டை இன்னும் நடந்து வருகிறது. பிரதம மந்திரியைத் தன் கட்டுத்திட்டத்தில் வைத்திருக்க ஸ்தாபனம் முயலுகிறது. சர்க்காரை நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு தம்முடையது மட்டுமே என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார் பிரதம மந்திரி. கம்யூனிஸ்டு நாடுகளில் கட்சி ஸ்தாபனம் சர்க்காரை நடத்துகிறது என்றும், அம்மாதிரி ஏற்பாட்டை இங்கு அமுததிக்க இயலாது என்றும் அவர் கூறுகிறார். இந்தச் சிடுக்கை அறுத்தெறிய காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். கட்டித் தொடர்புகள் இல்லாத பொருளாதார ஆலோசகர்களைக் கொண்ட கவுன்ஸில் ஒன்றைப் பிரதம மந்திரி நியமிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஒரு தீர்மானமாக காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நிறைவேற்ற வேண்டும். நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் அந்தக் கவுன்ஸிலின் திடமான புத்திமதியைப் பிரதமர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென அத்தீர்மானத்தில் கோரலாம். இப்படிச் செய்தால் இன்றைய நிலைமை அடியோடு மாறி விடும். தகராறும் சந்தேகமும் தீங்கி. நல்லிணக்கமும் நம்பிக்கையும் பிறக்கும். மக்கள் அத்தகைய நடவடிக்கையை வரவேற்று நிம்மதி அடைவர்.

காங்கிரஸ் தலைவர் திணைக்கப்பாடும் அவரது நண்பர்களும் உறுதியற்ற நடைமுறையைத் தொடர்ந்து கையாண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய உபாயம் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டபின் செய்துகொள்ளும் தற்காப்புத் தன்மை வாய்ந்ததே. அது யோசித்துத் திடமாக முடிவு செய்தது அல்ல. ஆனால் பிரதம மந்திரி கையாடும் தந்திரங்கள் அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கின்றன. அவை வறுவிட்தாக்கும் ரீதியில் உள்ளன. மேலே சொன்னபடி, 'கட்சிச் சார்பற்ற

பொருளாதார ஆலோசகர்களின் கவுன்ஸிலைப் பிரதமர் நியமிக்க வேண்டும், அத்தகைய அமைப்பின் புத்திமதியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று காங்கிரஸ் தலைவர் உறுதியாக நின்று கேட்பாரானால், இப்போதைய தகராறின் தன்மையே மாறிவிடும். இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் தகராறு தனிப்பட்ட வகையில் தலைவர்களுடையே உள்ள போட்டியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அந்த நிலைமை போய்த் தேசிய முக்கியத்துவம் உள்ளதாக விவகாரம் மாறுவதற்கு மேற்சொன்ன தீர்மானம் உதவுமா தவிர காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்கு அது வெற்றி தருவது சாத்தியமே. பொருளாதார ஆலோசகர்களின் கவுன்ஸில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிரேரணையை மக்கள் ஆதரிப்பர். எனவேதான் இப்படித் தீர்மானம் எடுத்தால் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்கு நல்லது என்கிறேன். பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாமல் ஆதிக்கப் போட்டிக்கான சண்டை நடைபெறுவது மக்களுக்கு அதுதான் விட்டது. ஆதிக்க வேட்டை என்ற நிலை மாறித் தேசிய நலனைப் பற்றிய உண்மையான பிரச்சினை விவகார விஷயமானால் மக்கள் பெரிதும் ஆதரவு தருவர்.

தேசத்தில் ஏற்பட்டு வரும் தாழ்மிகச் சிரழிவைக் கண்டு திரு காமராஜ் கூட்டங்களில் வருத்தத்துடன் பேசி வருவது குறித்து மகிழ்கிறேன். நாட்டுப் பற்றுள்ள எவருமே நமது தொந்தரவுகளை அடையத்துக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது இந்த அறச் சிதைவுதான் என்பதை உணராதிருக்க முடியாது. தமது முன்னேற்றத்துக்கு இதிலே மிகப் பெரிய முட்டுக்கட்டை. காமராஜ் ஒரு பெரிய பணியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆண்டவனது

அஞ்ஞாதி அவருக்குக் கிடைக்கின்ற செல்வத்தை என் பிரார்த்தனை.

பெர்மிட் - கைசேங்க முறையில் அரசாங்கம் ஹதிரிமாக ரத்து செய்துக் தான் தார்மிக மறுமார்ச்சி ஏற்பட இயலும். சர்க்காரிடமிருந்தோ அல்லது அதன் அதிகாரிகளிடமிருந்தோ அது மதிமையப் பெற்றுக் கொண்டும் என்ற அவசியத்தினின்றும் ஹதிரித் துறைமுகம் தொழில் துறைமுகமும் ஹதிரித் தாக்க வேண்டும். அது கைசேங்க ஹதிரி மக்களிடையே ஒழுக்கம் உடைய ஏற்பாடு என்று நம்புகிற இரு மக்கள். தொழில் துறைமுகத்தை அகற்றியும் தான் அதைக் குறைமாக்க முடியும். சர்க்காரின் கைசேங்கவும், அரசியல் துறையின் குறைமாவும் பன் சிறிய, பெரிய ரகபொருள்கள் இருக்கலாம் உண்டாம். இவை எல்லாவுமான அடையப் பெற்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவர். இந்த ரகபொருள்கள் எல்லா மனதிற்கொழிய வேண்டியவை.

இப்பொருளை குறித்த பிரதமரோடானது, இதற்குப் பதிலாக எப்பொருள்களும் உடையவையு அளிக்கின்ற பதிலை குறித்த ஏத

பட்டாக வேண்டும். இப்பொருளை நிலவரம் போலினைக்குத் துறிக் கூட இளையில் காத்து. பாயம் செல்லமாகாது என்ற பாயம் முன்னர் இருந்தது. அதனைத் தைப்ப பாயம் போலாக வந்து பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. நீராவை மிகவும் சீராகப் பிடித்தது. ஆண்டவனின் அருள் தாடி விசேஷத்தைக்காணப் பொறுமைமூடன் காத்திருக்க வேண்டியதுதான்.

பெர்மிட் - கைசேங்க முறையின் மூலம் காக்கிரி கட்டி தொழில்துறிகளிடமிருந்து "தங்கொடை" வசூலிக்க முடியும். இம்மாதிரி வசூலிக்கும் அதிகாரத்தில் தங்களுக்கும் பங்கு வேண்டும் என்று ராஜ்ய சர்க்கார்க்கு விதம்படிது இயலாமை, கைசேங்கம் வசூலிப்பதற்கான அதிகாரம் மேலும் பரவும் பட்சத்தில் ஹதிரி அதிகாரிகள் செய்வும், ஹதிரி எக்ஸ்சு துறைமுகமும் காணப் படுகிற தார்மிகச் சீர்தரம் பெரிதாவதாம். அவை போவதற்கு ஒரே ஒரு பரிசாரத்துக் கூண்டு. அந்த அற்புத மருத்துவம் பெர்மிட் - கைசேங்க முறையின் ஒழிப்பு. கைசேங்கம் தரும் அதிகாரத்தைக் காக்கொடை, மூலம் காணப் படுகிறது கொண்டுமே விவாதி முன்னிலை முற்றத்தால் கொடியும்.

(ஹதிரித்-யில் ராஜாஜி சமூகியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பொது சம்பந்தம் மக்களின் தங்களை ராஜ்யங்களின் இந்திய முறையிலுக்குக் கொடுத்த போது, அவர்களுக்கு ராஜ்ய சம்பந்தம் அளிக்க தரக் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. ராஜ்ய சம்பந்தம் தரப்படும் என்ற வாக்ஷாத்தின் மீது அவர்கள் ராஜ்யத்தைத் தந்தனர். இது இந்திய அரசாங்கம், முன்னர் மக்களின் ஆணை இரு தரப்பாலும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம். இந்த ஒப்பந்தம் அரசியல் சாணைத்திட்டம் சர்க்கார்ப்பட்டது. ஒப்பந்தத்தைக் காணும் அளவில் ஏற்பட்ட கூடாது என்பதற்கு ஒரு கார்ப்பாகவே இவ்வாறு சாணைத்திட்டம் சர்க்கார்ப்பட்டது. ஒப்பந்தம் போது சாணை ஏதாவது என்பது வேறு. சாணைத்துக்குத் திருத்தம் கொண்டு வரும் தன் மூலம் அது கூறும் ராஜ்ய சாணை ஏதாவது நீக்கி விடலாம். ஆனால் இது காரணமாக இந்திய சர்க்காரும் மக்களும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் ரத்தாகி விட்டது. ஒப்பந்தம் இருப்பதற்கு ஒரு சாட்சியம் சாணை ஏதாவது. சாணை ரத்தக் திருத்தத்தையும் ஒப்பந்தம் என்பது எப்போதுமே சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரைக் கட்டுப்படுத்தி வரும்.

இந்தச் சட்ட விஷயம் ஒதுக்கும் திருக்கட்டம். தொழில்துறைமுகம். தலைமையித் தாளுகின்றும், நம்பிக்கைக்கு உட்பட்ட தன்னையைய திருக்க முற்படலாமா? திரவா போட்டு விட்டவர்கள் பண ஒப்பந்தங்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுதலை பெறலாம் என்பது ஹதிரித். அவ்வாறாயின், இம்

போது ஒப்பந்தத்தை ஹதிரித் மக்கள் தமது திரவா தீர்மானம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இது தரப்பில் ஒதுக்கி தமது பங்கை நீக்கி வேற்றியவின் மந்திரம் தான் இந்த பிரதிக் கருவை முறித்தால் அதன்மீது கௌரவம் என்பது வாயும்?

★

பார்க்கியென்பது அவர்கள் உட்கரும் கருத்தாக் கட்டி முக்கியத்தான். கௌரவ சர்க்கார் விருத்தியை பற்றிக் கிருக்கலாம். அதற்காக விடுத்துள்ளனர்.

பிணை வளங்கும் சத்தியான இடம் காக்கிரித் திரவாத்தின் தங்களை சில கருத்துக் கார்டம் ஆளாகி விடுவதில் ஆச்சரியமாக, சட்டசபையின் பரம்பரையிற் குறை கூறிக் கொண்டு ஒப்பந்த நாட்கள் தமது பெற்ற விவாதத்திலிருந்து கமரூவில் ஆட்சியில் எத்தனைய நாட்கள் ஹதிரித் மூலம் என்று அப்பொருளிற்கு. தொழில்துறைமுகம், கைசேங்க விடுவாத வான கருத்துக்களைப் பரிசீலனை காக்கி வந்த தாபுத்திராது மத்திரிசை விவாதி வந்த அதிசயம். ஹதிரித் சட்டசபை திரவாத்தினால் சட்டத்தின் ஆட்சியும் நம்பிக்கையுள்ள காசியில் கருத்துகள் பதும்பெறும் என நம்புகிறோம். கௌரவ சர்க்கார் விடுவாத மக்கள் கிரிப்புகள் இருந்து, ஹதிரித் கொட்டபாடுகளின் பித்தனத்த சர்க்கார் ஏற்படுத்தித் தமது வர் என நம்புகிறோம்.

அமர நிலையில் திளைக்கும் அதிசய புருஷர்

இடைவாது கடற்சமரயின் தம்பியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான் சிறுவன் திட்டு. கிருஷ்ணனாந்தி. அவனின் கற்றி இவன் தெரிந்த ஒரு யென்மை, தன்மை, அமைதி.

பிரம்மஞான சபையின் நூல் நிலைய அறையலர் வான் மானேவின் கவனத்தை ஈர்த்தான் கிருஷ்ணனாந்தி. அவர் அவன் பெயரை அங்கையாட்டம் அழைத்துச் சென்றார். அச்சிறுவனின் உணர்ந்த பெருமை அம்மைவாருக்கும் புறப்பட்டது. உலக உத்தராவைச் செய்வதற்காக ஒரு மகாசக்தி வெளிப்படப் போகிறது என்று அந்த அம்மைவார் தீவிரமாகக் கருதி வந்த காலம் அது. அந்த மகாசக்தியின் வெளிவிட்டுக்குக் கிருஷ்ணனாந்தியை உகந்த கருவியாக அங்குக்கு அனுதி உண்டாக்கியது.

பிரம்ம ஞான சபை என்னைக் குப்பிரண்டாக இருந்த நாராயணப்பயனின் புகழ்க்கேரிகிருஷ்ணனாந்தி என்று அங்கே பெண்பட்ட அறிந்தார். அவரிடமிருந்து, கிருஷ்ணனாந்தியை வளர்த்துக் கற்றித்து அவர்க்கு விடப் போறுபவைப் பெற்று அம்மைவார். இவ்விராத்தியில் கிருஷ்ணனாந்திக்குக் கவி அளிப்ப்பட்டது.

ஆனால் கிருஷ்ணனாந்தியைப் பொறுத்த வரையில் கவி என்பது வெளிவிக் கவி இருந்தே அளிக்கப்பட்டுக் கற்றி விஷயமாக இல்லை. அருதினாலும் சாக்கத்தாக அதுவிக் கப்பட்டுக் கத்திய தரிசனமே அங்குக்குக் கவி எம் கவிப் பவனுமால் இருந்தது.

"அபுதினமாவது, சாக்கத்தாவது, சத்தியத்தை அதுவிக்ப்பாவது? இந்த அபுதிய உலகில் இது சாத்தியமா" என்றே கேட்கும். ஆனால் பூர்வ கம்மக்காரனிடையேயும், அம்மை சகவராதற்குப் பவனிடம் - குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே கிருஷ்ணனாந்தி சத்திய நிலையில் அநாயாசமாக நிலைத்திருந்தார். பூரிசையான, பயந்த பள்ளிப் பிள்ளையாக இருக்கும் போல அம்மைவரது தன்மை யதற்கு சத்தியாநாயக நூலில் ஆர்த்த விடுவார்.

நிலையு என்பது கமை, கருத்து என்பது பாரதி, மரபு என்பது பரு இவை ஏதும் இவ்வாறில் வெட்டிவெளிப்பாடு உணர்ந்தது ஆகிவிட கொண்டாய். அப்பொருதைக்கப் போல சத்தியத்தை. அழகை, அன்பை, அமர வானவை அதுவிக்கலாம் என்று கண்டவர் கிருஷ்ணனாந்தி. விஷயம், விஷயத்தின் அறிபயன் என்ற இடைவெளியை அழித்து அந்தந்த நிலைமையே பூர்வமாக மனத்தின் எதிரிடில் சடுபடுத்தியதும் அதுவே சத்திய நிலை என்று கண்டார்.

அவன் மூலம் மகாசக்தியின் ஒளியைப் பரப்புவதற்காக அங்கே பெண்பட்ட "கிருக்குத் தாரை" என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கி விடுத்தார். ஆனால் அவரோடு இயக்கம், இயக்குபவர், இயக்குவார்க்கப் படுபவர் என்ப தென்மைப் பொருளுற்றவை எனக் கருதினார். அவரையும், அவ்வப்போதும் உணர்ந்தில் பரிபூரணமான சடுபாடு கொண்டாய் அதிய உண்மை வாய்வு; இந்த சடுபாட்டை வெளி

விஷயங்களால் - சமயத்தால், சம்பிரதாயத்தால், ஆசாரத்தால், ஆசாரியரால் - ஏற்படுத்த முடியாது என்று கருதினார். எனவே, மகாசக்தியின் அநாதரம் என்கின்ற மரபையும் அத்தன்மைமே அநாயாசமாகத் தியாகம் செய்து விட்டார். "கிருக்குத் தாரை"வைக் கண்டு விட்டார்.

அதிலிருந்து அவரது வரலாறு அதுபுதியின் வரலாறு, அப்பின் வரலாறு, அமைதியின் வரலாறு உள்வது.

தற்போது எழுபத்திநான்காம் பிராயத்திலுள்ள கிருஷ்ணனாந்தி (தே. கிருஷ்ணனாந்தி அவர்கள் அன்பர்கள் இப்படித்தான் அழைப்பர்) கடந்த பண்டைய ஆண்டுகளாக உலக நாடுகள் என்றும் கருகேற்ற, உலகத்த, சத்தியத்தின் எளியமையான, இனிமையான முறையில் எடுத்தியம்பி வருகிறார்.

உலக நிலைப்புக்காகவும் துறந்து, மனத்தின் வெட்டிவெளியாகிப் பூர்வ உயிர்ப்புடன் சத்தியத்தோடு சத்தியமாக - அப்பொரு அன்பாக - சாத்தியோடு சாத்தியாக இறைந் திருக்கிற நிலையில் சமயம், குரு, சம்பிரதாயம் இவை யாவும் அநாயாசமே. ஆனால் அந்த நிலைமிருந்து வெகு தூரத்திலுள்ளவர்கள் தாம். எவருமும், அவர் சொல்வது இந்த மகோன் த நிலையின் நிலையு நமக்கு நீங்காமல் இருத்தியாக வேண்டும். அந்த நிலையு படுத்தியதற்கும் நமக்கு ஒரு வரப்பிரதாய பருவநாயகம். கிருஷ்ணனாந்தி சத்திய நிலைய வார்த்தையால் மட்டும் நிலையுபடுத்தவில்லை; தம் வாழ்க்கையாலேயே நிலையுபடுத்தினார். இயைத்தபடி பார்த்தின்ற நாம் இயைமாக ஆக முடியலாம் போகலாம்; எனினும் இயைத்ததைக் கண்டு நம் மனம் பூர்க்கிற தன்மை? உணர்வில் இமயம் கிருஷ்ணனாந்தி.

வெளிக் கத்தின் அடிமட்டத்தில் ஆற்றுகின்ற காலம் இது. எனவே மனிதனின் உள்வார்த்த மான்கை உணர்ந்தும் கிருஷ்ணனாந்தியின் கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டிய அவசியத்தைக் கிவ் பெரு மக்கள் உணர்ந்தது. "கிருஷ்ணனாந்தி கேத்திரம்" (Krishnananthar Centre) ஒன்றை நடத்தி வருகிறார்கள். மாணவர்கள் கித்திரைவைப் பகலையாக வைத்துக் கொண்டு இவ்வாறின் முடியே தத்துவங்களைவும், சிந்தம், சித்திரம், சங்கீதம், நாடகம் முதலிய வற்றையுப் புது முறையில் கவித்த திட்டத்தின் விதிகளற்றபடி பள்ளி எழுப்புகிறது கேத்திரத்தின் முக்கியப் பணிகளில் ஒன்று.

பல உத்தம் இலட்சியங்களுக்கு இசையால் பணி செய்கின்ற சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீமதி எம். எம். கப்புலகும்பி அவர்கள், "கிருஷ்ணனாந்தி கேத்திரத்தின்" பொருட்டு நாமன் முதல் தேதி (சனிக்கிழமை) மாலை ஆறு மணிக்குச் சென்னை சர்வகலாசாலா நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் உதகக் கச்சேரி வழங்குகிறார். ஐ. நா. சமயின் பிரதம அதிகாரி (Chief of Cabinet) யாக விருக்கும் ஸ்ரீ வி. வி. தரணியம் அவர்கள் முன்னிலையில் கச்சேரி நடக்கிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் கிருஷ்ணனாந்தியின் திரு உருவத்தை மகிழ்ச்சி யுடன் அட்டைமிக் வெளிவிடுகிறோம்.

துறவியானார்!

விக்கில் ஊதிய உண்மை இறுதி ஏதோ ஒரு விநாயகியில் வாழ்க்கையாகி விடுகிறது. அதிலில் ஊதிய தத்துவம் மூலம் ஏதோ விநாயகியில் அபுபலமாகி விடுகிறது. அந்த 'ஏதோ ஒரு விநாயக' அருமைமயிதம் அருமை ஊக எவரோ ஒருவருக்குத்தான் வாய்க்கிறது. சேங்காஸிபரம் தீக்ஷிதரவர்கள் அப்படிப்பட்ட அருமைமயிதம் அருமைமயான ஒருவராகி விட்டார். வாழ்க்கையில் உட்பொருள் வாழ்க்கையைத் துறக்கும் சத்தியசத்தியமேயே உயின்று என்ற உண்மையை நினைவூட்டுகின்றவராக உபதேசித்து வந்துள்ள அவர், இன்று அந்த உபதேசத்துக்குத் தாமே பாஷ்யமாகி விட்டார்.

அவையானது வீ. தேவசு. எம். மருத்துவ மனியில் ஏழு வாரங்களாக தீக்ஷணை பெற்று வந்த தீக்ஷிதர். அப்போது 213 தேதி. ஊர்தி புன்னியி தினத்தன்று ஓர் அற்புதமான நிடசங்கற்பம் கொண்டார்.

உடல், உடல் நோய், தீக்ஷணை இவற்றிலிருந்து மனத்தை அப்படியே விடுவித்து விட்டார். 'இனி என்னை மருத்தும் பாவமும் வேண்டாம்' என்றார். தீக்ஷணை அளிக்க வந்த மருத்துவர்கள் களைத் திருப்பி அனுப்பினார். "சத்தியாசம் வாங்கிக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்ற அழகத்தமாகக் கூறினார்.

அத்திம காலத்தில் "சூபத் சத்தியாசம்" என்று வாங்கிக் கொண்டுவந்தனா. துறவியாகித் தீக்ஷணையாகவா புன்னியியம் என்ற கருத்தில், ஒரு வேளை தீக்ஷிதத்திற்குமே இப்படித்தான் என்னி விட்டாரோ என உறவினர் நினைத்தனர். பிற்பாடு உடல் குணமாகாது அவர் இவ்வந்தையும் செவ்வந்தையும் துறந்து வாழ நேருமே என்பதை

அவர் என்னிப் பார்த்தாரோ என சம்பந்தித்து அவரிடமே கேட்டனர். ஆனால் மெலித்த உடலிலும் தளராத உறுதியோடு அவர், விவாதி, மரணம், இவற்றை நினைத்துத் தாம் சத்தியாசம் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை யும், சத்தியாவியாக வேண்டும் என்பதைக் காலவே துறவறம் ஏற்படுத்தவும் தெளிவு செய்தார். முற்றிலும் சத்தியமான வாந்ததை, ஏனெனில், எவ்விதமான உடல் உபாஸையும் இன்றி, அவர் சொந்தமாக இருத்த போதே, இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பமே சேவத்தருகே தமது சமாதிக்ஷணை ஓட்டித் தைத் தோத்தெடுத்து வைத்து விட்டார்! கடைசிக் காலத்தில் துறவறம் மேற்கொண்ட மூதாதை முத்தகண்ணுவின் ரத்தம் அய்வலா அவர் மேலியில் ஒருவது?

வேதவித்துக்களை வரவழைத்தார். பத்திரங்களை ஒதச் சொன்னார். தாமதம் திரும்பச் சொன்னார். அவர்களை தயக்கிய இடத்தில் தாமே எடுத்துக் கொடுத்தார். நினைவு வராதும் தப்புவதுமாக இருத்த

அவருக்கு இயக்கவது திடமான பிரக்ஞை உண்டானதே அநிசயம்!

மேலே போகிற மேலேயே சிந்தாவி போல் ஒதும் புனிதப் பூணூல் அதும்தது! புன் றிப்பி மனகுத றுக்கத்தில், காதுகளில் புன் னைக புலிஷம் கடுக்கன் றெற்றப்பிட்டது. துவரகாட உடலில் அனைத்தது, தன்டரும் வத்தது கைமட்டில். பிரணாய ற்பம் தொடங்கி விட்டார் புதிய சத்தியாகி.

"தீக்ஷணை வேண்டாம்" என்றபேன் மருத் துத பணியில் இருக்க வேண்டியதில்லையே! இனி இல்லை அளகுடைவது அல்ல! இவ்வத்தினரைத் தம்மலராக அவர் எண்ண வும் இக்க. எனினும் மிகவும் கவனிமுறத் தியையில் அவரைச் சேவத்தில் இவ்வத்திக்கு அமைத்துச் செவ்வதே யுத்தம் எனக் கருதி, அதற்கு அதுமதி கேட்டார், அவரது "குடும் பத்தினியில் ஒருவராகி விட்ட ஸ்ரீ எம். ஜி. ரத்தினம் அப்பர். அவரும் தயவுடன் சம்மதம் தந்தார். எனினும் கருணை செய்வ உறவினரை அனுமதியாகும், சீடர்களுக்கே

அனுமதி தந்தார். "மாமா" என்ற வாரோ உறவு முறை சொல்லி அமைத்தார்கள். "மாமா இங்கே; ராமா என்று சொல்" என்றார்.

சேவத்துக்குப் புறப்படுகிற சமயம். இனி உபத்தியானை அனைத்தராக தீக்ஷிதராக அவர் சென்னை திரும்ப மாட்டார் என்ற அனைவரும் கருவிய சமயம். தீக்ஷிதர் அவர்களை ஆசிரவாதத் துக்கு மிகவும் பாதிர மாகியுள்ள ஸ்ரீமதி எம். எம். அவர்கள் மனம் தெளிந்தது அவருக்கு மிகவும் விருப்பமான சில பாடல் களைப் பாடினார். 'மரிப் போகின் செவியில் எத்த ராமனின் பெயரைச் சில

பெருமான் காவியில் மொழிகிறேனே. அந்த ஹனா. பரமசிவ, தாரகப் பிரம்மனை வணங்குகிறேன்" என்ற ஆதிசங்கரரின் கவோ கத்தைப் பாடுகளையில் உணர்ச்சிப் பெருக்கில் "பரமசிவ" என்ற இடத்தில் தடைப்பட்டது. 'பரம்' என்று பனிச்சேன எடுத்துக் கொடுத்தார் துறவி. மிகவும் நொய்ந்த துணத்தில் அத்திம சமயம் பற்றி கவோகத்தைக் கேட்டப தால் ஏற்படக்கூடிய கலக்கத்தின் காயங்கட இக்கி. எதற்கும் தயாராகிவிட்ட விரகதி!

"ஏதேனும் சொல்ல வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறதா?" என்று பரிந்து பரிந்து கேட்டார் ஸ்ரீ தோசுவம்.

"தோனான்ன" என்று தீச்சவையாகக் கூறி விட்டார் சத்தியாகி.

மனிதத் தன்மைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் பெயரெடுத்த தீக்ஷிதரவர்கள் பற்றற்ற துறவு தீக்ஷணை மாயமர ஏற்ற தெளிந்தித் தரும் தீக்ஷிச்சி இவ்வறைய பாப உலகில் மறக்க கொள்ளாத புன்னிய சம்பலமாகும்.

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்கல்கி

மூன்றாம் அத்தியாயம்
ஆந்தையின் குரல்

நீந்தினி கடலை நோக்கினான். பழு
வேட்டளையர் ஏறிச் சென்ற படகு
பார்த்திபேந்திரனுடைய கம்பலை
நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

நந்தினி பெருமக்க விட்டான். அது
பார்த்திபேந்திரனுடைய நெஞ்சில் புய
லாக அடித்தது.

“தேவி, சொல்லுங்கள். நான் செய்ய
வேண்டியது இன்னதென்று சொல்
லுங்கள். தங்களுக்கும் எனக்கும் உகந்
தது என்று பிரீத்துச் சொல்ல வேண்
டிய அவசியமே இல்லை. தங்களுக்கு
எது உகந்ததோ அதுதான் எனக்கும்
உகந்தது!” என்றான் பட்டிய வீரன்.

அவன் மனத்தில் வித்திரமாள்
எண்ணங்கள் எல்லாம் அந்தேரத்தில்
உதித்தன. இந்தப் பேன் அத்தக்
கொடிய கிழவனிடம் அகப்பட்டுக்
கொண்டு கண்டு களியைப் போல்
தவித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதில்
சந்தேகமில்லை. அத்தக் கார்டுப் பூச்சி
யிடமிருந்து இவனை ஏன் விடுதலை
செய்யக் கூடாது? இவன் மட்டும்

தன் கிறிப்பத்தைத் தெரிவிக்கும்! அவனை அகப்படுவதே என்றப்படுத்திக்
கண் காணாத தேசத்துக்குக் கொண்டு
போய் விட்டுவிடச் செய்யவா? உண்
டாளன்! புதல்வியும் பேத்தியுமாக
இருப்பதற்குரிய இனம் பிராயமுன்ன

பெண்டை மகிழ்வியாக்கிக் கொள்ள எப்
படி இவன் மனம் துணிந்தது?...

நந்தினி இன்னமும் படனையும் சுப்
பலையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
படகிலிருந்து பழுவேட்டளையர் சுப்
பலிக் ஏறுவதைப் பார்த்தான்.

“நல்ல வேளை! பத்திரமாக ஏறி
விட்டார்! எவ்வளவு வீரராக இருந்
தாலும் வயதாகிவிட்டதல்லவா? படகி
லிருந்து சுப்பலில் ஏறும்போது தடுமாறு
மம் இருக்க வேண்டுமே என்று எனக்குக்
கவலை விரிந்தது!” என்றான்.

பல்லவன் ஏமாற்றமடைந்தான். கிழ
வனிடம் இவனுக்கு இவ்வளவு பரிவு
ஏன்? படகிலிருந்து அவன் கடலில்
விழுந்து இறந்தால்தான் என்ன? நாட்
டுக்கும் கேடமம்; இவனுக்கும் விடுதலை!
எதற்காக இவ்வளவு பரிவுகாட்டுகிறான்?

“கிழவனுக்குச் சோழ குலத்தாரிடம்
எவ்வளவு அபிமானம் என்பது இன்
னறக்குத்தான் எனக்குத் தெரிந்தது.
இவ்வரசுக்கு அபக்து என்றதும்
எப்படித் துடிதுடித்துப் போய்விட்டார்?
ஐயா! இவ்வரசன் தப்பிப் பிழைத்
திருக்கக் கூடுமல்லவா? இறந்துதான்
பொயிருக்க வேண்டும் என்பது நிச்சயம்
இல்லையோ?” என்றுள் நந்தினி.

“நிச்சயம் இல்லை. ஆனால் அப்
பெய்ப்பட்ட சுழற் காற்றில் கடலில்

குதித்தவர் பிழைத்திருப்பது அசாத-
தியம்! விதியின் போக்குக்கு நாம் என்ன
செய்ய முடியும்?" என்றான் பல்லவன்.

"இதற்கு விதி காரணம் இல்லை.
அந்தப் பழையாண்டு ராட்சஸியின்
பேராசைதான் காரணம். தங்களுக்குத்
தெரியுமா ஐயா? குந்தவை தேவிக்கு
ஜோதிடத்திலும் ரேகை சாஸ்திரத்
திலும் அபார நம்பிக்கை. தம்பியின்
ஜாதகத்தையும் கைரேகையையும்
பார்த்து வைத்துக் கொண்டு அவள்
மூன்று உலகையும் ஆளும் சக்கரவர்த்தி
யாகப் போகிறான் என்ற நம்பிக்கை
வைத்திருந்தான். ஐயோ பாவம்! அந்த
அருமைத் தம்பிக்கு இந்தச் சதி நேரத்
தது என்று அறியும்போது அவள் எவ்
வளவு கஷ்டம் அடைவாள்! அச்சமயம்
நான் அவள் கூட இருந்து ஆறுதல்
சொல்ல வேண்டும் போலிருக்கிறது!"

இவ்விதம் கூறிய நந்தினியின் குர-
லில் குதூகலம் தொனித்தது. பல்லவன்
ஒரு கணம் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனான்.
பிறகு தன் செவிகளில்தான் கோளாறு
என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

"ராணி! தாங்கள் எதற்காக ஆறு-
தல் சொல்ல வேண்டும்? அவளுடைய
பேராசையினால் நேர்ந்து விட்ட விப-
ரீதம்தானே இது? அதற்காக அவள்
கஷ்டப்பட்ட வேண்டியதுதான்..."

"அது எப்படி ஐயா? அவள் கண்-
னில் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் துளித்
தால் நெஞ்சு பதறுகின்றவர்கள் சோழ
நாட்டில் ஆயிரம் பதினாயிரம் பேர்
இருக்கிறார்கள். அவள் சக்கரவர்த்தியின்
செல்வப் புதல்வி. மூன்று உலகிலும்
ஈடு இணையற்ற அழகி!"

"நானும் ஒருசமயம் அவ்வாறுதான்
நினைத்திருந்தேன்; அதாவது தங்களைப்
பார்ப்பதற்கு முன்னால்!"

"என்னைப் பார்த்த பிறகு என்ன
நினைக்கிறீர்கள்?"

"குந்தவை தேவியின் அழகு தங்கள்
பாதச் சுண்டு வீரலின் அழகுக்கு இணை-
யாகாது என்றுதான்."

"இப்போது இப்படித்தான் சொல்லு-
வீர்கள். நாளைக்கு அவளைப் பார்த்தால்

நான் ஒருநதி இவ்வுலகில் இருக்கிறேன்
என்பதையே மறந்து விடுவீர்கள்!"

"ஒரு நாளும் மாட்டேன். தேவி!
என்னைச் சோதனை செய்து பாடுங்கள்
என்றுதான் சொல்கிறேனே? தங்கம்
கட்டளை இன்னதென்று இக்கணமே
தெரிவிப்புகள்."

"கட்டளையிடும் பாத்தியதை எனக்குக்
கிடையாது. ஐயா! விண்ணப்பம் செய்து
கொள்கிறேன். பெரிய பழுவேட்டை
யரை நான் மணந்த பிறகு சோழ நாட்-
டில் பிளவும் குழப்பமும் ஏற்பட்டிருப்ப
தாகச் சிலர் அவதூறு சொல்கிறார்கள்.
அது பொய் என்பதை நிரூபிக்க விரும்பு-
கிறேன். அதற்குத்தான் தங்கள் உத-
வியை நாடுகிறேன்."

பார்த்திபேந்திரன் சிறிது ஏமாற்றம்
அடைந்தான். நந்திவி அவளுக்காக
ஏதோ ஒரு கஷ்டமான காரியத்தில்
தன்னை ஏவுவாள் என்று எண்ணியிருந்-
தான். அதை நிறைவேற்றி அவளை
மகிழ்விக்க ஆர்வம் கொண்டிருந்தான்.
ஆனால் அவள் ராஜ்ய காரியத்தைப்
பற்றி எதுவோ சொல்கிறாள்!

"சொல்லுங்கள், ராணி! தங்கள்
விரும்பம் எதுவா விரும்புதாலும் சொல்-
லுங்கள்!" என்றான்.

"ஐயா! சோழ நாட்டில் அமைதி
ஏற்படாமல் தடுத்து வந்தவன் இளைய
பிராட்டி. அவளுடைய அகம்பாவத்தி-
னால் சோழ நாட்டுச் சிற்றரசர்களையும்
பெருந்தர அதிகாரிகளையும் கோபம்

கொள்ளச் செய்தான். தம்பி அருள்மொழி வர்மீசு எப்படியாவது இந்தச் சோழ நாட்டில் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி விடவேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆசை. இவளும் சமரசம் ஏற்பாடாகத் தடுத்து வந்தாள். இப்போது அந்தக் காரணம் போய்விட்டது. இவியைச் சமரசம் செய்து வைப்பது கவயம். கெளுதல் தாயா! தாய்கள் தான் சொன்னீர்களே! மத்திரிலும் மற்றப் பெருந்தர அதிகாரிகளும் கத்தர சோழருக்குப் பிறகு மதுராத்தகருக்குப் பட்டம் கட்டி விடும்படி ரீர்கள். கெளுதல்தாயும் அதற்கு இணங்கி விட்டாள்."

"அப்படியா, தேவி!"
"ஆம், தாயா! இவ்வாறாக இவ்வரசரைச் சிறைப் படுத்திக் கொண்டு வரக் கட்டளைப்பட்டிருப்பாரா? ஆனாலும் அது கரீவல்ல என்பது என் கருத்து. சமரச மாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. செம் னாற்றுக்கு வடக்கேயுள்ள ராஜ்யத்தை ஆதித்த கரீவா லுக்கு என்றும், தெற்கேயுள்ள பகுதியை மதுராத்தகருக்கு என்றும் பிரித்துக் கொள்ளலாமே? தங்கள் மூன்றோர்கள், பல்லவ மகா கெளுதல்தாய்கள் தொண்டை மண்டலத்தை ஆண்டவர்கள் திருப்பி அகி யவிலையா? பூர்வீக சோழ மன்னர்கள் இரண்டு சென்னாற்றுக்கு மீடையே உள்ள ராஜ்யத்துடன் திருப்பி மண்டலமில்லையா?...."

"தேவி! இதைப்பெல்லாம் எதற்காக என்னிடம் சொல் லுகிறீர்கள்? எந்த ராஜ்யம் எப்படிப் போனால் எனக்கு என்ன? யார் எந்த ராஜ யத்தை ஆண்டார்களோ எனக்கு என்ன?..."

“ஐயா! தாய்கள் ஆதித்த கரிகாலரிடம் உண்மை விவரமொன்று சொன்னால் என்னுள் என்னினை?”

“பிறகுக்கு விவரமொன்று இருந்தது. பிறகுண்டய புகழ்க்காகப் போராடி, பிறகுண்டய தன்மைக்காக உழைத்து-இத்தனை நாளும் கழித்தாவி விட்டது. இனிமேல் எனக்காக நான் வாழ விரும்புகிறேன். ராணி! இதைக் கேளுங்கள்! நான் எதற்காக இவ்வுலகில் பிறந்தேன், எதற்காக உயிரோடிருக்கிறேன் என்று பலதடவை நான் சிந்தித்ததுண்டு. என் முன்னோர்களையிப் பல்வய சக்கரவர்த்திகள் பெரிய சாம்ராஜ்யங்களை ஆண்டார்கள். மாமல்வழித்ததைப் போன்ற சொப்பன உலகங்களைச் செஞ்சுத் தார்கள். அவர்களுடைய பெருமையை என் காலத்தில் மீண்டும் நிலைநாட்டப் பிறந்திருக்கிறேனோ என்று நான் எண்ணியதுண்டு. ஆனால் அதில் என் மனம் ஈடுபடவில்லை; ராஜ்யங்களைச் செஞ்சுப் பதில் உற்சாகம் கொள்ளவில்லை. சோழ குலத்தின் பெருமைக்கு உழைப்பிலேயே திருப்பி யடைந்தேன். ஆதித்த கரிகாலரின் சிநேகத்தில் மயிழ்ந்தேன். இப்படியே என் வாழ்நாளைக் கழித்து விடுவது என்றுதான் என்னைவிரும்பினேன். இன்றைக்குத்தான் என் கண்கள் திறந்தன; சற்று முன்னாலேதான் நான் பிறந்தது எதற்காக என்று தெரிந்தது. அதோ கேளுங்கள். அந்தக் கடல் அங்கனின் குரல் என் உள்ளத்தின் குரலை ‘ஆம், ஆம்’ என்று ஆமோதிக்கிறது. அதோ காட்டில் வாயும் பறவைகள் எவ்வாறு ‘சரி சரி’ என்று கூவுகின்றன. தேவி! சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் பங்கு போடுவது பற்றி என் கிடம் சொல்ல வேண்டாம். வேறு ஏதாவது சொல்லுங்கள்! உட்கருக்கப் போகின்ற பவந்த நிலையிலிருந்து விலகி மனம் முடியாத பவந்திலைக் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள். ஆம் உட்கருக்க அடியிலிருந்து முத்துக்களைக் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள், மேலு மலையின் உச்சிச் சிகரத்தில் ஏறிச் செல்லி மூலிகைகளைக் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள். மேல மண்டலத்துக்கு மேலே பறந்து நட்சத்திரங்களைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து ஆரம் தொடுத்துத் தங்கள் கழுத்தில் போடச் சொல்லுங்கள். பூரணச் சந்திரனைக் கொண்டு வந்து தங்களுடைய மூகம் பாரிக்கும் கண்ணாடியாகித் தரும்படி சொல்லுங்கள்!....”

“போதும் ஐயா, போதும்! என்னை ஏற்கனவே அத்தப் பழையதைப் பிராட்டி, ‘வைத்தியம்’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். உண்மை

யைகளை எனக்குப் வைத்தியம் பிடிக்கச் செய்துவிட்டார்கள்!” என்று நத்தினி.

பிராத்திபேத்திரன் சிறிது வெட்கம் அடைந்தான். “வைத்தியம் பிடித்திருப்பது எனக்குத்தான். மன்னியங்கள். தங்களுடைய விருப்பத்தை முதலில் தெரிவிங்கள்!” என்று.

“சோழ நாட்டிற்கும் - தமிழகமேற்கும் - எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கெட்ட பெயரைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குத்தான் தங்கள் உதவியை நாடுகிறேன். நான் இந்தக் கிழவரை மணத்ததன் காரணமாகச் சோழ குலத்துக்கே தேடு வந்து விட்டதென்று ஜனங்கள் பேசிக் கொள்கிறார்களாம். மதுராந்தகத் தேவரை ராஜ்ய ஆகச் கொள்ளச் செய்தது நான்தான் என்று சொல்கிறார்களாம். சோழ நாட்டுச் சிற்றரசர்களை அவர்கள் பக்கம் திருப்பியதும் நான்தான் என்றும் சொல்கிறார்களாம். இந்த அவப் பெயருடன் இறந்து போவதற்கு நான் விரும்பவில்லை....”

“இறந்து போவதைப் பற்றி ஏன் பேசுகிறீர்கள்? என்னைத் துன்புறுத்துவதற்காகவா?”

“பல்வலகுமாரா! தங்களுக்கு ரேகை சான்றிரம் தெரியுமா? ரேகை சான்றிரத்தில் தங்களுக்கு தம்பிக்கை உண்டா?” என்று நத்தினி சம்பந்தமில்லாத ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான்.

பார்த்திபேத்திரன் அதற்கு நேர்மறமொழி சொல்லாமல் “எங்கே? கையைக் காட்டுங்கள்!” என்று.

தத்தினி வலது கையை நீட்டினான். அதைப் பார்த்திபேத்திரன் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, “ஆச்சரியமான ரேகைகள்! இம்மாதிரி காண்பதே அபூர்வம்! அந்தக் கையையும் சிறிது காட்டுங்கள்!” என்று.

தத்தினி இன்னொரு கையையும் நீட்டினான். பல்வலன் அதையும் பார்த்துவிட்டு, “தேவி! இதற்கு முன் யாராவது தங்கள் கரங்களில் அநியமான ரேகைகளைப் பார்த்து விட்டு ஏதாவது சொல்லி யிருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டான்.

“ஆம்; பழையதை இளையிராட்டி ஒரு தடவை என் கையைப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்...”

“என் சொன்னான்?”

“நான் அற்பாயுதில் சாவேன் என்று சொன்னான்.”

“அது உண்மைதான்” என்று பார்த்திபேத்திரன்.

“ஐயோ! நீங்களுமா அப்படிச் சொல்வீர்கள்?”

“ஆனால் அவள் அரை குறையாக சாஸ்திரம் படித்தவள் என்று தெரிகிறது. இந்தக் கைரேகையில் ஒன்று அற்பாயுதக் குறிப்பது உண்மையானது. ஆனால் மற்றொரு ரேகை அந்தக் கண்டத்தைக் கடந்து புனரீழ்மம் ஏற்படும் என்றும் கூறுகிறது. அந்தப் புனரீழ்மத்துக்குப் பிறகு கடல் கடந்த பல நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்யும் பாக்கியம் உண்டு என்றும், மன்னாதி மன்னர் ஒருக்குக் கிட்டாத ஆனந்த வாழ்க்கை வெகு காலம் உண்டு என்றும் கூறுகிறது. இவ்வுளவும் தற்செயலாகக் கடற்கரையில் சந்தித்த ஒரு யௌவன புருஷனுடைய உண்மை அன்பினால் கிடைக்கும் என்றும் தெரிகிறது.

தங்களுடைய சின்னஞ் சிறு விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவள் தன் உயிரையே அர்ப்பணம் செய்வாள் என்றும் ரேகைகள் மிகத் தெளிவாகக் கொள்கின்றன...”

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே பார்த்தி பேத்திரன் சட்டென்று தந்தினியின் விரித்த-இரு கரங்களையும் பற்றித் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான்.

தந்தினி ஸககளை உதறி விடுவித்துக் கொண்டு “சீச்சி! இது என்ன காரியம் செய்திர்?” என்றாள்.

“மன்னியங்கள்! இவை தங்கள் கரங்கள் என்பதை மறந்து விட்டேன். இரண்டு செத்தாமரை மலர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டேன்” என்றாள்.

“பழுவேட்டரையர் பார்த்திருந்தால் உம்மை சட்டி முகையில் கழுவேற்றி விடுப்பார்!”

“தேவி! தங்களுக்குக்காகக் கொடுப்பதற்கு எனக்கு இருப்பது ஓர் உயிர் தானே என்று கவலைப்படுகிறேன்...”

“அந்த ஓர் உயிரையும் இப்படிக் கொடுப்பானே? இந்த அநாதைப் பெண்ணுக்கு உதவியெய்தற்காகக் காப்பாற்றி வைத்துக் கொண்டிருங்கள்!”

“என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்!”

“சோழ சாம்ராஜ்யம் தாயாடிக் கலகத்தினால் பாழாகி விடாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்குத் தங்களுடைய உதவி வேண்டும்.”

“எப்படி?”

மகிழ்ச்சி ஏன்?

இத்தப் பெண்மணி இவ்வளவு சந்தோசமாகக் காண்பதற்குக் காரணம் என்ன? ரொம்ப கலப்பாகக் கண்டுபிடிக்கலாம்.

அவர் தம் கையில் வைத்திருப்பது கடிக்கும்; ஆனால் வளிக்காது.

அது ஓடும்; ஆனால் நின்ற இடத்திலேயே நிற்கும்!

அது சாஃமானது; ஆனால் உடைக்காது!

அட்டா, இன்னுமா புரியவில்லி?

34ம் பக்கம் பாருங்கள்

“தங்கள் சிநேதெர் கரிகாலனாகக் கடம்பூர் சம்புவரையர் வீட்டுக்கு அழைத்து வாராங்கள். சம்புவரையருக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறாள். அவளை ஆதித்த கரிகாலனுக்கு மணம் செய்து வைத்து விட்டால் என் மனோரதம் பூர்த்தியாகும்.”

“இந்த அற்பக் காரியத்துக்குத்தானா இவ்வளவு பீடினை? ஆதித்த கரிகாலரை அவசியம் கடம்பூருக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறேன். அப்பதம்?... ”

“ஆதித்த கரிகாலனுக்குச் சம்புவரையர் மகளைக் கலியாணம் செய்து வைத்து விட்டால் கலகம் பாதி தீர்ந்துவிடாது. சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் மது ராத்தகருக்குத் தென் பாதியும் கரிகாலனுக்கு வட பாதியும் என்று பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் கலகம் முழுதும் தீர்ந்ததாகும்.”

“பிண்ணி?... ”

“எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கெட்ட பெயர் போய்விடும். பிறகு என் தலைநிலையை நானே நிறையேற்றிக் கொள்வேன். நடுக் கடலில் விழுந்து உயிரை விடுவேன்...”

“நான் பிந்தொடர்ந்து வந்து தங்களைக் காப்பாற்றுவேன். நம் இரு வருடைய புனர் ஜென்மம் ஆரம்பமாகும். கடல்களைக் கடந்து தூர தேசங்களுக்குச் செல்வோம். அங்கே தங்களுக்குக் ஒரு மாடையும் ராஜ்யத்தையும் வதாபிப்பேன்.”

“ஐயா! இப்படி யெல்லாம் பேச வேண்டாம். தென் தமிழ் நாட்டுப்

பத்தினிப் பெண்களின் மரபில் வந்த வள் நான். பழுவேட்டளையின் தர்ம பத்தினி..."

"தேவி! என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லுங்கள். இந்தக் கிழவரை எதற் காக மணந்து கொண்டீர்கள்? இவர் பேரில் காதல் கொண்டா? அவ்வது இவருடைய பலாத்காரத்துக்காகவா?"

"நீத்தினி பெருமூச்சு விட்டான். அவ ருடைய கண் விழிகள் மேல் நோக்கிச் சென்றன. ஏதோ பழைய துரமாள ளாபகங்களில் சிறிது நேரம் ஆழித் திருத்தான் என்று தோன்றியது.

"பாவம்! கிழவர் பேரில் பழி சொல்ல வேண்டாம். மனதார இஷ்டப்பட்டத்தான் இவரை மணந்தேன்."

"ஏன்? எதற்காக? இவரிடம் அப் படி என்ன கண்டீர்?"

"இவரிடம் ஒன்றும் காணவில்லை... அரண்மனை வாழ்வுக்கும் அதிகாரத்துக் கும் ஆளாப்பட்டு நாளுகவே இவரை மணந்தேன்...."

"என்னும் தம்ப முடியவிக்கீடு."

"நம்ப முடியாதுதான். ஆனாலும் அது உண்மை. சிவனடி சிறு பிராயத்தி லிருந்து என்னை ஒருத்தி சைனா என்றும் அநாதை என்றும் ஏளனம் செய்து வந்தான். அரச குலத்துப் பிள்ளைக ளுடன் விளையாடும் உரிமை கூடக் கிடை யாது என்று சொல்லி வந்தான். அந்த அவமதிப்பைப் பொறுக்க முடியாமல் இந்தத் தவறிழைச் செய்தேன்."

"தேவி! அப்படித் தங்களை அவ மதித்த பெண் யேய் காரி?"

"தெரியவில்லையா? ஊக்க ராடிய வில்லையா?"

"இப்போ பிராட்டி குந்தவைதானே?"

"ஆமாம்."

"அவளுக்கு ஒரு நான் நான் புத்தி புகட்டியே தீர்வேன்."

"கடவுளை அவளுக்குத் தண்டனை அளித்து விட்டார். அருமைத் தம்பியும் ஆகுமிர் காதலனும் ஒரே போக்கில் போய்விட்டார்கள். இப்போது அவ ளுடைய நிலையை நினைத்தால் எனக்கு அதுதாபமே மிகுக்கிறது."

"இந்தத் தண்டனை அந்த அகம் பாலக்காரிக்குப் போதவே போதாது."

"சுற்று முன் நான் தங்களை வேண்டிக் கொண்ட காரியத்துக்கு உதவி செய்தால் அவளுடைய தண்டனை பூர்த்தியாகும். சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்குத் தனி நாய கியாயிருக்க வேண்டும் என்று அவன் ஆகை மன்னேறு மன்னாறும்."

"தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி இறேன். பரிசு என்ன தருவீர்கள்?"

"எது கேட்டாலும் தருவேன். தமிழ்ப் பெண் குலத்தின் மரபுக்கு மாறுபாது எதைக் கேட்டாலும் தரு இடுவன்..."

"ராணி! மேலை நாடுகளில் ஒரு புதிய சமயம் தோன்றி வீரத்திறதாம். அரபு தேசம், பாத்தாத் தேசம், பாரஸ்கம் முதலிய தேசங்களில் அது பரவியிருக் கிறது. அந்தச் சமயக் கோட்பாட் டின்படி கல்யாணமான தம்பதிகள் விரும் பினும் பிரித்து விடலாமாம். அதற்கு ஒரு சடங்கு உண்டாம். எந்திரன் கூட வேறு கலியாணம் செய்துகொள்ளலாமாம்."

"ஆம்; நானும் அவ்வாறு கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்."

"நாம் அந்த நாடுகளுக்குப் போய் விடுவோம். அந்தச் சமயக் கோட்பாட் டைச் சேர்த்து விடுவோம்...."

"அப்படி வெல்லாம் சில சமயம் தாலும் பகற் கைவு காண்பதுண்டு. ஆனால் தடக்கக் கூடிய காரியமா?"

"தேவி! ஏன் தடக்காது? அவசியம் தடக்கும். நாங்கள் மட்டும் சம்மதித் தால் தடக்கும். தங்களுடன் கப்பல் ஏறிக் கடல் கடந்து செல்வேன். நார தேசங்களில் இறங்குவேன். இந்தக் கையில் பிடித்த கத்தியின் வலிமையினால் பெரியகொரு ராஜ்யத்தை கிதா பிப்பேன். நவரத்தின களிதமான சிங் காதனத்தில் தங்களை ஏற்றி வைப்பேன். தங்களுடைய சிரசில் பார்த்தோர் கண் உகம்படியான மணி மகுடத்தைச் சூட்டுவேன். இதற்காகவே நான் பிரத்திபுக்கிறேன்; இதற்காகவே இங் கையுப் போரிக் களங்களிலும் சாகாமல் உயிரோடு இருந்து வருகிறேன்..."

"நயா! அதோ என் கணவர் நிரப்பி வந்து கொள்ளுருக்கிறார். படகு களையை நெருங்கி விட்டது. அமைதி அடைபுங்கள். மற்ற விஷயங்களைப் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்..."

"பிறகு எப்போது தேவி?"

"என்க கூட என் துக்காலுக்கு வாருங்கள்! விருத்தாளியாக வர அழைப்புக் கிடைக்காவிட்டால் சிறை வாலியாகவாவது வாருங்கள்!"

"தங்களுடைய அழைப்பே எனக்குப் போதும்" என்னுள் பார்த்திபென்றான்.

பழுவேட்டளையர் ஏறி வந்த படகு களையை அடைந்தது. கிழவர் படகி லிருந்து இறங்கி ஆங்காரமே உரு வேடுத்தவர் போல் வந்தார்.

தத்தினியும் பார்த்திபென்றனும் எழுந்து தின்றார்கள். அவர்களைப் பழுவேட்டளையர் பார்த்த பார்வையில் அனல் போதி விளம்பிற்று. பாவம்! அத்தனை நேரம் அவர்கள் சேர்த்து உட்

கார்த்து பேசிக்கொண்டிருந்ததை நினைத்
தாவே கிழவருக்குக் கோபமாயிருந்தது.
அளத வெளியிருவதற்கும் வழியில்லை.
ஆலகயால் உள்ளத்தில் கோபம் மேலும்
கொதித்துப் பொங்கியது.

"நாதா! சுப்பலு நன்கு சோதித்
தீர்க்கலா? மாலுமிகளை நன்றாய் விசாரித்
தீர்க்கலா? இவர் கூறிய தெவ்வாம்
உண்மைதானா?" என்று நந்தினி கொழு
கம் குதலை மொழியில் கேட்டாள்.

அந்தக் குரல் பழுவுர் அரசரைக்
கொஞ்சம் சாந்தப்படுத்தியது.

"ஆம், ராணி! இவன் கூறியதெவ்
வாம் உண்மையென்று தெரிந்தது.
சோழ நாட்டின் தலப் புதல்வன்,
சோழ குலத்தின் செல்வக் குமாரன், -
தமிழகத்தின் கண்ணின் மலையார்
இளவரசன். - போய் விட்டான்."
என்று கூறிப் பல்லவனைத் திரும்பிப்
பார்த்து, "அதற்குக் காரணமானவன்
இதோ நிற்கும் கொலை பாதகச் சண்
டாளஸ்தான்!" என்று காஜித்தார்.

"ஐயா! அதற்குக் காரணம் நான்
அல்ல; என் பேரில் பழி போடாதீர்கள்!
இளவரசரைக் கடல் கொண்டதற்குக்
காரணம் சோழ நாட்டையே ஆட்டு
விக்கும் பெண் உருக் கொண்ட
யோகிவிப் சோக!" என்ற குரல்
பார்த்திபேந்திரன்.

கிழவன் கோபம் இப்போது அனை
கடந்த வெள்ளமாயிற்று. நந்தினி
யைப் பற்றித்தான் அவன் அவ்வாறு
சொன்னதாக எண்ணினார்.

"அட பாவி! என்ன கொன்னாய்?"
என்று கூறிச் கொண்டு, தலையில்
பிட்டுத் தட்டியடித்துச் சட்டென்று குவிந்து
எடுத்தார். பார்த்திபேந்திரனைக் குறி
வைத்து ஒங்கினார்.

நந்தினி அவருடைய கையைப் பிடித்
துத் தடுத்தாள். "நாதா! இது என்ன
காரியம்! எத்தனையோ பகைவர்களைக்
கொன்ற தங்கள் வெற்றி வேல் இந்த
விருந்தாளியின் இரத்தத்தினால் கறைப்
படலாமா?" என்றாள்.

"ராணி! இவனு விருந்தாளி? சற்று
முன்னால் உன்னைப் பற்றி இவன் கூறி
யதை நீ கேட்கவில்லையா?" என்றார்
கிழவர். கோபத்தினால் அவர் குரல்
குதிநிச் சொற்கள் தடுமாறின.

"அவர் என்னைப் பற்றியா சொன்
னார்? நன்றாய்க் கேட்டுத் தெரிந்து
கொள்ளுங்கள். அப்படியானால் என்
கையிலுள்ள சுத்தியினாலேயே பழி
வாங்குவேன். தங்களுக்குச் சிரமம் தர
மாட்டேன்!" என்றாள் நந்தினி.

"ஐயா, நான் என்ன எப்பதேயுமடா,
பழுவுர் இன்னிய ராணியைப் பற்றி அல்
விதம் சொல்வதற்கு? பழையாறையில்

உள்ள மோவினிப் பிராசைப் பத்தி யல்லவா சொன்னேன்? இளையபிராட்டி, குந்தவை வந்தியத்தெவன் என்னும் வாயிப்பனிடம் இரகசிய ஒலி கொடுத்து இளவரசருக்கு அனுப்பினான். அந்த முரட்டு வாயிப்பனக் காப்பாற்றுவதற் காகவல்லவோ நான் எவ்வளவு கடுத் தும் கொளாமல் இளவரசர் அங்கடனில் குதித்தார்? ஆகையால் இளவரசரின் மரணத்துக்குக் குந்தவை காரணம் என்று சொன்னேன்" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

பழுவேட்டரைவர் நம் அவசர புத்தி யைக் குறித்துச் சிறிது வெட்கம் அடைந் தார். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள் ளாமல், "வெறுமனே நடி, மறைக்கப் பார்க்காதே! இளவரசரின் அகால மரணத்துக்கு நீயும் பொறுப்பாளிதான். அத்தனைய சமூககார்த்து அடித்த சம யத்தில் அவர் சுப்பனிகொந்து படவில் இறங்குவதற்கு நீ எப்படிச் சம்மதித் தாய்!—தொலைந்து போ! என் னை முன்னால் நில்லாதே!" என்றார்.

நந்தினி குறுக்கிட்டு, "நாதா! இவ னையும் தஞ்சாவூர் அழைத்துப் போவது நல்லதல்லவா? நடத்தது நடத்தபடி இவரை சக்கரவர்த்தியிடம் தெரிவிப்பது நலம் அல்லவா? இல்லாவிட்டால், ஏற் கனவே நம் பேரில் குற்றம் சொல்லக் காத்திருப்பவர்கள் இதைபுறச் சேர்த்துச் சொல்வார்களே? நாம்தான் இளவரச னைக் கடலில் மூழ்கடித்து விட்டோம் என்றுகூடக் கூசாமல் பழி சொல்வார் களை?" என்றான்.

"சொன்னால் சொல்லட்டும்! அதற் கெல்லாம் நான் அஞ்சியவன் அல்ல. சொல்லுவிடுவான் நாக்கைத் துண்டிக்கச் செய்வான். ஆனால் இவன் நம்மோடு வருவதும் ஒரு காரியத்துக்கு நல்லது தான்.—பார்த்திபேந்திரா! ஏன் அப்படி மிகவும் பார்த்து விழிக்கிறாய்? தப்பி ஓடலாம் என்று பார்க்கிறாயா?" என்று கூறிச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற வீரர் களைக் கவகாட்டி அழைத்தார். நானு பேர் விசைந்து வந்தார்கள்.

"இவனைப் பிடித்துக் கொடுங்கள்!" என்று கட்டளை யிட்டார்.

வீரர்கள் நானு பேரும் பார்த்தி பேந்திரனை நெருங்கினார்கள். அருகில் நெருங்கி வரும் வரையில் அவன் கம்மாயிருந்தான். (129, 130, 131) பொழுதிய தன் னை விரைவாகக் காண்பித்தான். நானு வீரர்களும் நானு பக்கம் போய் விழந்தார்கள்.

"ஐயா! என்னைக் கட்டிக் தப்பிடு வதாயிருந்தால் மற்றவர்களை அனுப்ப வேண்டாம். வீராதி வீரரும் முப்பத் தானு போர்க்களங்களில் அறுபத்துநானு காய்க்களை அடைந்தவருமான பெரிய பழுவேட்டரைவர் கையினால் கட்டுப்

படுவதற்கு நான் சித்தமாயிருக்கிறேன். மற்றவர்களை நான் அருகிலும் நெருங்க விடமாட்டேன்!" என்றான்.

பழுவேட்டரைவர் முகத்தில் சிறிது மலர்ச்சி காணப்பட்டது; "நீ வீர பங் கவ குலத்தில் பிறந்த வீரன்; சந்தேச யில்லை. எங்களுடன் தஞ்சாவூருக்கு வந்துவிட்டுப் போகச் சம்மதம் என்றுச் சொல், உன்னைக் கட்ட வேண்டிய அளவியமில்லை" என்றார்.

"அதுதான் என் விருப்பம்; சக்கர வர்த்தியை நேரில் பார்த்து நடந்தது நடக்கட்டும் செயல்விடும்படியும். என் பேரினும் வீண் பழி ஏற்படக் கூடாதல் லவா?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"அப்படியானால் கட்டனே புறப்படு வேம்" என்றார் பழுவேட்டரைவர்.

அச்சமயம் அவர்கள் இருந்த இடத் துக்குச் சற்றுத் தூரத்திலிருந்த காட்டி லிருந்து ஆந்தை ஒன்று கூவும் சத்தம் கேட்டது.

நந்தினி சத்தம் வந்த திக்கை நோக்கி னான். அதனால் அவன் முகத்தில் ஏற் பட்ட மாறுதலை மற்ற இருவரும் கண லிக்கவில்லை.

"இந்தக் கோடிக்கரைக் காடு மிக விசித்திரமானது. இங்கே பட்டப் பகலி வேயை கோட்டான் கூவுகிறதே!" என் னான் பார்த்திபேந்திரன்.

இன்னும் இரண்டு தடவை அதே மாநிர ஆந்தையின் குரல் கேட்டது.

நந்தினி திரும்பிப் பார்த்து, "கட்டனே புறப்படு வேண்டியதுதானா? இன்னும் ஒரு நாள் இங்கே இருந்து பார்ப்பது நல்ல தல்லவா? இளவரசர் ஏதாவது கட்டை யைப் பிடித்துக்கொண்டு கரையில் வந்து ஒதுங்கக் கூடும் அல்லவா?" என்றான்.

"பார்த்திபேந்திரா! இளைய ராணி வீண் மதி நுட்பத்தைப் பார்த்தாயா? நமக்கு இது தோன்றாமல் போயிற்றே? ஆம்; இன்னும் ஒரு நாள் இங்கே இருக்க வேண்டியதுதான். இருப்பது மட்டும் போதாது, கடற்கரை நெடுகிலும் ஆட் களை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்; நெடிப் பள்ளியைக் கொல்ல வேண்டும்;" என் னார் பழுவேட்டரைவர்.

"எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. ஐயா! ஆனால் இளவரசர் இனி அகப்படுவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. சுழற் றாற்று அடித்தபோது கடலின் கொந்த னிப்பைப் பார்த்திருந்தால் தாய்களும் என்னைப் போலவே திராசை கொள் ளீர்கள்" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

எனினும், நிறுவர் கேட்கவில்லை. கடற்கரை நெடுகிலும் ஒருகாத தூரத் துக்குத் தம் ஆட்களைப் பரவலாக நிறுத்தி வைத்தார். அவரும் அமைதி யின்றிக் கடற்கரையோரமாக அலைந்து திரிந்தார். (தொடரும்)

என் டஸ்ட் டீ துமான தேநீரின் சுவையையும்
அருத்தமான தேநீர் சத்தையும் அளிக்கிறது

சூப்பர் டஸ்ட் கிடைப்பவற்றுள் மிகச்சிறந்த டஸ்ட் டீ

புரிக் பாண்ட்
நிபுணர்களால் பக்குவம்
செய்யப்பட்டிருப்பதே
அது சிறந்து
விளங்கக்காரணம்

*கடீ, டீவரீ, கிரவு —
இந்த மனிப்பட்ட டீ
தயாரிக்கும் முறையானது
விளையில் கையாலும், மிகுந்த
தேயிலைச் சத்துக்கிடைக்கவும்
உறுதியளிக்கிறது.

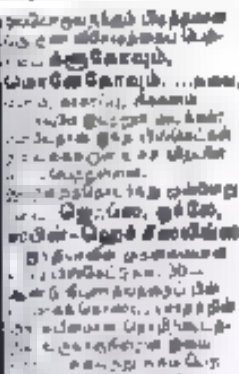

அவர் முகத்தில் மலரும்
மலர்நிறைவைப் பாருங்கள்,
கற்றுகோலும், பெயரென்கோலும்
இத்தியானிலேயே உச்ச விற்பனை
யாவதற்குக் காரணமான
திருச்சக்கலாகுண
பேர்தலில் திருந் லெனார்.

ပျက်စီးမှု

பிஸ்கெட்

வாழ்க்கை இவ்வளவு பரிசுவது நன்றே !

ரகுமதி ராகவ் மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்:
ராஜாஜி

5. "உன் கண்டாய்!"

பிரபஞ்சத்தில் எவ்வ விவரங்கொண்ட சக்தி ஒன்று இருந்து வருகிறது? அதன் தன்மையை முற்றிலும் அறிந்தவர் இல்லை. எங்கும் பரந்து நிற்பதும் நால் அவதக் கண்ணும் காண வில்லை. ஆயினும் அது எங்குப் புலப்படுகிறது என்பதில் ஸ்பாய்க்லை. கண்ணால் காணப்படாத பரம்பொருள் தன் சக்திவாய் தன்னைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருந்து. எவ் னும், அந்த வாரும் விவரித்து நிறுத்திக் இயலாது. நாம் காணும் எத்தப் பொருள் போன்றதும் அங்வு அத்தப் பொருள். அது நம்முடையபஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அடங்காது. இவ்வாறானது பரம்பொருள். ஆயினும் நம்முடைய புத்திவை உபயோகித்து, சுவரன் ஒருவன் இருக்கிடுன் என்பதை ஓரளவு ஓர்ந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சாதாரணமாக, தேசத்தில் உழைத்து வரும் சம்சாரிகளுக்கு, தேசத்தை பாஸ் ஆண்டு வருகிறார்கள், ஏன் ஆண்டு வருகிறார்கள். எவ்வு ஆண்டு வருகிறார்கள் வாழ்கிறோம் தேர்பாது. ஆயினும் ஏதா ஓர் ஆதிபத்தியம் தடத்து வருகிறது என்பதை மாத்திரம் அணுகவும் உணர்வார்கள். சென்ற ஆண்டு தான் மழைத் தாதுவதில் சுற்றுப் பிரபாணம் செய்கேன் அல்லவா? அப்போது அதே மழைக் கிராம லாசிகளைக் கண்டு போகின்றேன். மைசூர் தெசைலா மார ஆங்கிலிகள் வந்து அவர் என்னைக் கேட்டேன். "ஒரு தெய்வம் ஆன் கிரபு" என்னாக்கம். தங்களுடைய அரசனைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அந்தக் கிராமலாசிகளுக்குத் தங்கள் கிராமம்வரப் பற்றி இவ்வளவுதான் தெரிந்தது என்னும். கடவுளுக்கும் வசைக்கும் எவ்வளவு தூரம்! இந்தக் கிராமலாசிகளுக்கும் அவர்களை ஆதரித்த மனாராஜாவுக்கும் இடையே அவ்வளவு தொலை இல்லை. எவ்வு எவ்வாறு தெரியப் போகிறது. அரசர்களுக்கு அரசனாகப் பகவானைப் பற்றி? அவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதே வசைக்குத் தெரியாமல் இருப்பதில் என்ன விவரம்? ஆயினும் மழைநீர் தான் கண்ட மழை கிராமலாசிகளைத் தேரீர்த்து கொண் டிருக்கிற முறையில் நானும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றித் தேரீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த சகை ஓர் ஆட்சியின் கீழ் அமைதி பெற்று வருகிறது. அமைத்தும் ஒரு நிலமிடப் தடத்து வருகிறது. அந்த நிலத்தை வாரும் மாற்ற முடியாது. வரவரும், எதுவும், உயிர் கொண்டதும் உயிர் அறிதாமன் என்சாய் அதற்கு உட்பட்டவை என்பதை நான் காண்கிறேன்.

அந்த நிலதும் ஒரு குருட்டு நிலதிவன். உயிற்ற உணர்ந்த ஆதிக்கம் அங்க. உயிர்

கொண்ட ஜீவன்களை உயிற்ற ஓர் ஆட்சி எப்படி அடக்கி ஆள முடியும்? தாவரங்களுக்கும் மற்ற இடப்பொருள்களுக்கும் உயிர் உண்டு. அப்படி சக்தியும் உண்டு என்பதைக் கண்டிருக்கிறோம் அல்லவா? தீவதி வேறு. நிலதிவன் அமைத்திருப்பவன் வேறல்ல. அமைத்தையும் ஆளும் ஒரு நிலதி உண்டே அதுவே கடவுள் என்று உணர்வோமாக.

ஆட்சியும் அரசனும் ஒன்றே. ஆட்சிவில்கை என்று சாதிக்க முடியாது. உவசத்துக்கு ஓர் அரசன் இல்லை என்றும் சாதிக்க முடியாது. உவச நிலதிவைப் பற்றியும், உவச அரசனைப் பற்றியும் எவ்வுக்குத் தெரிந்திருப்பது மிகக் கொஞ்சமே. அப்படியிருக்க, அகன் இவ்வு என்று கொல்வதில் என்ன அர்த்தம்? அரசன் இவ்வுவென்று நான் சொன்னால் அரசன் இவ்வுவாய் போவாது? ஆட்சி புரியும் அரசர்க்கத்தை நான் இவ்வு என்று சொன்னால் அது இருந்தேதான் இருக்கிறது. அதற்கு உட்பட்டேதான் வாழ்க்கை தடத்துகிறேன். அதைப் போலவே சகன் இவ்வு அவ்வுமடைய ஆட்சிவென் இவ்வு என்று நான் வெரினாலும், அந்த நிலதிவிகிருத்து நான் விடுவா முடியாது. சாதுவத்தில் நமட பெறும் ஆட்சிவை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டுனாலும் அதற்குக் கீழ்ப்பட்டு வாழ்க்கை தடத்துவது கமவகிறது. அவ்வு உயிர் தெய்வத்தின் ஆதிபத்திபகை ஒப்புக் கொண்டு அதற்கு அடங்கும். ஒடுகியும் தடத்து கொண்டுனாலும், உயிர் வாழ்க்கை விக் கமடும் ஒருவது முறகிறது.

ஏதோ ஒரு மாநிலியாகத் தெரிந்ததும் தெய்வாதனமாகக் காண்கிறேன். இந்த உவச கத்தின் அமைத்தும் நிலைபற்றவை. இவ் திருத்த வடிவம் தானே இவ்வு. எவ்வாறாய்வு மனைத்தும் பெசகிவறன். ஆயினும் அரச பாத்ததும் மாறாதிக் இவ்வாததுமாவ் சக்தி ஒன்று இருந்தே வருகிறது. அதுவே அமைத்தையும் சேர்த்துப் பிரித்துவகிறுவேன். இவ்வு தாய் காண்கிறேன். ஒடும் ஸ்பாய் கடலில் போய் விழுவிற் ஒரு ததிரின் தீயமாக இருந்து வருகிறது. அதுபோலவே மாறியும் அறித் தும் உண்டாயிவ் வரும் பொருள்கள் அமைத்தும் ஒரு நிலையான பிரபஞ்சமாகத் தோன்று வருகிறது. சிறுஞ்வுவும் சம்சாரமும், புனர் உத்தவமும் செவ்வு வருகிற பராசக்தி ஒன்று இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறேன். எங்கும் பரந்து நின்ற ஆளும் அந்தச் சக்தியே கடவுள். இந்தப் புலவிகளால் நால் காணும் பொருள் கவிவிருத்தும் புலனுக்கும் புலனுதாத அந்தச் சக்தியை நிலையானது. ஆண்டவன் ஒருவனை வெளிப்பொருள்.

கண்ணில் தெரிகின்ற கானம்!

Dr. K. S. S. S. S.

பு.வ. சேதுப்பிள்ளை
-தமிழ் புதிதான-

[illegible]

* 2008年10月1日 星期一

தொடர்வாகும்; அங்கம் மட்டுமாதலுக்கு வராமல் தொடர்ச்சியாகப் போனால் போகும்; ஆனால் நம்முடைய தொழில் திட்டங்களை முயற்சி செய்வதோ அவ்வளவுதான் மட்டுமாதலுக்கு வந்தால் போதும் என்று நினைத்திருக்கிறேன். அதன் அடிப்படையில் தனியாகவே இருக்கிற பரத அமைதியைப்பற்றிச் சொல்லி என்ன நினைக்கிறேன் என்று அப்போது விட்டேன்.

திவாகராஜர் சீர்திருத்தங்களை ஒப்பாய்வு
மாற்றித்திருப்பது ஸார் தெரிகுமா? ஸார் தாது
திவாகராஜர் தாம். உயர்த்துக் கூடக் குறிக்க
கூட. அங்கு வகுத்ததில் தாலும்
தொய்ந்து துயர ராமகமலம் ராமகமல ராமகமலம்
"சித்திரத்துக்குடே. உயர்த்து" என்ற புகழினை
தவிர்த்து தவிர்த்து.

[illegible]

தன்னைநிலையும், தன்வொழுக்கமும் இன்றி
நாத உடனாகவே லெட்காது என்பது திரைக
ராஜர் கண்ட அழகிய உண்மை.

தூதரோபாஸினைப்பயிற்சி அளவு 'சங்கீத சாஸ்திர குறாணம்' என்று பாடலில் கூறப்படவில்லை, அது 'அய்யா, பத்தி, நயம்மக்களின் வாதுசங்கீதம், பதவாஸி' கட்டாகம், குழந்தை வாய்வு, நிகழ்வு, சீர்தி, செல்வம் குழந்தை வாய்வுத் துறம்' என்று குறிப்பிட்டு.

இந்த போல் 'ஸ்டி எவ்ரோ'வில் நாம் இப்பத்தை அறிந்தவர்கள் இவ்வகைகளில் உள்ளவையிலும், அவள் சத்தியத்திற்குத் தகுந்த மூட்பான்; உண்மையிலிருந்து கொண்டால் இது பொய்; தெய்வங்களிடையே உயர்வு - தாழ்வு எதுமாயின்; எல்லா காரணமும் ராம நாம ரஸத்தை அபயிப்பான் என்பது.

எனவே, நாதம், தாமம், நன்னெறி இவை
ஒன்றிவிடுத்து மற்றது பிரிக்கவொன்றாதபடி
ஒன்றிப்பிரிப்பதானால் கண்டிருக்கிறார் தியா

கனகசபர், அகரது பார்வைபில் கலைஞன்-பத்
தன் - தன்மனன் - உலகத் தொண்டன்
இவர்களைப் பித்தன் சொல்ல முடியாது.

ராமலிங்க உத்தம குணங்களைப் பார்ப்பது
நியாவகையர் அப்படிப் பாட வேண்டியவ
னுக்கு இருக்க வேண்டிய உத்தம குணங்களை
ஏழ் பா இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். 'பத்துவி
தாரிமரணியலே' (பத்தினிப் நடத்தாமையக்
கேட்பவராக), 'சூனா வலாகண்டநீதிதமே'
(கேட்பவர்க்குப் பாத்திரமாக வேண்டுகோளில்
அது இவ்விதமே) என்ற இரு கிருதிகளில் ஸ்ரீ
நியாவகையர், நரலிமதரலிங் 'சைவந்நவ
தஸதோ' பாட்டுச் சிறுவர்க்கத்தக்க விதத்
தில் கேட்கப்படுகிறார்.

முதலில் 'பத்துளி சாரிதா' தளதப் பார்ப்போம். பத்தன் இப்படி, மெய்மாரம் இருக்கக் கூடாது என்று அவர் அருக்கிக் கொண்டே போவதிலிருந்து மெய்படிபாரின் இயல்பு கனிக் காண்கிறோம்.

[illegible]

இதே திபானகன் காட்டும் பத்திரமாம்.

இங்கே தொடக்கத்திலேயே பத்திரம், பத்திரம் முத்திரைச் சொக்கினால். நாதரம் தாமதம் ஒன்றியிருப்பது போலவே பத்திரம் ஞானமும் ஒன்றியிருப்பதாக அங்கு கண்டதாய்தான் இப்படிச் சொக்கினால்.

இன்று பக்த கைகள்தன்மைக் கூறியது போலவே, “கருண ளவாகவெட்டே”வில் ஸ்ராவீ யின் இயல்புகளைப் பார்க்கிறார். ஸ்ராவீயே ளவாய்ப்பும் பக்தனாய்வேறுவார அல்ல, ஒரு வரே என்று சுட்டுகிறார். பரமாத்மாவும் தீகாத்மாவும் ஒன்றே என்பத அத்தைத ஸ்ராவ மாரீகத்தில் செயல் விருப்பவண்ணுக்கும் பதவானின் கருணை அவ்வியம்; அத்தக் கரு ணைக்கும் பாத்திரமாக மேல்நாயகவர் இவ்வா றெய்குவல் ஸ்ராவ மேலும் என்கிறார்.

அங்கம் பெயர் கோவை: அதுபரிமாற்ற இலாகா: பாட வட்டிகள்: அரசாங்க உத்திரோகத்தின் ஆதரவுடன் உடனடியாக: சூழல் உபயோகப்பாடு பற்றிய: புரட்சிகர கருத்துகள்: மறு அபிவிருத்தி: காலாபுரம் இயோக கோவைகள்: சிந்தனையின் பற்றிய: உணர்வு - உணர்வு - உணர்வு இயோகத்தில் பற்றிய உணர்வு உடனடியாக: தன் உணர்வுகள் இயோகம்

புடும் திரிவாய்; வகுவின அதிவாய்; மெய்யென
கூடும் மூலந தவாயும்; கவனக்கு இடம் தந்து
கவனமாதக் கெடுத்தது. தொண்டை மட்டைகள்; தூண்
என்ற பற்றிவந்த, சாப்பினைத்திரவன ஐயுமி இருந்
தே ஆய்மயி என்று வந்தேத்தவாதக் கவனமாய்.

இதில் புறாய் உண்ணுமாய், மதவிக்கரு,
அருமியை இவை அடுத்தடுத்தப் பாடப்
பெறுவதைக் கவனக்குமியோது, எந்தி
மகாத்மா இந்தப் பாட்டைக் கேட்டிருந்தால்
இதற்கும் 'கவனமாவ துனதோ'யின் அந்
தவிசைத் தந்திருப்பார் எனத் தொன்றுநிற
தயவாய்?

'விவக்ஷய துனதோ'யின் தரவி
மேதா உணவையாவ வையவையின் துணை
விசேஷங்களாக் கூறி முடிக்கும்போது, "இப்
படிப்பட்டவர்கத் தரிசிப்பவனின் பல
திறமையையும் கடைத்தேறி விடுவர்"
என்கிறார். மெய்யடியவராக் கருத்தத் திரவாக்

ராஜகரத் தரிசித்தால் அப்படிப்பட்ட பாக்
பெய் கிடைக்கும் என்று கருதி ஐயிவர் கரு
தொள இங்கு தமது எங்கே சேருகுவிக்
சித்திரத்தைத் தந்திருக்கிறார்.

'திரவகரஜகர எப்படித் தரிசிப்பது?
அளிதான் மறைத்து விட்டாரே!' என்று
கேட்கவாய்.

ஆனால் இன்றும் திரவகராஜர் தரிசனம்
தந்தித வருகிறார் - தமது கிருதிகளின் மூலம்.

மத்த வையவர்களின் வாழ்க்கைநிகழ்ச்சி
களை இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில் கவன
டோம். ஆனால் திரவகராஜகர மட்டும்
இப்படிப்பட்ட திகழ்ச்சிகளில் அன்றி, அவரது
கிருதிகளில் காணலே மனம் விழுகிறது.
திரவகரவரின் சரித்திரம் உதா காவட்சேபங்
களில் விமரிசையாக் கருங்குகிறது. ஆனால்
அதைவிட அவரது கிருதிகளை அவரது

காந்திஜி கிருதிகளின் கீதம்

வாழ்வாக - வாழ்வின் உட்பொருளாக - தொன்றுதன்றன. கபிர்தாஸர், பீரம, நுனாவி தாயர் இவர்களுக்கும் இது பொருத்தமும், ஆறும் இவர்களுடைய உயர்வுமும் இவர்களுக்கும் இயற்கையுடைய பரிசுமும் பரிசுத்த அளவுக்குகூடத் தியானங்கள் கிழைத்தும் உண்டாகியன. அவர்களுள் கொடுமைக்கு அவர் ஆளானது, அவ்வளவு ஆற்றில் எய்தித் தாம விக்கிரகத்தை அவர் கண்டேடுத்தது - எர்ப்பாஜி மயங்குகவும் பாட மறுத்தது - திருப்பதி வாழ்வின் மரித்தவனை உயிர்ப்பித்தது - கோஜூரில் தாம உட்கொண்டே அவருக்காகக் கவலையுறத் தாக்கியது. எவ்வு இப்படி உணர்ச்சி மயமான பல கவலையுள்ள பீரவர்களுக்கிடையில் வருவித்தது உயிர், ஆயினும் இவற்றுக்கெல்லாம் மேலான உணர்ச்சியின் எழுப்பெயர்த் தியானகவரது பாடங்களினையே காண முடிந்தது. தியானகவர் எவ்வளவு உயர்வாகவும் உயர்வாகவும் இருப்பினும் இவையே, 'தேனும் தரிசன கர்த்தா' என்று தரவி வாக்குக்குத் தியானகவர ருபகமர்களுது விசேஷப் பொருத்தமே!

சம்பவங்களுக்கு முடிவுண்டு. சந்தேபமா முடிவுற்றது. இதற்குத்தான் சந்தேபமாகி விட்ட தியானகவரை இவ்வும் அவரது பாடங்களில் தரிசனம் செய்வு முடிந்தது. இவ்வளவும் அவரைத் தரிசனம் செய்யவும் முடியும். எனவே, 'தேனும் தரிசன கர்த்தா' என்று தரவி வாக்குக்குத் தியானகவர ருபகமர்களுது விசேஷப் பொருத்தமே!

சந்தேபத்துக்கும் தரிசனத்துக்கும் தெருவிலை தொடர்பு இருப்பதையும் தாட்டிய பத்த ஸ்ராவிகள் கண்டு இவையி உண்டனர். தியானகவர கவரவிகளை பன பாடல்களில் இதை வெளிப்படுத்தினார்.

ஒவியில் பிறந்தது சந்தேம; ஒவியில் பிறப்பது உருவ தரிசனம். ஆறும் ஒவியை ஒவியில் பிறத்ததொன்றும். உயர்வு தந்தது உயர்வு என்று பதம் 'எழுத்தும்'. 'திறம்' இரண்டையும் குறிப்பிடுகின்றது ஒவியும் ஒவியும் உயர்வு ஒன்றுமே புலனுமிருந்த.

ஒவியில் தாதம் இருந்தது; அதிலிருந்தே ருபம் பிறந்தது என மறு மறுதான் மொழி வியுற. 'In the beginning was the Word' என்று எப்போதும் கூறுவது இதைத்தான்.

நாதத்தில் பிறந்ததே தானம்; நாதத்தில் பிறத்ததே தேம். எனவே தாம் சேமித்த வாயும் உருவத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கிறது. 'காட்டிக் கொடுப்பது' மட்டுமல்ல. மிக உயர்ந்த பக்குவ நிலையில் தாமமே ருபமாகத் தெரியும்; தேமே ருபமாகத் தெரியும்; ஒவியே ஸ்ராவிகத் தெரியும்.

நாடுகித்தாநிலை விசேஷமாகப் பொருளும் இந்த அம்சத்தைப் கம்பவும் சொல்வது: 'நாம என்னும் செம்மை சொரணம் தானை உண்டனில் தெரியக் கண்டான்'

சந்தேம தருகிற தரிசனம் பற்றி - உயர்வுக்குத் தேயிவின்ற காணம் பற்றி - தியானகவர் நுனாவிய கவிஞனாகவுட்கு குறிப்பிடுகிறார். 'செய்த வாய் கத்திக்கி எழிப்பாய்' என்று 'சொப்பிதா'வில் கூறும் பொது அவர் ஒவியை அழகியராகக் கண்டது தெளிவாகிறது.

'தருக்கவாய் ராகங்கள்' சுத்தரமாள ஸ்ராவிகத் தரித்த, 'கல்' உயர்வு மெய் பொருத்த நடவடிக்கை மகிழ்வை அறிந்த வன் இவ்வொருமாதம்' என்று இவ்வுருத்தித் திக் உருகு. ('சுப்பிரிய').

வாய்க்கவின் தனி உருவம் இருக்கட்டும்; வாய்க்கவின் பிறப்பிடமான நாதத்தில் உருவமே மும்மூர்த்தியாகும். அன்றாடம் மெய்ப்பட்ட ஸ்ராவிகத்திரும்பும் எவ்விதம் சந்தேப.

'நாதோபாஸன' என்று கிருதியில், சந்தேபமும், தாரணமும், பீரமமும் ஒளி பொருது அங்கம் காத்ததை உயர்ந்த தாரணமே எவ்விதும். ஒவியை ஒளி தருகிறது.

தாதம் என்ற அருத்த சம்ப நரவடிவெடுத்து நாமமூர்த்தி; அப்பொது செய்த கவரவிகளும் அவ்வது கவியில் பூட்டிய மணி கவரவிக் கிருதியினுத்தான்! அத்த கவியை தெரியமா? ராகமோ கவரவிக், நயம், தேயியம் என்பவன் தான்கவரவிக். தான்கவரவிக் அய்ய கிசையின. நாமம் பெரும் மொழி சந்தேப சந்தேபகனை - இப்படிக்க உருகிறார் 'நாத எந்தரண'வில்.

தியானகவர் வாய்க்கவின் ஆராய்த்தும் அதுபவித்தும் மகிழ்த்தான். அதுமட்டும் அக்க. அவர் தாம் தாதத்தில் எழுப்பி ஒவியும் அட்டரங்கமும் பிறக்கும் அடி ஆறத்துக்கு முழுது காத்த பிறப்பத்தை அதுபவித்தவர். அப்பொது ஒவியிலிருந்து உருவம் பிறப்பதைப் பிறத்திடமொக்க கண்டவர். "சன் தாதத்தில் அட்டரங்கம் எழுப்பெடுத்து கத்தவன் அன்னா தி!" (நாறுப வர்ண ருபமர) என்று ஆனந்தக் கவிப்பேய் இவரைத் தவர் அன்னா அவர்?

பாட்டும் இருக்கும் சொற்களின் அத்தத்த தாய் இவ்வளவில் பெறுவது மட்டுமின்றி. சொற்களினையே - இவ்வளவையே இவ்வளவில் பெற்றுள்ள அவர்.

உயர்வையான நாதோபாஸன ஆண்ட வன் நாதமாய் பாடிப்பது மட்டுமின்றி. தாழ்வு அய்வுமே உருவம் கொள்வது. இவ்வளவில் உருவமே பெறும் சொற்களுக்கு சாலாவம் என்று பெயர், நாதோபாஸனத் தன் இவ்வுட தேய்வத்தின் வாய்க்கவத்தத் தானே பெறுகிறார் என்பதைத் தென்னத் தெரியக் காணம் செய்கிறார் ஸ்ரீ தியானகவர்!

சந்தேப சந்தேப ருபமே உருவம் வெள்கவதே மனலா

இவ்வே நாதத்துக்கும் ருபத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு - 'தொடர்பு' என்னும் பொதுதான்! 'அப்பதம்' என்பதே சொல்லி விடலாம் - தங்கு வெளியாகிறது.

சந்தேப தியானகவர் இந்த உயர்வையான சாஸ்திர விடைய அடைந்தவர் என்பதில் இய்யிலும் ருபம் உண்டா?

சாஸ்திரத்தில் பயன் அத்த உருவத்தத் தரித்து மகிழ்வதே. எனவே, காணம் செய்க மகானையே பிறத்தரமாகக் காட்டி தரும் வாய்க்கவராக இவ்வு தரிசனம் செய்வது மிக மிகப் பொருத்தமாகக் காண்கிறது.

இனம்

உங்களுக்குப் பிடித்தமான பினாகா டாப் டீத் பேஸ்ட்

நீங்கள் விரும்பும்
பினாகா டால்க்குடன்
இனம்

தூதர் மெல்லிய, தளர்ப்ப மன உணர்வு, உகந்த பினாகா டால்க்,
மேனிமய தழுவிட உண்டும் இதனுடன் கழுவிட முடியும்
எல்ல வாய்ப்பாக விடப்போது உகந்தத்து சித்தமமான பினாகா டாப்
டீத் பேஸ்ட் இனம் உகந்தமாதிரித் திரைகள் மெய்களது கூட்டம்.
தேடிப் பட்டது இன்றே. சலுகையின் பலனை என்னே
தமிழகம், கேரளம், மலையாளம் மற்றும் செந்து வங்காளம்
ஆகிய மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே. டாடாக் உள்சுவரன் இந்த சலுகை.

C I B A Cosmetics

ராமாயணம்

ராஜாஜி

33. களங்கமற்ற உள்ளம்

பிரதனும், பரிவாரமும் வேகு துரீதமாகவே புறப்பட்டு, வேகமாகப் பிரயாணம் செய்தார்கள். குதிரைகளுக்கு ஆங்காங்கு குளிப்பாட்டித் தீனி போட்டு இரவில் சில இடங்களில் தங்கி எட்டாவது தினம் அதிகாலை அயோத்யா நகரம் வந்து சேர்த்தார்கள்.

“இதென்ன சாரதியே, தகரம், நான் ஊரை விட்ட போது இருந்த மாதிரி இல்லை. எப்போதும் உலகம் வென்று சந்தோஷமாகவே இருக்கிறது இன்று அப்படி இல்லை. காலை யில் நகரத்திலிருந்து துள்ளுகள் வெளியே வருவதும் உள்ளே புகுவதுமாக எப்போதும் உள்ள காட்சி இன்று காணவில்லையே!”

இவ்வாறு பரதன் சந்தேகப்பட்டுச் சாரதியுடன் பேசிக்கொண்டேயோனான்.

“ஊருக்கு வெளியே தொடர் களில் சந்தோஷ முகங்களுடன் இருக்க வேண்டிய மகளிரும் ஏழார்களும் இன்று என் துக்கக் குறிப்புக்களோடு காணப்படுகிறார்கள்? எல்லாம் ஏதோ துயர தீரையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது” என்றான்.

“மங்கள் வரத்திலங்கம் ஏதும் முழங்கவில்லை; புஷ்பம் அணித்து சந்தனம் பூசி உல்லாசமாக இருக்கும் நகர வாகிகளே யானையும் காணவில்லை. ரஸவில் வழக்கமாகக் கேட்கும் பேரினக் கிருதங்க ளைக் காணில் கிழவில்கலை. இது என்ன ஆச்சரியம்! பல கேட்ட சஞ்ஞங்கள் காணப்படுகின்றனவே! என் கவலை யை அடக்க முடியவில்லை” என்றான்.

வைஜயந்தம் என்ற சோட்டை வாயில் வழியாகப் பரதனுடைய ரதம் நகரத்துக்குள் பிரவேசித்தது. கடைத் தெருவுகளும் மாளிகைகளும் கோயில் களும் எவ்வித அங்காறுமில்லாமல் சரியாக மெழுகிக் கோவயிடாமலும் இருந்ததைப் பார்த்தான். ஜனங்கள் பட்டினி கிடந்த முகங்களோடு காணப் பட்டார்கள். கேட்ட நிமித்தங்களே மேலும் மேலும் காணப்பட்டன. எல்லா வற்றையும் பார்த்துப் பரதன், ஏதோ பெரும் விபத்துத்தான் நடத்திருக்கிறது

என்று நிச்சயித்துக்கொண்டான். அதற்காகவே இவ் வளவு அவசரமாக உடனே வர வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள் என்றும் கண்டான்.

தசரதனுடைய மாவளிகைக்குள் பிரவேசித்தான். அங்கே தந்தையைக் காண லில்லை; கவலை இன்னும் அதிகரித்தது. உடனே தாய் கைகளில்லையப் பாரிக் கலாம் என்று அவளுடைய மாவளிகைக்குள் புகுந்தான். ஊரிலிருந்து திரும்பி வந்த

தன் மகனைப் பார்த்ததும் கைகேயி அவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொள்ளத் தன் தங்க ஆசனத்தைவிட்டுக் குதித்து இறங்கினான்.

அவளும் அவள் கால்களைத் தொட்டு வணங்கினான். மகனை அணைத்து உச்சி மோத்து “வந்தாயே அப்பனே! மகா ராஜாவுக்கு இருப்பாய்; பிரயாணம், கச மாக்கு இருந்ததா? மாமன் முதலானோர் ஷேமமா? அங்குள்ளவர்கள் எல்லாரை யும் பற்றிச் சொல்” என்று மடியின் மீது உட்கார வைத்துக் கொண்டு மிகக் பரிவுடன் கேட்டான்.

“நான் வந்து சேர ஏழு நாள் ஆயிற்று. அங்கே எல்லாரும் சளைக்கிய மாக இருக்கிறார்கள். பாட்டனார், மாமன் ஏதாவது எல்லோரும் உள் கதையை விளாசித்ததாகச் சொல்லச் சொன்னார்கள். நிறையச் சன்மானங்கள் கொடுத்தனுப்பி யிருக்கிறார்கள். எல் லாம் பின்னால் வரும். நான் அவசர மாக மூன் ரதத்தில் வேகமாக வந் தேன். மிக முக்கியமான காரியம்; உடனே வர வேண்டும் என்று இங் கிருந்து வந்த தூதர்கள் என்னை மட் டும் வேகமாக மூன்னல் அழைத்து வந் தார்கள். இதற்கென்ன காரணம். அம்மா? மகாராஜாவைப் பார்த்து வணங்க அவளுடைய மனைக்குச் சென் றேன். அவர் அங்கே இல்லை. இங்கே யும் அவளுடைய ஆசனம் காலியாக இருக்கிறது. இங்கேதானே வழக்கமாகப் படுத்திருப்பார். ஓர் வேளை பெரிய தாயார் மனைக்குப் போயிருக்கிறாரா? நான் உடனே அவரைத் தரிசித்து வணக் கம் செலுத்த வேண்டும்” என்றான்.

தடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றும் அறியாத தன் மகனுடைய இந்தக் கேள்விக்கு ராஜ்யாநிகர ஆசையால் மதியிழந்து போன கைகேயி பதில் சொல்கிறான்:

“குழந்தாய்! உன் தகப்பனார் உலகத் தில் பிறந்தவர்கள் அடைய வேண்டிய கடுமையான வேலாம் அடைந்தார். அரசர் மகா பாக்கியவான். பெரும் புகழ் பெற்றவர். செய்ய வேண்டிய பெரிய

வேள்கிளைவேல்வாம்செய்து தீர்த்தார். நல்வழியில் தின்றவர்களுக்குப் புகலிடமாக இருந்தார். அவர் அண்டவ வேண்டிய பரம்பதத்தை அடைந்துவிட்டார்!" என்று.

இதைக்கேட்டதும் பரதன், "ஐயோ! நான் செத்தேன்" என்று கதறி, அழுவதில்லை. கைகளை விசித்துக் கொண்டு கீழே விழுந்தான்.

பின்னர் எழுந்து, அரசனுடைய படுக்கையைப் பார்த்து, "இந்தப் படுக்கை சூனியமாகப் போயிற்றே" என்று அங்கவந்திரத்தால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக, அரச குமாரன் ஏழை அநாதையைப் போல் அழுதான். இளம் பாணியைப் போன்ற தேகமும், சத்திரனைப் போன்ற முகமும் கொண்ட விரல் பூமியில் விழுந்து புரண்டு அழுதான். காட்டில் கோடாரியாக வெட்டித் தள்ளப்பட்ட பெரிய ஆச்சா யரும் போன்று தரையில் விடத்த மகிழ்வுப் பார்த்துக் கைகேவி, "எழுந்து தில்! தரையில் அரசனே! எழுந்து தில்! தரையில்

ஏன் விடக்கிறாய்? இது அரசனுக்குத் தகாது. பெரியோர்களுடைய பெருமதிப்பும் நல்வழி கிர்த்தியும் பெற்றிருக்கிறது. சூதான வேத வழியில் தின்ற தகுமழம் வேள்கிலும் செய்பும் பதவியை அடைந்திருக்கிறது. உன் மதினோதி மய சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கிறது. உனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. மனக் கலக்கத்தை ஒழித்துத் ததரியம் பூண்டு எழுந்து தில்!" என்று.

கைங்கமேம்பது துளிக்கூட இல்லை. உன்னத்தைப் பெற்ற மகான் பரதன். வெகு நேரம் அழுது புரண்டு அழுவியின் எழுந்து தாவைப் பார்த்து, "அரசன் ராமனுக்கு யுதாரதிய அபிஷேகம் வெகு விமரிசையாகச் செய்வான்; திரும்பி வந்து அதை செய்வான் பாரக்கலாம் என்ற ஆசையோடல்லவா தான் மாமன் விட்டுக் கும் புறப்பட்டுப் போனேன். இப்போது இப்படியாகி விட்டதே. ஐயோ! என்னால் பொறுக்க முடியவில்லையே! தந்தையின் பீரம் முகத்தைக் காணவில்லையே! என்ன சிபாதி? எப்படி

வந்து விட்டது? நான் பக்கத்தில் இவ்வாறும் போய் விட்டேனே என் அம்மா! ராமனும் மற்றவர்களும் அங்கலோபண்ணியம் செய்தவர்கள். தந்தையை உபாசித்து போய்ச் உபத்திரவத்தைத் தயாரித்து வந்தார்கள். அவர்கள் பாக் கொள்கிறார்கள். எனக்கு அந்தப் பாக் வியம் இல்லாமல் போய் விட்டதே! என் உடம்பில் பட்ட மண்ணைத் தம் கையால் பிரிப்பதாகத் துடைப்பாரே. அவர் கைகள் என் உடவில் படுப்போது அந்த ஸ்பரிசும் சொல்ல முடியாத ஆனந்தத்தைத் தந்தது! நான் அவருக்குக் கொஞ்சமும் உதவாமல் போய்விட்டேனே! அம்மா! அண்ணன் ராமன் எங்கே? அவனே எனக்குப் பிதாவும் குருவும். உடனே அவனைக் கண்டு அவன் பாதத்தில் விழவேண்டும். இனி அவனே அங்கலோ எனக்குக் கதி? அம்மா, கடைசியாகத் தந்தை எனக்காக என்ன சொல்லி விட்டுப் போனார்? அவருடைய கடைசிச் சொற்கள் என்ன வேன்று அவர் சொன்ன மொழிகளாகவே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று இவ்வாறு அழுது கொண்டு பரதன் கேட்டான்.

உண்ணைக்கு மாறாக ஏதுமில்லாமல் தன் எண்ணத்தை திறையேற்றும் கருத்தாகவே வகையே பதில் சொன்னான். பண்பாட்டின் தடை ஒருபுறம், ஆசையின் வேகம் ஒருபுறம் இவற்றுக்கு இடையில் பேசினான். பரதனுக்காக அரசன் அந்தக் காலத்தில் ஏதும் சொன்ன வில்லை என்பதற்குப் பொருள் படவும், இன்னும் சொல்வித் தீர வேண்டிய கொடிய திகழ்ச்சிகளைச் சொல்வதற்கு வசதி ஏற்படவும் பேசினான்.

"உன் பிதா, 'தீர ராமா! தா வஷ்மனா! ஹா ஜானவி!' என்று கதறிக் கொண்டு பிராணனை விட்டார். உன் பிதாவானவர் அந்நிய காலத்தில் சொன்னது இவ்வளவே. 'ராமனும் வக்ஷமணனும் சேறையும் திரும்பி வருவதை நான் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்க வில்லை. பார்ப்பவர்கள் பாக்வியம் பெற்றவர்கள்' என்று சொல்லி அரசர் இறந்தார்" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும், "ஐயோ, பக்கத்தில் ராமவக்ஷமணர்களும் இருக்க வில்லையா?" என்று பரதனுடைய துக்கம் இருமடங்காயிற்று.

"அவர்கள் எங்கே? என்ன காரியமாகப் பக்கத்தில் இவ்வாறும் போய் விட்டார்கள்?" என்று பரதன் வகையே வாய் கேட்டான்.

அதன் மேல் எவ்வாறன்றையும் சொல்லி அவனைச் சமாதானப்படுத்தலாம் என்று எண்ணி, "அப்பா! உன் அண்ணன் ராமன் வக்ஷமணனையும் சேறையும் அழைத்துக் கொண்டு தண்ட

காரணம் வந்ததுக்கு, தவ வேஷம் பூண்டு சென்று விட்டான்" என்றான்.

அதைக் கேட்ட பரதன் வியப்படைந்து, "இது என்ன எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை? ராமன் என்ன குற்றம் இழைத்து இந்தத் தவம் செய்யச் சென்றான்? எந்தப் பிராமணன் கொடுத்த அபகரித்தான்? அவன் எந்த தீர்ப்பாறியை இழித்தான்? அவன் எந்த அந்நிய ஸ்திரீயை விரும்பிப் பிரேம செய்தான்? எதற்காக ராமன் தண்ட காரணம் வளம் போக வேண்டியவதாயிற்று? யார் இந்தப் பிராயச்சித்தம் விதித்தது?" என்று கேட்டான்.

அந்தக் காலத்தில் வளம் போகும் தண்டனை இவ்விதப் பெருங் குற்றங் களுக்குத்தான் விதிப்பது முறையாக இருந்தது. இதன் மேல் கையே விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொல்லத் தைரியம் கொண்டு ஆரம்பித்தான்.

"ராமன் எந்தத் தவனும் காரியமும் செய்ய வில்லை; யாருடைய பொருளையும் அபகரிக்கவில்லை. யாரையும் இழிக்கவில்லை; எந்த அந்நிய ஸ்திரீ முகத்தையும் கண்ணெடுத்துப் பார்த்ததில்லை. ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்துவதாக ஏற்பாடுகள் செய்யதை யறிந்து நான் உளக்காக உன் தந்தையை வரம் கேட்டுப் பெற்றேன். உனக்கு ராஜ்யாதிக்காரம் கத்து விட்டு ராமன் வரைவிட்டு வெளி யேறிவிட வேண்டும் என்று உனக்காக நான் கேட்டேன். சத்தியத்துக்கு உட்பட்டு முன்கொடுத்த தம் காகை நிறைவேற்றித் தம் தருமத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக மகாராஜா நான் சொன்னதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். சேறையையும் வக்ஷமணனையும் அழைத்துக் கொண்டு ராமன் வளம் சென்று விட்டான். அந்தப் பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமல் தந்தை உயிர் நீத்தார். நீ இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை யோசிப்பாய். தருமம் தெரிந்தவனாக இருக்கிறாய். ராஜ்ய பாரத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். உனக்காகவே இறையெல்லாம் செய்தேன். துக்கப்படாதே. மனத்தைத் தியானிப்பது நிறுத்திக் கொள். இந்த நகரமும் ராஜ்யமும் உன் ஆதினத்துக்குக் கமமாக வந்திருக்கின்றன. பிரம்பு படி வசிக்டர் முதலிய பிராமண உத்தமர்களைக் கொண்டு தந்தையாரின் உத்தராக் கிரியைகளைத் தாமதமின்றிச் செய்து முடித்து ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து கொள்வாய். நீ கடித்திரிய வீரன். தந்தை கையிலிருந்து ராஜ்யம் பெற்ற அரசகுமாரன். உன் கடமை வயச் செய்" என்றான். (தொடரும்)

தீபாவளி வெளியீடு!

B.நாகிரெட்டி அளிக்கும்
'புரட்சிநடிகர்' எம்.ஜி.ஆர். நடிக்கும்
விஜயா இண்டர்நேஷனலின்

நம் நாடு

ரஸ்யமனகல்

புரட்சி: ஜம்பு இசை: M.S.விஸ்வநாதன்
பாடல்: சொர்ணம் பாடல்கள்: வாலி

ELEGANT

துள்ளும் குழந்தைகள் நன்கு வளர்ந்திட குசித்துப் பருகட்டும் போர்ன்விடா!

ஒடி விளையாடும் குழந்தைகளுக்கு தினசரி உணவிலிருந்து
கிடைக்கும் சத்தி போதுவதில்லை. எவ்வளவு சிக்கலும்
கொடுக்கும் சத்தி கிடைக்கிறதோ அதே வேகத்தில்
செறிவாகக் கடத்திடும். விளையாடும் போதும்
செல்லுதல் எந்திரிப்பு. இதற்கும் சத்தியை
மீட்டுதல் சத்து குறைந்ததோடு தனதும்
ஆரோக்கியத்தின் லாபக்க, தினதும்
ஒரு கப் போர்ன்விடா கொடுங்கள்.
தம் மக்கள் நலம் குறையும் நாய்மக்கள்
கூடவும் இதை ஆமோதிப்பார்களே!

பால், சர்க்கரை, மாவு, கோகோ இலைபாலும்
திட்டமாகக் கலக்கப்பட்டதும், போஷைக்குச் சத்து
சிறைந்ததுமான ஒரு இளிய பானம் போர்ன்விடா,
ஆம், இது ஒரு காட்பரிஸ் தயாரிப்பு!

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்

Bournvita போர்ன்விடா.

Bournvita TEAM

தலைவிக் கடலிடை கருணாக் இதாயில்

‘நிலத்திலைகடல் ஓரத்திலே நின்று நித்தம்
தளம் செல் குமரி’ என்று பற்றி 1067 சஃ
பாடினர். திரைகடல் ஓரத்தில் மட்டுமின்றிக்
திரைகடலின் நடுவிலும் நின்று அப்பெரு
தகையவற்றி யிருக்கிறான். கங்கா கங்கை கங்கை
விளிறுத்து 1800 அடி தொலையில் கடலிடை
உள்ள பாறையில் நேம் தாது திருவடிவரைப்
பதிந்துத் தகையிருந்ததாம் அப்பாறை
‘ஸ்ரீபாதப் பாறை’ என்றே வழங்குகிறது.

காருண்யமூர்த்தியான கன்னியன்னை தகய்
புரிந்த அதே பாறையில் கமார் எண்பதாண்டு
களுக்கு முன் கமாரி விவகாரத்தைச் சூதுத்
தகய் புரிந்து கருணாக் சமாதியில் கமரத்
தார். கடலின் நீர்தின் சென்று ஸ்ரீபாதப்
பாறையில் நேயிலைத் தியானித்த விவகா
ரத்தர் சொல்லவொண்ணாது குண்டைச்
எழுச்சியை அடைந்தார். மக்கள் ஆன்மிகத்
தில் மேம்படுத்தும் பணியை அவரை ஆட்
படுத்தியது அந்த அருள் எழுச்சியே ஆகும்.
நேரத்திரதாதன் விவகாரத்தாராய் பரிசு
யிப்பதற்கு உத்தியைப் பிறத்தது கன்னிக்
கடலிடை திரைமேல் கற்பாறையின்தான்.

இன்று இத்தியாவின் லித்த மதமும்,
உலகில் பெருந்திறும் கமரப்பயத்திற்கு விவகா
ரத்தரின் அரும பணியே அன்தியாரும். அந்த
அரும பணிக்ரு அவர் துதிகளும் ஆகைமும்
பெற்ற ஸ்ரீபாதப் பாறை சமய உலகில்
கெதிரி விதான்களின் ஒரையகவர?

‘விவகாரத்தப் பாறை’ என்றே பெண்
பெற்றவர்கள் அந்தப் பாறையில் கவையிழியிச்
சூதுறவர்கள் கொட்டி மகோத்தமராக விள
லாவலம் எழுப்ப முயற்சி மேற்கொண்டப்
பட்டது. அகில மாரதத்தையும் தோத்த
மொரும்கள் கொள்ளு. குறுவில் ஆகரண்க்
இந்த அரட்டையின் தடைபெற்று வருகிறது.

ஸ்வாமியி-ருகம் ய சிவ, சிவனைச்
சூத்திரை பா மண்டபம். அடைபடுத்தத்
தியான மண்டபம், தியான மண்டபத்தின்
கவையிழியின் கருணை வடிவங்கள் காட்டி
சிதம்பர்கள், அம்பான்ஸ் திருவடிப் பதிவாகப்
பெற்றதற்கும் மேட்டும் ஸ்ரீபாத மண்டபம்-
ஆகிய இவற்றை முழுதும் சூதுக்கள் திருப்

பணிகளையே கம்பிரமாக திருமாணிப்பதற்கு
ஒற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன.

உடற் கறைவிக்குந்து விவகாரத்தப்
பாறைக்குப் படகுப் போக்குவரத்து நடந்து
வதும் ஞாபகார்த்தத் திட்டத்தின் அம்ச
மாகும்.

“புகித ஆலேசம் பெற்றவர்களும், ஆண்ட
வண்டி உன் அழிவா தம்பிக்கையால் சக்தி
பெற்றவர்களும். ஏழையர் - இழிந்தவர்-
ஒருக்கெப்படைவர் ஆகியாரிடமுள்ள அநாதா
பத்தாய் சோனாக்கத்தில் சிம்மமாக எழுபட்ட
கர்க்குமான் ஒரு வட்டம் ஆடவரும் சென்
புகும் இத்தாட்டியன் தாத்திரசையும் சூதுசரித்து
கிசோசன மத்திரத்தை, உதயி புரியும் மத்
திரத்தை. சூதுசரித்து உதயித்துப் மத்
திரத்தை. சமத்துவ மத்திரத்தைப் பரப்பி
வார்” என்று கவையிழி கூறினர் அல்லவா?
அப்படியப்பட்ட தொண்டர் படை ஒன்றை
உருவாக்கிக் கவையாருமலிவிக்குந்து அனுப்ப
வைப்பதற்கு அடிப்படைவான லுமதன்
ஒற்படுத்தவும் ஞாபகார்த்தக் குழு உத்தே
சித்திருக்கிறது.

இந்த அரும பெரும் பணிகளுக்கு ரூ. 80
கட்டித் தேவைப்படுவதாக மதிப்பீடு செய்
வப்பட்டது. அகில மாரதத்திலும், குறிப்
பாக எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களில் உதவி
வருதும் இதுவரை லுமது கட்டிச் சமாய்
கருணைவிழுகிறது. கரிமக அரசாங்கம் லுமது
கட்டி லுமாய் சமாய் கவையியும் பாறையி
லும் படகுத் துறை கட்டிப் பணியை முற்றி
தும் தானே மேற்கொண்டிருக்கும் குறிப்
பிட்ட தகவது.

1970 பார்ச் இறுதிக்குள் நினைவுக் கி
டை பணி முடிவடைதவும் திறைவேற்ற உத்
தேவிகெப்பட்டுள்ளது.

வருணாசத்திக் கங்கையும் இத்தக் கருணைத்
துத்து கங்கையே கங்கை விவகாரமோர். ‘விவகா
ரம், விவகாரத்தார் பங்கு நினைவு கெளண்டிங்,
12, கெளண்டி கெளண்டி தரு, திருவடிகளால்
கெளண்டி, கெளண்டி’ என்று கவையிழித்து அனுப்பி
கெளண்டி.

(முயல்படம்: விவகாரத்தத் நினைவுக்
கெளண்டித் கார்டி.)

சிலையைத் தீழ... 5

மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

சுமார் நான்கு மணிக்கு நான் அங்கே வந்தேன். அங்கே இருவரும் மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

அங்கே இருவரும் மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

கதை:
வி. சி. சுவாமிநாதன்
பித்தன்
நாடகம்

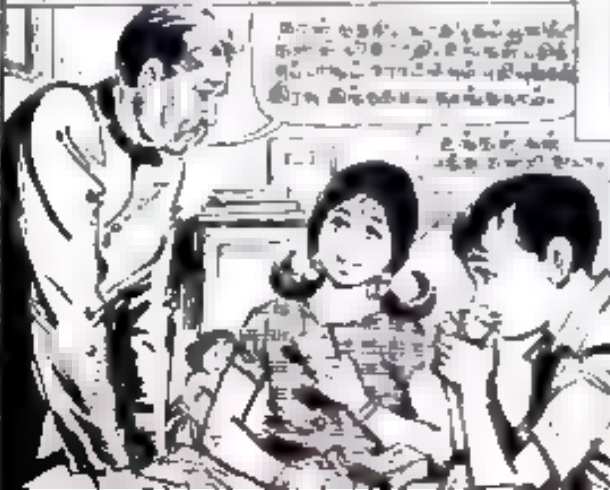
அங்கே இருவரும் மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

அங்கே இருவரும் மரம் டாங்கி மூலம் மலையத் தொட்டியிலிருந்து மரம் டாங்கி மூலம்...

பாதுகாப்பிற்கு
ஒரு பூட்டு உள்ள
தெனில் அது
நவ-தால் ஒன்றே
ஒன்றுதான் !

நவ-தால்

தம்பிக்கையானது. அதன்க்
தான் பாங்குகளும் தொழிற்
சாலைகளும், வீட்டுகளும்
தவ-தால் பூட்டுகளைப் பயன்போ
விக்வின்றனர். அதிசயமான
தயாரிப்பு! ஒவ்வொரு
பூட்டுக்கும் மாறுபட்ட
இணைப்புமுறைகள் வெட்டப்
பட்ட சாலைகள், உடைத்து
திறக்க இயலாதபடி அதிக

பாதுகாப்பு அளிப்பதற்
கேற்ற முறைகளில் செயல்ப
பட்டது நவ-தால். பித்தலா,
செங்குதலா இரட்டைக்கட்டு
அகத்த மிகமிக உறுதிபாக்கு
கிறது. நவ-தால் கள் :
கோத்தெஜ்-பாதுகாப்பு
உபகரணங்களைத் தயாரிப்ப
தில் 70 ஆண்டுகளுக்கும்
மேலான அனுபவமுடைய
வர்கள்.

3 கைகள் :
60 ம் (6 கைகள்)
67 ம் (7 கைகள்)
85 ம் (8 கைகள்)

சென்னை 4 சப்போதல் தகவல் மலர் பூட்டுகளைப் போட்டு வங்குகள்

பக்கத்து வீட்டுப் பொருட்கள்

எழுத்தாளர் திரு வி. எஸ்.
ராமையா அவர்கள் பக்கத்து
வீட்டுக்காரர், சர்க்கார்
அச்சகத்தில் பணிபுரியும்
திரு டி. லட்சுமணசுவாமி.
புதுக்கோட்டைக்காரர்
'வத்தலக்குண்டு' க்கார
கரப்பற்றிக்காரனார். *

நீர்நும் நண்பர் ராமையாவும் பக்கத்து
வீட்டுக்காரர்களாகி ஆறு வருஷங்களாகிள்
றன. இந்த இடத்துக்குப் புதிதாக வந்தவன்
நான்தான். அவர் இருபத்தி ஏழு வருடங்
களாக இப்போது இருக்கிற வீட்டிலேயே
தான் இருக்கிறார்!

நான் இப்படி வந்து சேர்ந்த புதிய வீடு
களுக்குள் அவ்வளவு பரிசுவம் ஏற்படவில்லை.
இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அவருக்கு
மணி விழா நிறப்பாட நடத்தது. கலகப்
பற்றிய செய்திகள், படங்கள் எல்லாவற்றை
வும் பார்த்தபிறகுதான் நான் ஒரு பிரபல
மனோர்த்தபரிசு பக்கத்தில் வசிப்பதை
உணர்ந்தேன். அதன் பிறகுதான் எங்கள்
நட்பு நீரிரமாடந்தது. எங்கள் நட்பின்
எப்போதும் கரம் உண்டு. ஆமாம்! இந்த
தளத்தில் இருக்கும் எங்கள் வீட்டுக் கண்
னீர்க் குழாயை முடிவாக நான் அடுத்த
வீட்டில் மேல் தளத்தில் குடிசைக்கும் அவர்
வீட்டுக் குழாயில் தண்ணீர் வரும். அந்த
சுடி 'கொஞ்சம் குழாயை ஒட்டிப் போகா'!
என்ற குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்.
எங்களுக்குள் உள்ள மற்றொரு தொடர்பு
நாங்கள் குடிசைக்கும் இரு வீடுகளும் ஒரே
தப்பக்குச் சொந்தம்.

நண்பர் ராமையாவுக்கு எதிரேயே ஓரளவு
வயதுக்கு மீறிய வேகம். அதுபற்றி வயதைத்
தாண்டிச் சில வருஷங்கள் ஆகியிட்டன எம்
பது அவருக்கு நினைவிருப்பதில்லை என்றுதான்
நான் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு வேகம்,
பேசுவதும் வேகம், இதுபோல் செத்திரிசை
போடுவதிலும் வேகம். கையில் செத்திரிசை
பேட்டி இவ்வளவு இவ்வளவு வெவ்வே
பார்க்க முடியாது.

பேசு ஆரம்பித்தாரானால் உணர்ச்சி பரவலாக
மாளிவிடுவார். அந்த நாளைச் சம்பவங்கள்

என்னதான் அலறினது இப்போது நடப்பதுபோல்
விவரம், விளக்கமாகச் சொல்லுவார். எழுதி
எழுதிப் பழகினதன்
காரணமாகப் பேச்சுக்
கும் ஒரு நல்ல உருவம்
கொடுக்கும் வித்தை இவ
ரிடம் வந்திருக்கிறதோ,
என்னவோ?

உப்புச் சத்தியாக்கிரக
நாட்களில் தேசிய எழுச்சி
யில் லெத்து சிறை சென்
றவர் இவர். அந்த நாட்
களில் அரசியல் கைதிக
ளுக்கு வீசுவதில் சிறை
களை விடையாது. பித்
பாக்கெட் கேட்கன், திரு

டீசன் எல்லாவற்றையும் இவர்களுடன் சேர்த
துத்தான் புட்டி வைத்திருந்தார்கள். இவர்
இருந்தபடியே வெவ்வேறு சில நாட்கள் கழித்து
இவர்களுடைய வீட்டில் இருந்த பிச்சாக்கெட்
ஒருவனைச் சத்தித்தாராம்! "என்ன சாமி
மேலாறுப்புக்கு எல்லா பண்ணாறோ எப்பிடி
யாத்து என்ன இருந்தா நீங்க கண்ணைக்
காட்டிட்டு ஒதுங்கிக்கிங்க. நான் என்ன
பண்ணிக்கிறேன். உங்களுக்குப் பங்கு உண்டு"
என்றான்!

இந்த திடுக்கிதவைக் கவனப்படச் சொல்லு
வார். இந்தக் கேடி அவர் மனமே ஒரு
கதைக்கான் உற்பிசையையும் தொற்றுவித்
தான். பம் வருஷங்கள் கழித்து 'அம்மீக்
காரர் கோழு' என்ற தலைப்பில் ஒரு பித்
பாக்கெட்டையே உதாரணமாக வைத்து
ஒரு சிறுவனை எழுதினார். அதைப் பேராசிரி
யர் கவி வெறுவாக ரசித்துப் பாராட்டி
விட்டு. "என்ன ராமையா! நீங்கதான் ஓர்
அரசியல் தியாகியாகே! ஐந்து எக்கரா நிலத்
துக்கு மறுப் போடுவதுதானே!" என்றார்.
உடனே ராமையா. "இரண்டு காரணங்
களாகாகப் போடவில்லை. ஐந்து எக்கரா
நிலத்துக்காக ஜெயிலுக்குப் போனான் என்ற
அவப்பெயருக்கு அளாசிக் கூடாது என்பது
முதல் காரணம். இரண்டாவது, இப்போ
திருக்கும் மகராஜன் கொடுக்க, பிறகாவத்
தில் பதவிக்கு வரும் மகராஜன் அதைப்
பிடுங்கிக் கொள்வாரே என்ற பயம்!" என்
னார். இவர் அந்த ஐந்து எக்கராவுக்கு ஆளாப்
பட்டேயில்லை. சேர்ந்த லீடு கட்டிக்கொள்
கும் வாய்ப்பும் இதுவரையில் இல்லை. நீக்கி.
பம் வருஷங்களுக்கு முன் இந்த வீட்டுக்கு
முன் இருந்த காவி மனைவை வாய்க்கிப் போட்
வீடு பிடுகார். பேரம் முடியும் தறுவாயில்
ஒரு நாள் உன்னை புகுத்தி விடுவான் உயர்த்தி

**கச்சிதமான
ஒரு கீளியர்டோன்
இஸ்திரியை.**

—நிச்சயமாக மின்சார செலவு மிச்சம் வீழல்

மினியர்டோன் ஆட்களிடம் 'தென்னாற்காடு' இன்ஜினியரிங் கம்பெனியார் மின்சாரத்தில் திறமையுடையதென்றே நினைப்பது வெவ்வேறு இனம். குடும்ப கூடக் குறைவாக அமைப்பு கொண்டது. செலவுகள் குறைவு, பட்டுத்தனமாகக் கெட்டு விடாது, பழுத்தித் துணிவாகக் களை கட்டுவதால் மின்சார செலவு மிச்சத்தில் நின்றது அளவு இன்ஜினியர்மென்ட் குறிப்பிடுகிறது.

விட்டு வேலைக்கெற்ற 5 பவு (2.27 கி.டி) எடையுடைய மின்சார மோட்டார் வேலைக்கெற்ற களை 'தென்னா' மாதிரி மின்சார, தென்னாக்கெற்ற

எல்லா திறமைகளும் மினியர்டோன் இன்ஜினியர்மென்ட் கம்பெனியார் மின்சார மோட்டார்.

மினியர்டோன் கம்பெனியார் விட்டுக் காதலக் கட்டுக் கட்டுமே போடுவது, கெட்டுக்கல், குடைக்கெட்டுக்கல், வேலைக்கல், மின்சாரக், குடைக்கெட்டுக்கல், கட்டுக்கல் இன்னும் எத்தனையோ, அத்தனையும் கீழ்க்கு அளித்தும் பணத்திற்கும் அதிகமான பயனைப் தருகிறது.

கூடு பூர்த்தி உடன் 1500 க்கும் அதிகமான மினியர்டோன் விதப்பெயர்ச்சிகள், விதப்பெயர்ச்சிகள் எப்போதும் வேலை செய்ய காதலிக்கு விடுகின்றன.

Kleerone

மினியர்டோன்

உன்னத

மின்சார

சாதனங்கள்

தேவனால் தேடியோ அல்லது கல்கத்தாக்கல் கம்மிட் (தேவனால் தேடியோ அல்லது அப்பெயர்ச்சிகள் மீது)

காரிருளில் ஒரு மின்னல்

மினி ஐந்து என்பதை அறிவிக்கும் மூகமாக அளாரம் கடினாரம் கண்கண் வேன்று ஒலித்தது. 'ஏர்கண்டிஷன்' செய்யப்பட்டிருந்த அந்த விசாலமான படுக்கை அறையில் மெல்லியதொரு ரஜாய் போர்த்திக் கொண்டு ககமான ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்த சாகு கண்களைத் திறக்கவில்லை. ஸிரோ வாட் பல்பின் மங்கலான ஒளிக்கு ஒளி ஊட்டு வது போல் ஒரு வெண்மையான கரம் ரஜாய்க்குள்ளே வீசுத்து நீண்டு அகா ரத்தை நிறுத்தியது. ஒருமுறை புரண்டு ஒரு பெருமூச்சுடன் உள்மல் கையைக் கீழாத்துக்கு அடியில் வைத்து முழங் காலை மடித்து உயர்த்திப் கருண்டுகொண் டாய் சாகுவதா.

இரண்டு நிமிஷ நேரம் இந்த அலி காலை மயக்கத்துக்கு இடம் கொடுத்த அவள், உடனே ஏதோ பெரிய தவறு செய்துவிட்டவள் போல் போர்வைகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு விழுந்தென்று எழுந்தாள். ஒருவித திட உணர்வுத் துடன் இயங்குபவனாகக் கட்டிவி டிட்டுக் கீழே இறங்கினாள். கழுத்து முதல் கணுக்கால் வரை அலை அலை யாக நீண்ட காஷ்மீர் டட்டிணுவான 'ஸைட் கவுன்' அவளுடன் வழக்கிக் கொண்டே வந்தது. கட்டில் அருவி லேயே நின்று குனிந்தும், நிமிர்ந்தும் தெகப்படுதி செய்தாள். காதோடு ஒட்டிய மாதிரி உயர்த்தை கரக்கன். உள்ளங்கைகள் தரையில் பதியும் வரை இப்படி வளைந்தது. ஒரே சீராக நிதான மாக முக்க விட்டபடி குனிந்த பிறகு நெஞ்சு நிறைந்து உயர், காத்ரை உள் ளுக்கிறுத்தபடி நிமிர்ந்தாள். இப்படிப் பதிவீன்று தடவைகள் செய்து முடிப் பதற்குள் டெனிபோன் மணி ஒலித்தது.

"சாகு நியர்."

"குட் மார்னிங்! 'எக்ஸர்ஸைஸ்' செய்கையில் குறுக்கிட்டுக் கெடுத்து விட்டேனா?"

"டாக்டர்! தியாயமாக நான் இப் போது என்ன செய்ய வேண்டும் தெரியுமா?"

"என்ன?"

"ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாமல் ஸ்போன் வைத்துவிட வேண்டும்..."

"அத்தனை கோபமா?"

"இல்லை, அதற்கும் மேலேயே கோபம்!"

"நான் உன்னிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கிளம்பி வந்தது பிசகு தான் சாகு. ஆனால் கொஞ்சம் யோசித்

சாடுலதா கீ.ராஜேந்திரன்

துப் பார். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருவ ராக இருக்க என்னால் முடியாது என்று ஆரம்பத்திலேயே உனக்குத் தெரியப் படுத்திவிட வில்லையா, நான்?"

"உங்களுக்கு டிராக்டர் போட் லாமா என்று திணைத்தேன். அப்புறம் வேண்டாம் என்று திரிமானித்து விட் டேன்."

"எனக்குத் தெரியுமே, நான்தான். முதலில் பேச வேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்ப்பாய் என்று. ஆறு நாட்கள் ஆகிவிட்டதால் நீ சொன்ன நிரம்பி வீசுப்பாய் என்ற உத்தேசத்தில் ஸ்போன் செய்தேன். தூண்டி எப்படி இருந்தது?"

"எனக்கு ரது விடுமுறை? அதெல் லாம் மற்றவர்களுக்குத்தான். என்டேட் யேனைக் கணக்கு மேல் இருந்தன. இதற்குமுன் இருந்த சொந்தக்காரன் ஆப்பிரிக்காவில் வசித்தவன். எதை யும் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை அவன். ஒன்று வருஷங்களாக வாயம் படிப்படி யாகக் குறைந்து கொண்டே வந்திருக் கிறது. ஏதாவது ஒரிடத்தில் அதைப் பிரிக் போட்டு திறத்த வேண் டாமா?"

"அதுவும் நீ என்டேட்டை விடிக் கு வாங்கிய பிறகு வாயம் அதிகரிக்க லாமே ஒழியக் குறைய விடலாமா?"

“தல்வவேவையாக எஸ்டேட்டிக்கு ஒரு தல்வ மாவேஜர் இருந்து வந்திருக்கிறான். இவ்வையானால் தலைமை இன்னும் மோசமாகி யிருக்கும்.”

“உலக்கெண்மைமா. எவனோ வெவ்விக்காரன் எந்தக் காலத்திலோ பாடுபட்டு உழைத்து மனை சாரவைவையே செய்து, பாறை போட்டுக் காட்டை யெல்லாம் அழித்து, வண்டி உண்டாக்கி, தேநீர்ச் சேடி யலிட்டு வைத்து விட்டுப் போனான். இன்றைக்குக் கலாசாலை ‘செக்’ வெட்டி நீ ஒரு எஸ்டேட்டை விடக்கு வாய்விட்டாய்!”

“அதற்கும் முன்னால் ஒருவன் இந்தத் தேயிலையைப் பறித்து உலரவைத்துப் பாணம் உயார்க்கலாம் என்று கண்டுபிடித்தாரே அதைச் சொல்லுங்கள்! இவ்வாத போனால் தேயிலையை யார் பறிச் செய்வார்கள்? எஸ்டேட்டான் ஏது?”

“அவன் வாழ்க! அவன் மக்களைப் பழக்கத்துக்கு அடிமைகளாகியதால் நீ இன்று கூடை கூடையாக இவ்வையைக் கொடுத்து விட்டுக் கட்டுக் கட்டாக நோட்டை வாங்கப் போகிறாய்!”

“நீங்கள் சொல்வதுபோல் நடந்தால் செளகரியமாகத்தான் இருக்கும். வேறு, ஆனால் எத்தனை தொண்டைத் தெரியுமா? ஒரு உதாரணம் பார்ப்போம். எஸ்டேட் பங்களாவிற்குப் பின்னால் கொஞ்சம் உதனைக் கிழங்கு பறிச் செய்தார்கள். முதலில் எலிகள் வந்து எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டு விட்டன. எனில் பொறி வைத்துப் பிடித்தார்கள். பூக்கி வந்தது. பூக்கி மருந்து அடித்து அவற்றை ஒழித்தார்கள். குரங்குகள் வந்து உருளைக்கிழங்கை யெல்லாம் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டன. அவற்றையும் பயமுறுத்தி கிரட்டிசைப் பிறகு முள்ளம் பன்றிகள் வந்தன. இரவோடு இரவாக, மனைப் பிரதேசமல்லவா?”

“நிறைவுறானால் என்ன, ஸ்டீடியானால் என்ன? விவசாயம் என்றால் வேதனைதான். ஆயிரம் பாடு படவேண்டும், அறுவடைக்கு முன்னால்.”

“ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா? நான்கு நீட்டச் சொல்லி விட்டுக் கீட்டு எழுதிக் கொடுப்பது என்ற கையாண் காரியம் இல்லை இது!”

வேறு சிந்தனை. “எதைப் பற்றிப் பேசினாலும் சரி, கூடை வாக்விதத்தைச் சொல்லி முடிப்பது சாகுவாகத் தான் இருக்க வேண்டும். இவ்வையா? போகட்டும், டென்னிஸ் கோர்ட்டில்

வழக்கம்போல் உன்னை எதிர் பார்க்கலாமா?”

“வரலாமா நான்?”

“என், என்வ சந்தேகம்?”

“உங்களுக்கு என்னோடு ஆடப் பிடிக்குமோ பிடிக்காதோ என்று தயர்.”

“கோடம் இன்னும் பாக்கி இருக்கா என்ன? ஸ்டீடியில் நடத்தை மறந்துவிட்டாய் சாரு, என்ன சொல்வியாய்?”

“ஒரு மணி நேரத்தில் இன்ப பீக் சந்திக்கலாம் என்கிறேன்.”

“சாரு, அப்போ ஆறரை மணிக்குப் பார்க்கலாம்.”

“வேறு...”

“என்ன சாரு?”

“ஒன்றுமில்லை.”

“என்ன விஷயம்? சொல் கொள்!”

“அன்று ஸ்டீடியிலிருந்து நீங்கள் சொல்லாமல் கொள் ளாமல் இளம்பி வந்து விட்ட போது...”

“வந்தபோது...”

“என் வாழ்க்கையை விட்டே நீங்கள் ஒதுக்கிப் பிரிந்துபோவது போல் இருந்தது. எனக்கு இருந்த ஒரே ஒரு தன்பயரையும் இழந்து விட்டேனே என்று தவித்துப் போனேன். துக்கம் தாங்க முடியவில்லை.”

டெனிபோன் தொடர்பு நீடித் தால் தன் துயர உணர்ச்சி மறு படியும் பொங்கிப் பிரவாகம் எடுக்கும் என்று அஞ்சியவள் போல் சாரு டக்கென்று ரிஸைவரை வைத்து விட்டாள். அடித்தடைக் கடித்துக் கொண்டு எங்களை முடித் தள்ளிக் கட்டுப் படுத்திக்கொண்டாள். விவகாரம் எழுக்குப் பிறகு நேகப்பயிற்சி தொடர்ந்தது.

டீட்டர் [வேறு பூங்கைக் கடன் தன் கையிலிருந்த டெனி போன் ரிஸைவரையே சற்று நேரம் பார்த்தான். அவன் முகத்தில் திருப்தி நினைவது. குழந்தை வயத் தொட்டிலில் இருவது போல் ரிஸைவரை அதற்குரிய இடத்தில் வைத்தபோது மேளையின் மீதிருந்த ‘மெட்டர் பே’டில் அவன் பார்வை வலித்தது. சாரு வதாவுடன் டெனிபோனில் பேசிக் கொண் டிருக்கையிலேயே தன்

தீவிரமாகச்
செயல்புரிவது

தடவ
இதமானது

ஜலதோஷத்திற்கு ரபெக்ஸ்

மார்பில் சளியின் அடைப்பை அகற்ற—முதுபிலும்
மார்பிலும், மூக்கைச் சுற்றியும், மூக்கிற்குள்ளும்,
நெற்றியிலும் ரபெக்ஸ் தடவுங்கள். மூக்கடைப்பைப்
போக்க, இதமான அதன் ஆவியை மூக்குங்கள்.

இப்பொழுது 5 வாக்சின்சுலிக் தடைக்கிறது
65 கிராம் மற்றும் 20 கிராம் ஜாக்கன, 5 கிராம் ஏன்.

ஒரு தரவு அகலது டன் எப்பொழுதும்
கைவசம் இருக்கட்டும்.

அமெரிக்கின் டிராப்பெர் பிலிம் தயாரிப்பு

ரபெக்ஸ்: தீவிரச் செயல் புரியும், இதமான ஜலதோஷ நிவாரணி.

வங்ககரத்தில் இருந்த பென்சினால் கடிதம் எழுதும் தாளில் சாரு - சாருவதா, சாரு - சாருவதா என்று திரும்பத் திரும்பத் தான் எழுதி யிருப்பதை - அனை எழுதுகிறோம் என்ற உணர்வோ இல்லாமல் எழுதியிருப்பதைப் பார்த்தான்.

* இருநூறு பக்க நோட்டுப் புத்தகத்தை ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதி தீர்ப்பு முற்பட்டிருக்கும் அம்மாவிடம் இதைக் காட்டினான்....

வேணு வாய் விட்டுச் சிரித்தபடியே குப்பைப் தொட்டியில் போடும் எண்ணத்துடன் தானே எடுத்து மடித்துக் கிழிக்க முற்பட்டான். சட்டென்று அவன் கரம் தயங்கியது. மடித்ததைப் பிரித்துப் பார்த்தான். பிறகு மேஜை டிராயரைத் திறந்தான். அதில் மேடாகச் சாருவதாவின் புக்கப்படம் அலங்காரமாக கீப்ரெழுக்குள் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தது. 'ஓ மை குட் கீப்ரெண்ட்' என்று அதில் எழுதிக் கைவெழுத்திட்டு யிருந்தான் சாரு. படத்தை மேஜை மேல் நினை வைத்துப் சில விஷயங்கள் நினைக்காமல் பார்த்தான் வேணு. பிறகு புறங்கையால் படத்தை அவ்விடமாக ஒரு தட்டுத் தட்டியபடியே, "ஈட் இதே படத்தில் நீ எழுதி யிருப்பதை நியே அடித்துவிட்டு 'ஓ மை புன் ஹல் பண்ட்' என்று எழுதப் போகிறேன்" என்று வாய் விட்டுச் சொன்னான். கைவிட்டுத் தாடியும் மேஜையின் மீதுகூட்டிப் புகைப்பட்டதையும் டிராயருக்குள் வைத்து மூடிப் பூட்டினான். அன்றைய விட்டு வேனியே வராததாவுக்கு வந்தான்.

சாரு! உன்னுடைய மனம் இன்னும் ஒரு கம்பியூட்டர் இயந்திரமாகி விட்டதில்லை. அதில் இன்னும் உணர்ச்சிகள் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நீ துடைத்தெறிய ஆறுமதிக்காமல் நான் நடத்து கொண்டால் போதும்!

பலபலவேன்று பொழுது விடிவும் நேரம். வானில் வேணுவின் தாயார் போட்டிருந்த கோலத்துக்கு ஏகப் போட்டி. ஐந்தாறு குருவிகள் அதன் மீதமர்ந்து மாணவக் கொத்தி உண்ணத் தொடங்கின. அப்பொழுதுதான் விழித்தெழுந்த அணிக் கன் ஸ்ரீராமஜெயம் 'ஓ கீ' என்று அவறியடி தென்னை மரத்திலிருந்து கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் இறங்கி வாசுதத் துக்கிக் கொண்டு ஒரே ஒட்டமாக ஓடி வந்தான். குருவிகள் விரிரென்று பறந்து போய் மறுபுறமிருந்த வேப்ப மரத்தில் தஞ்சம் புகுந்தன. காகம் ஒன்று அணிக் கன் விரட்டி விட்டுக் கொல மாணவ வேசமாகக் கபளீகரம் செய்யத் தொடங்

கியது. இதைய் பார்த்து மகிழ்ந்ததால் தானே என்னவோ வேப்ப மரத்தில் ஒரே அட்டகாசம். எல்லாக் குருவிகளும் மாகச் சேர்ந்து ஐச்சிட்டுக் குதாசலித் தன. தேன் சிட்டு ஒன்று இதைப்பெல் வாய் வடிக் கன் பன்னாறும் தன்பாட்டுக்குப் பறத்தபடியே பூவிலிருந்து தேனை உறிஞ்சியது. இரண்டு புல் புல் பட்சிகள் டெனியோன் கம்பி மேல் அலங்காரமாய் அமர்ந்தன. பம்பிச் செண்டாகப் பூத்த இக்கோரா உதய சூரியனின் விடப்புக்குச் சவால் விட்டது. இவ்வளவு மழை பெய்திருந்ததால் பவழமல்லியின் மணத்துடன் மண் வாடைபுகை கலந்து வந்தது.

'சாருவதாவும் இப்போது மலர் களைப் பார்ப்பான்' என்று நினைத்துக் கொண்டால் பாக்டர் வேணு. 'ஆனால் அவை ஏராளபடியும் செய்யப்பட்ட அறையில் அழகுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிளாஸ்டிக் பூக்களாக இருக்கும்! அவளும் தேன் சிட்டுக்களாக காண்பான். அவை துள்ளிச் சில மறைக்கும் திரைச் சீலையில் அச்சுக்கப்பட்ட படங்களாக இருக்கும். நான் இங்கு பட்சிகளில் காணத்தக்க கேட்கும்போது அவள் அறையில் பெய்க்கார்ப்பிரித்து மேலுட்டு இளை எழும். பவழமல்லியின் மணத்தை தன் உருக்குப்போது அவள் கிரிஸ்மஸ் டலார் செண்டைத் தன்மேல் 'ஸ்ப்ரே' செய்து கொண்டிருப்பான்!'

'வருடாந்திர வாய் நஷ்டக் கணக்கு களைவும் மேலும் மேலும் பணம் அன்னாபது எப்படி என்பது பற்றியுமே சித்தித்துச் சித்தித்து நுண்ணிய உணர்வுகளுக்குத் தன் மனத்தில் இடமே இல் லாமல் செய்து கொண்டு விட்டாளோ, சாருவதா?' என்று டாக்டர் வேணு கோபால் அஞ்சியதுண்டு. அப்படி இல்லை. அவள் மனம் இன்னும் அந்த அளவுக்கு மரத்துப் போகவில்லை என்பது இப்போது அவனுடன் டெனியோனில் பேசிய போது உறுதிப் பட்டது. இதற்குமுன் - உதயையில் போட்டாவிடக் கார்டனில் அவனுடன் உறித்த சில மணி நேரத்தில் டாக்டர் வேணுகோபாளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த பெரிய ஏமாற்றம் இப்போது ஓரளவுக்குக் குறைந்தது.

அந்த - உதயைப் பூங்காவனத்தில் வேணுகோபால் சொன்னான்: "நீ அணித்திருக்கும் புடவைவெ ஒரு புஷ்பக் கண்காட்சிதான். எத்தனைதே மான வர்ணங்களில் எத்தனை விதப் பூக்கள் இதில்!"

"இது ஒன்றும் அப்படி உசத்திப் புடவை இல்லை. எழுபத்தைந்து ரூபாய்

தான். இதைப் போலப் புகழ வேண்டாம்" என்றால் சாருவதா.

"ஒரு விதத்தில் நீ சொல்வது சரிதான். சாரு. உயிருள்ள மலர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கண்ணெதிரே டூத்துக் குலுங்கும்போது புடவையில் அச்சடித்த பூக்கள் யாவாவது ரசித்துக் கொண்டிருப்பார்களா? அதோ பார். அந்த ரோஜாஸை. ஒட்டுப் போட்டு. ஒட்டுப் போட்டுக் கிட்டத்தட்ட கருமை நிறத்துக்குக் கொண்டுவதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். 'சூட்டிலும் ஓர் குசி, கறுப்பிலும் ஓர் அழகு' என்பார்களே, அதிலுள்ள நயம் இந்தக் கறுப்பு ரோஜாஸைப் பார்த்ததால்தான் புரிகிறது."

"வேண்டி அப்ப டாக்டர் போய்ஸ் மணி" என்றால் சாருவதா. "மக்களை வகுத்தி எடுத்து வரி வசூலித்து இப்படி யெல்லாம் பூவுக்கும் எருவுக்கும் பணத்தை விளையப்பானே? அதைவிட ஏதாவது தொழிலகத்தில் லாபகரமாக முதலீடு செய்யலாம்!"

"நீ ஏன் எனதையும் எப்போதும் பணத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கிறாய், சாரு! புடவையையப் புகழ்ந்தாலும் தோட்டத்தை ரசித்தாலும் உடனே அதற்கான செலவையப் பற்றியே கணக்குப் போடுகிறாயே. ஏன்!"

"அதில் என்ன தவறு? ரூபாய் வயசாக் கணக்குப் பார்க்க நான் உச்சரிக்கவில்லை. நான் கருமி இல்லை வேறு. ஆனால் செலவழிக்கும் பணத்துக்கு அதிகமாக வருவாய் இடைக்குமா என்றே அல்லது அதற்கு சடாவ 'குட்ஸில்' இடைக்குமா என்பதே யோசிக்காமல் இருப்பதில்லை. பொட்டாளிகல் கார்டனில் உலர் வரும்போது நானு பேருக்குக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகப் புதிதாகப் பரளல் பட்டுப் புடவையாய் தாஷ்மீர் சால்வை யும் வாங்கி அணிவ மாட்டேன்."

"ஆனால் அதையே ஓர் பிளின்ஸ் லஞ்ச் என்றால் வாங்கி அணியத் தயங்க மாட்டாய் இல்லையா?" என்றால் வேறுகோபாய் கிரித்துக் கொண்டே. "சாரு! தாட்டு வந்ததைக் கவனிப்பதுடன் மக்களின் மனவளத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்துக்கு உண்டு. அதற்காகத்தான் பொட்டாளிகல் கார்டன். குளில் பங்களா போன்றவையெல்லாம். அதோ பார். இந்தக் குழந்தை அந்த இளம் காதலர்களுக்கு எவ்வளவு தெமாக இருக்கிறது. உடலாலும் உள்ளத்தாலும் அவர்கள் அப்படி ஒன்றி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இத்தனை பேர் இங்கே இருந்தும்

இந்தத் தோட்டத்தின் அழகில் அவர்கள் கட்டுண்டதால் தனிமையை உணர்விறார்கள்."

"இன்னும் கொஞ்ச நாடாக்குத்தான். அப்பறம் கலியாணமாகி குழந்தை குட்டி. என்ன ஏற்பட்டால் போச்சு. வரவுக்கும் செலவுக்கும் சரிக்கட்டத் தெரியாமல் விழிப்பார்கள். வாழ்க்கை வேதகோயாகும். இதே காதல் ஏது?"

"தவறு சாரு! குழந்தைகளால் பெற்றோரிடையே உள்ள காதல் பலப் படுமே ஒழியப் பலன்மடைவதா. வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் சிரமங்கள் சமாளிக்கும் உறுதியையும் சக்தியையும் அந்தக் காதலும் குழந்தைகள் காட்டும் அன்பும்தான் அவர்களுக்கு அளிக்கின்றன. அதோ அத்தப் புல் சரிவிலே பார்!..."

டாக்டர் வேணுகோபாய் கட்டிக் கடைய இடத்தில் கிட்டத்தட்ட செங்குத்தாகவே அமைந்திருந்தது புல் சரிவு. அதில் ஏறியும் நிறுங்கியும் உருண்டும் புரண்டும் விளையாடவந்தனும் கண்டொரு நாடாவது குழந்தைகள். டாக்டர் குறிப்பிட்ட திக்கில் சாருவதா நோக்கியபோது வேணுகோபாய் அவள் முகத்தை உன்னிப் பார்த்துக் கவனித்தான். சூன் கொட்டி அகவாரசியமாகச் சாருவதா பார்வையை வேறு திசையில் திருப்பியதும் டாக்டருக்கு வியப்பாக இருந்தது! அனுதாபமும் பிரத்தது.

பூங்காவனத்தில் பொட்டிருந்த குறுகலான பாதைகள் பவவாறுகள் மூன்றில் அவர்கள் அருகருகே நடந்து சென்றார்கள். ஒரே சமயத்தில் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இரண்டு பேர்கள் நடக்கக் காட்டிப் பொதிய இடமில்லாத அகலக் குன்றமான பாதை. டாக்டர் வேணுகோபாயின் மருமான் பாது-ஒன்றரை வயதான குழந்தை - கோட்டத்திலிருந்து ஒரு ரோஜா மலரைப் பறித்து வந்து நீட்டுவான். மாமா வைக் குயிற்று முகர்ந்து பார்க்கச் சொல்லுவான். மூக்கின் அருகே கண்ணக் கதுப்பில் மலரைத் தடவிச் சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்திவிட்டுச் சடக் கென்று அப்பால் எடுத்து விடுவான். கெஞ்சினால் மீண்டும் ஒரு வினாடி நேரம் முன் போலவே மெய் சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்துவான். அந்த டாலரின் புதுமை ஏழ் மேன்மையும் எழிலும் மணமும் போலனோ, தோற்றமும் சுவைமும் உருவமும் உடலும் கொண்ட சாருவதாவுடன் அவள் மீது பட்டும் படாமலும், உரசியும் உரசாமலும் அத்தப் பாதையில் நடக்கும்போது டாக்டர் வேணுகோபாளுக்குக் குழந்தையின்

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்ணு

வினாவேட் விவரிடெட்
(மதுரையில்: 1947)

“வினா வினா” 17-A, கிளாங்க ரோடு
ஷான்முக்கானத்தா ஹாலுக்கு அருகில்
சலான் (மெருக்கு) பம்பாய்-22 D. D.

டெலிபோன்: 471458 - தபால் பெட்டி: 6758 - தந்தி: GROWRICH

நவம்பர் 1969க்குரிய தேற்கண்ட புதிய குறுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன
ஏலம் கேட்ட பிறகு டிவிடெண்டு அடையும் வரையில் தேற்கண்ட குறுப்புகள்

குறுகிய காலம்: 35 மாதங்கள்			கேட்ட காலம்: 40 மாதங்கள்		
சேலுபதற்கு கடைசி தேதி: 8-11-1969			சேலுபதற்கு கடைசி தேதி: 29-11-1969		
முதல் ஏலத் தேதி: 9-11-1969			முதல் ஏலத் தேதி: 30-11-1969		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா	கேட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	கேட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
C	50/-	1,250/-	F	250/-	10,000/-
F	25/-	625/-	G	125/-	5,000/-
G	20/-	500/-			

நீண்ட காலம்: 50 மாதங்கள் - ஏலம் எடுக்காத கேட்டுதாரர்களுக்கு
மட்டும் டிவிடெண்டு உண்டு.

சேலுபதற்கு கடைசி தேதி: 15-11-1969 - முதல் ஏலத் தேதி: 16-11-1969

வகுப்பு	தவிரை	கேட்டுத் தொகை
	ரூ.	ரூ.
LTA	100/-	5,000/-
LTB	50/-	2,500/-
LTD	20/-	1,000/-

வேலை நேரம்: { காலை 8 மணி முதல் 10-30 மணி வரை
மாலை 4 மணி முதல் 7-30 மணி வரை

வார விடுமுறை: திங்கட்நாள்

தலைவர் அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்:
“பாலுஸேரி பீஷ்மஸ்”

3, இங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, தபால் பெட்டி 416, சென்னை-6

கிளைகள்: பெங்களூர் - கங்கத்தா - புது டில்லி

தேவிரான விவரதாரர்களுக்கு கிளைகள் அடங்கிய புத்தகம்
இலவசமாக அனுப்பப்படும்

கேட்டுதல் ஒதுக்குதல் வம்பெனின் உரிமையாகப் பொறுத்தது

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

மேலாட்சை இக்கழக ஸ்தலம், கா. அ. சத், கோட்டை, பம்பாய்

அந்த விளையாட்டு ஞாபகம் வந்தது. ஆனால் அன்று அவன் உணர்ந்தது முழு இன்பம். இன்று இந்த அநுபவத்தில் இவ்வினமையைக் காட்டிலும் இன்ப வேகனை சற்றுத் தாக்கலாகவே இருந்தது!

அவன் கேட்டான்: “பழனியாண்டவனுக்குப் பாலாபிஷேகம் செய்து பார்த்திருக்கிறாயா நீ?”

“பழனிபெண்ண? இந்தியாவிலுள்ள எல்லா வதவங்களுக்குமே போய்த் தரிசித்து வந்தாவி விட்டாள்.”

“நிலைமகனா? சார் நம்புவார்கள்? சாருவதா வதல யாத்திரை போய் வந்தாள் என்றால்? எப்போது போயிருந்தால் சாரு?”

“போன ஜன்மத்தில்!”

வேணு சட்டென்று நின்றான். “போன ஜன்ம நினைவுகள் உனக்கு ஏற்படுவது உண்டா? விசித்திரமாக இருக்கிறதே?”

“எப்போதாவது தோன்றும் டாக்டர், அது சரி, உங்களுக்குத் திடீரென்று பழனியாண்டவன் நினைவு வருவானே?”

“நானு நாட்கள் முன்னால் வரை சோபனு அக்கா என்னுடன்தான் இருந்தாள். குழந்தைக்குத் திருப்பதியில் மொட்டை அடிக்க வந்தவன் ஒரு வாரம் தங்கி யிருந்தான். இங்கே விளையாடிய குழந்தைகளைப் பார்த்ததும் எனக்குப் பாலுவின் நினைவு வந்தது. ஒரே ஒரு ஜட்டியை மாட்டிக் கொண்டு அவள் ஒரு குச்சியுடன் இங்குமங்கும் ஓடுவான். எனக்கென்னவோ பாலு முககன் எங்கனிடம் கருணை கொண்டு கொலுண்ணடியாகக் கையில் வேலுடன் வந்திருப்பது போல் தோன்றும்! என்ன விஷம், என்ன விஷம்! அத்தனைபும் பண்ணி விட்டு ஒரு ‘கனாக்’ குச் சிரிப்பில் நள்ளை மயக்கி விடுகிற திறமை ஆண்டவனவன்றி யாரால் முடியும்? ‘முககா எங்கே?’ என்றால் கழுத்தில் தொங்கும் சங்கிலி யின் டாலியில் உள்ள முருகனைக் கையில் வெடுத்து முத்தம் கொடுப்பான். மாமா பக்கத்தில் தான் படுத்துக் கொள் வேன் என்று பிடிவாதம் பிடிப்பான். வாகில் விரல் போட்டுக் கொண்டு தூங்கும்போது பரம் சாதுவாய்த் தோன்றுவான். ஜட்டி தெறித்துத் தங்க அரைஞாண் சித்திதளவு பளிச் சிடும். மூடிய நிலையில் உள்ள பாதாம் பருப்புக் கனிகள், மாம்பழக் கதாப்புக் கனிகள், கொழு கொழுவென்ற உடம்பு. அவளை ஒய்வோடு அங்க மாகப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டே இருந்தாள் எனக்குத் துக்கமே வராது!”

சாருவதா கைக் கழிகாரத்தைப் பார்த்தாள். “நேரமாகிறதே. டாக்டர்! நாம் திரும்புவோமா?”

பாடகர் கருதியோடு இழைந்து ஆலாபனை செய்கையில் பிடியில் வித்து வான் அழுத்தம் திருத்தமாக அபஸ் வரங்களைக் கொட்டியது நொய், தொனித்தது சாருவதாவின் கேள்வி, வேணுகோபாவின் காதுகளுக்கு.

ஒரு நீண்ட ஏமாற்றப் பெருமூச்சு கிளம்பியது அவனிடம். அன்று ஏற்பட்ட அக்க ஏமாற்றம் இன்று ஓரளவு தணிந்தது. “டாக்டர்! ஏன் இருந்த ஒரே நண்பரையுமே இழந்து விட்டேனோ என்று தவித்துப் போனேன். துக்கம் தாக்க முடிய வில்லை” என்றான் அவன். சாருவதா டென்போலில்? அவன் உள்வாங்கில் சரப் பனை இருப்பதை உணர்ந்த வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும் அவனுக்கு?

“வேணு! என்னடா கோழியையும் குருவியையும் பார்த்துண்டு நின்றுண்டிருக்கே. நேரமாகலை? எட்டு மணி அடிச்சா எம்மல் நீளத்துக்கு வாசலே கியூ ரிதருமே?” வேணுவின் தாயார் மீனாட்சி ஒரு கையில் காப்பி டம்ளரும் மற்றொரு கையில் அவனுடைய டேன் லிஸ் மட்டையுமாக வாசலுக்கு வந்தாள்.

“அம்மா! அக்கா போனதும் வீடு வெறிச்சென்று இருக்கும்மா, பாதுகை வாவது நீ கொஞ்ச நாளைக்கு இங்கே வைச்சுக்கிறதாக்கச் சொல்லக் கூடாது?” என்றான் வேணு காப்பி டம்ளரை வாங்கிக் கொண்டே.

“அவள் வீட்டு வைப்பாளா? ‘இந்த வீட்டிலேயே ஒரு குழந்தை தவற ஏற்பாடு செய்யேன்’னு சொல்லிட்டுப் போயிட்டாள். நேற்றுக்கூட ஓடுதாசு போட்டிருக்கான். அவன் கல்லூரி சிறுநிதியாம். சிவியாட்டம் இருக்காளாம்.”

“சுவியாட்டமா இருக்கிறது என் னம்மா பிரமாதம்? ரம்பை, ஷர்வதி எல்லாரும் தோற்றுப் போகிற மாதிரி ஒரு பெண்ணைக் கொண்டு வந்து உன் முன்னாலே நிறுத்துகிறேன், பாரு!”

“போடா, நீயும் உன் வேடிக்கையும்!” டென்னிஸ் மட்டையை நாற்காலி மீது வைத்து விட்டு மீனாட்சி உள்ளே போய் விட்டாள்.

வேணு காப்பியை ரசித்து, உறிஞ்சினான். (தொடரும்)

தீபாவளி விற்பனை

இங் வருடத்திய பீர்த்தேக கலர் பட்டுப் புடவைகள்
ஏராளமாக கிடாக் செய்துள்ளோம்

கண்ணாக கயரும் கலர்களில் காஞ்சிதும் பட்டுப் புடவைகள்
(காஞ்சிதும் விலைக்கே) நயநாகரீகமான பனூரல், தர்மாவரம்,
ஆரணி பட்டுப் புடவைகள் மற்றும் பம்பாய் மேன்ஸி புதிய ரக
சேலைகளும் ஏராளமாக வரவழைத்துள்ளோம்.

உங்கள் தேவைக்கு இவ்வே விஜயம் செய்யுங்கள்

குமரன் சில் க்ஸ்

(சாரி சென்டர்)

2, நாகேஸ்வர ராய் ரோடு, (பனகல் பார்க் எதிரில்)
சென்னை-17 போன்: 443544

தயாரிப்பு துறையினர்:

குமரன் சில் க்ஸ் ஓரவால்ஸ்
29-B, மேட்டுத் தெரு, காஞ்சிபுரம்-1

குமரன் சில் க்ஸ் சென்டர்
28, தென்னந்தேரு, ஆரணி (N.A.O.)

தீபாவளி வரை எல்லா ரூபிற்றுக்கிழமைகளிலும் விற்பனை உண்டு

SARATH

உங்களுக்கும்

உங்கள் நண்பர்களுக்கும்

மகிழ்ச்சி அளிப்பது...

தேய்த நற்பணம் கொடு

Priya
PERFUMES

பிரியா

வாசனை

புத்தம் புதிய மலர்களின்
வாசனைக்கு ஒப்பானது

பெங்கால் கெழிகல்

கங்கா ந பம்பாய் டி கான்ஸ் டெய்லி

டெஸ்டி டெஸ்டிபோன் டைரக்டரிஸை இந்தி
மொழியில் இருபதாயிரம் பிரதிகள் அச்சுத்
தார்க்கள். வீதப் பனை ஆனது ஆறுபதிரம்
பிரதிகள்தான்!

பஞ்ச இந்தியா - 'சுதந்திரம்'

செத்து நெருங்கிய காலத்தில் நகரின் பல பாதகங்களையும் கண்டு
வழியை தவறிய நிலை காலங்களில் ஏற்பட்ட போனதில்லை. போய் நகரம்
கரில் உள்ள பாதையிலே தவறிய நிலைகளில் பூர்த்தியாகிய செல்லு
நூலாகிய நிலைகளிலும், இந்தக் காலங்களில் வரியே வரிக்
இதழை வரைவோருக்கு காலத்தில் அடுத்ததில் வரையும்கு வரையே
றும். இந்த வரையும்கு ஒரு மணி முதலில் 1,20,000 காலங்களில்
காலத்திலே வரையும்கு ஒரு மணி முதலில் 20,000 காலங்களில் வரையு
ம்கு வரையும்கு நகரங்களில் வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
இந்தநிலைகளில் வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு.

இதழை ஒரு வரையும்கு வரையு
தல் ஒரு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

வரையும்கு இந்த வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

இது வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

ஆய்வுக்கு இடம் தரு

வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு
வரையும்கு வரையும்கு வரையும்கு

அறம் சன்மார்க்கம் சக்தியம்

❖ வழுக்கமாட ஜனவரி மாதத்தில்தான் வள்ளலார் விழா நடத்துவோம். இந்த ஆண்டில் எதிர்பாராத சில காரணங்களால் ஜனவரி மாதத்தில் அந்த விழாவை நடத்த இயலவில்லை. இடையே வள்ளுவர் பராமேஸ்வர ஆண்டு விழாவும் இப்போது அண்ணல் காத்திரி நூற்றுண்டு விழாவும் சேர்ந்து கொண்டது. ஆகவே காலத்தால் வேறுபட்டுக் கருத்தால் ஒன்றுபட்ட இம்மூவருக்கும் ஒரே தேரத்தில் மூப்பெரு விழாவாகக் கொண்டாட முடியு செய்தோம்.

- தா. மகாலிங்கம்

❖ தான் எத்தனையோ விழாக்களுக்காக இந்த ராஜேசுவரி கல்வாண மண்டபத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்று இந்த மண்டபத்துக்குள் நுழைந்ததும் ராஜேசுவரி கல்வாண மண்டபத்துக்குத்தான் வந்திருக்கிறேனா? வேறு எங்காவது போய்விட்டோமா என்ற ஐயப்பாடு எழுந்து விட்டது. வண்ண வண்ண ஒளியங்கமாக கொண்டு மண்டபத்தின் தோற்றத்தையே மாற்றிவிடுகிறதோடல்லாமல், நிசையையே கூடத் திருப்பி விடுகிறார் மகாலிங்கம் அவர்கள்.

- விஜய் தொடக்கவுசையிஸ்
முதல் அகாமிஷர் மு. கருணாநிதி

❖ மனித வாழ்க்கையின் குறைந்த எல்லை அதாவது மிளிமம் (Nihilism) அன்பு நிறைந்த எல்லை - மாக்ஸிமம் (Maxim) அருள். இதைத்தான் வள்ளுவர் தம் அறத்துப் பாசில் தெளிவுபடுத்துகிறார். இந்த அன்புக்கும் அருளுக்கும் இடையேயே நீண்டு அறத்துப்பாதை வாழ்ந்து காட்டியவர் காந்திரி.

- டாக்டர் மு. வ.

❖ காத்திரிக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுக்கலா இந்த விழா? வடபழனி ஆண்டவனுக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுக்கலா நாம் அங்கே போகிறோம்? இல்லை! காத்திரி, வள்ளலார், வள்ளுவர் போல் தம்மால் வாழ முடியுமா? அவர்களிடம் விளங்கிய அருள், தெளி, தூய்மை இம்மூன்றையும் நம்மால் பின்பற்ற முடியுமா என்று சோதித்துக் கொள்ளத்தான் இந்த விழா.

- டி. எஸ். அனிராசினிகம் செட்டியார்

❖ இந்த மூன்று பெரியோர்களுடைய பெயர்களாக சொல்வதற்கும் தமக்குத் தகுதி. போக்கியதை இருக்கிறதா என்று நினைக்கும்போது இந்த மாதிரிக் கூட்டத்தில் கூலிக் குறுகித்தான் நிற்க வேண்டி யிருக்க

புகழ் பெருமையும் மூப்பெரு விழாவின் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்திய முதல்வர் திரு மு. கருணாநிதியும்

பொருளற்றார்

பூப்பாடு இருக்காள்

அருளற்றார்

அற்புதர் மந்திரமும் அரிது

- கங்கை

அருளும் பெருகும்

திரைத்திரைகள் மந்திரம்

செய்திருந்த கீழார்

இச்சாதிச் சமய விசுற்
பய்கள் எல்லாம்
தனித்தே எவ்வளவு
செய்யப்பட்ட கொள்து
வளம் தன் வேண்டும்.

- கங்கை

சாதி எல்லா பெருகின்ற
பொருள்கள் குழப்பிடுகின்ற
கீழார்

சத்தியத்தை முற்றி
தும் உணர்வு தென்பது
ஒருவன் தன்னைத் தானே
உணர்ந்து கொள்வ
தாலும், நான் சத்தியத்
தைத் தெரிபவனே! என்
ருளும் இருக்கிற நான் மன
நோயோடு உணர்விறேன்,
இதிலேயே என் உணர்வு
அதிகத்தும் உள்ளது.

- கங்கை

நீதித் தந்தைத்தந்தை
பித்திரினை மனம் பெருக
அருள்கலந்துகொண்ட கீழார்

விருது, காண்க, நான் வாழ்வதற்காக
உலகிகள் வாழ்ந்து காட்டிலுள்ள எல்லாவற்றை
மறக்கிறேன். நான் எவ்வளவுவதற்காகத்
தான் அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று சொ
கிறேன்.

- திருப்பதி எம். என். இம்மாவில்

திரு. "நான் படித்த ஒழுக்க நூல்களிலே
தவிர்த்தது திருக்குறள்" என்று ஆய்விட்ட
ள்ளவர்கள்.

"இருபதாம் துறவணிகள் தவிர்த்த
மனிதர் ஆய்விட்ட உள்ளவர்கள்" என்று
ஜலாதாரர்கள் சொல்வது.

- கங்கை

திரு. பொய்வாத உலகத்துப்
புழுதிபடா நாயகர்கள்
கலவாத நெஞ்சத்தும்
கடவுளென நினைவார்கள்

- கங்கை

திரு. என்னைக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தவிர்ப்பு;
வள்ளலும்.

எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரம்; துன்பம்
மணித் துளிகள்.

நான் கொடுக்க விருப்பது இருக்கிறது
சொல்லுங்கள்.

நேரக்கம்: குறள் எல்லாம்
விருத்தியை என் விளக்க.

பயன் :

- க. அ. பொ. விசுவநாதம்

திரு. எல்லாம் இதைத்தவறும்
ஒன்றுசேர்ந்து காந்தி விழா
என் பங்கெடுத்துக் கொண்
டது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்
தான். பதினாறு வருடங்கொண்டு
களில் குழந்தைகள் காந்தி
சிக்ரு அஞ்சல் செய்து காட்டி
மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி.

- குமாரி எ. கெ. செட்டியார்

திரு. சாந்தியில் சென்னை நகரில் முடிந்த
வள்ளலும், வள்ளலும், காந்தி முற்போக்கு
விழாவில் பங்கெடுத்த காந்திவிழாக்கள்
தான் மெய்யே என்ற. என, விழா நடந்த ஒவ்
பது தினங்களிலும் ராஜேசுவரி கல்யாண
மண்டபத்தில் ரசிகப் பெருமக்கள் திரளாகக்
கூடி அனுபவத்தும் மேலான சொற்பொழி
வாளர்களின் பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்
தார்கள்.

இந்த விழாவுக்கு தான்முகப் பிறும்மா,
பெரியமலை முருகன், விதாயகப் பெருமான்,
வெள்ளையன், கண்ணன், குடிக்கொடுத்த
ஆண்டான், திருப்பதி வேங்கடாசலபதி,
பாதி கடல் மாரத்தான் எல்லோருமே விஜயம்
செய்திருந்தார்கள். ஆம்! அற்புத
வண்ணங்களில் தீட்டப்பட்டிருந்த இவர்
கண்களையும் பிறும்மாண்ட ஒவியங்கள் மீட்ட
பம் முழுதும் நிறைத்து நின்று தெய்விக
மணத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன.
பொன்னாச்சியில் நடந்த தம் வீட்டுத் திரு
மணச் சூழ்தீயை அப்படியே சென்னையில்
நடந்த விழாவிலும் பிரதிபலிக்கச் செய்
திருந்தார் ராமலிங்க பணியமர்ந்த தவிரை
திரு நா. மகாலிங்கம். அவருக்கு உறுதுணை
வாக நின்றுள்ள, மணலி திரு இலங்கமண
முதலியார், அறக்கட்டளைவின் அறங்காவலர்
திரு மணலி ராமலிங்கமுதலியார்.

முற்போக்கும் விழா ஒப்பாய்வுகொண்ட விழா
வாகத் திகழ்ந்ததில் எரியப்புகு இடமில்லை.

- பட்டினத்தார்

விழாவில் திரு. மகாலிங்கம், ராம. செ., திருமணத்தவிரைவர்
அருள்முக முற்போக்கு விழாவின் பங்கு அளவற்றதே மேலும்
பங்கு அளவற்றதே விழாவின்.

காஸ்கேட் மூலம், வாய்- நாற்றத்தைத் தடுத்து நாள்முழுதும் பற்சிதைவை எதிர்த்துடுங்கள் !

ஏனெனில்:

ஒரே தேய்ப்பில் காஸ்கேட் டென்டல் க்ரீம் வாய்நாற்றத்தையும் பற்சிதைவை எதிர்த்துத் தடுக்கவும் 85 சதவிகிதம் வரை அகற்றுகிறது.

காஸ்கேட் 10 க்கு 7 பேர்வசில் வாய்நாற்றத்தை உடனடியாக அகற்றுகிறதென்றும், உணவு உட்கொண்ட உடனடியே காஸ்கேட் மூலத்தில் பற்களைத் துணுதுவதால் இதுவரை பற்களை வளர்த்துக்கொடுக்க உதவுகின்ற போன்றும் ஏராளமானவர்களுக்கு பற்சிதைவை தடுக்கப்படுகிறது என்றும் விஞ்ஞான ரோசனங்கள் விருந்தாகின்றன! இதை விஞ்ஞானத்தைப் பெற்றிருப்பது காஸ்கேட் மட்டுமே!

அதன் விசேஷவீக்க பேப்பரிலில் காஸ்கேட் தவி, காஸ்கேட் டென்டல் க்ரீம் கொண்டு குழந்தைகள் தலையை மீது தாக்கம் விடுவதற்குள் கிப்பப்பெண் !

குழந்தையான இவர் முக்கொரு பெண் கையாளை பற்களும் பேதலே... மத்தெந்தப் பற்களையும் கிப்பப்பெண் அநிக் மகன் காஸ்கேட் பற்களையே கையாளுகிறான்.

நீங்கள் பற்போஷனை விடுவீர்துக் குழந்தைகள் அநிக் தவறும் காஸ்கேட் இதுவரை... மத்தெந்தப் பற்களையும் கிப்பப்பெண் அநிக் மகன் காஸ்கேட் பற்களையே கையாளுகிறான்.

பாதுகி விருமபததி

தாத்தா காலத்திலிருந்து ஒரு விழு மரப் பெட்டி இருந்தது. அதை அவன் குடும்பத்தினர் போக்கியமாகப் பாதுகாத்து வந்தனர். "அந்தப் பெட்டிக்குள் என்ன அப்பா இருக்கு?" என்று ஒரு நாள் ஆவலுடன் கேட்டான் பாது.

"உன் தாத்தா மிகக்கேட் ஆட்டத்தில் மிகவும் வெட்டிக்

காரர். அந்தக் காலத்தில் முட்டை அணிய முத்தப் பத்தியேயே பூதம் என்று கண்டித்தார்கள். அதுட்டாக்கி பிழைக்கிறார். அந்த ஆட்டத்தில் நிகையாக உன் தாத்தா அந்தப் பத்தியைப் பத்திரமாக எடுத்து இந்தப் பெட்டியிலேயேயுடையுக்கிறார்" என்று அவன் அப்பா.

"அப்படியா, அப்பா! நம்ம தாத்தா பெரிய மிகக்கேட் ஆட்டக்காரரா?" என்று கேட்டு மகிழ்ந்தவன். அந்த மகிழ்ச்சியை நண்பர் குழாத்திலும்தான் பகிர்ந்து கொண்டான்.

"அந்தப் பத்தியை எங்களுக்கும்தான் காட்டேண்டா!" என்று நண்பர்கள் நச்சிக்கவே, ஒரு நாள் காலத்தில்தான் தெரியாமல் பாது, அந்தப் போக்கியப் பத்தியை தடுத்த தெரு மாட்க்கு அடவே எடுத்து வந்துவிட்டான். மாடில் வீடு திரும்பும்போது பாதுக்கு ஒரு பேரறிச்சி வந்திருந்தது. ஆம், அவன் பரம்பரைப் போக்கியம் தொலைத்துவிட்டது!

"அம்மா! நம்ம பரம்பரைப் போக்கியை மாண பந்து - முட்டை அணியத் தாத்தா 'அவுட்' ஆக்கிய பந்து - தடுத்த தெருவில் ஆடுமபோது தொலைத்து போச்சு, அம்மா!" என்று அவரிருள் பாது.

"இதற்காகவா அழுகிறாய்? நம் வீட்டில் மந்திரை பந்து இருக்கிறது! அதுதான் தாத்தா அடியை என்மயமான பந்து!" என்று சமாதானப்படுத்தினான் தாயார்.

"பேய்! வாய்க்காய் முட்டை! என் பரம்பரைப் போக்கியம் தொலைத்து போச்சு அம்மா!" என்று மடுத்தெரு நண்பர் குழாம் பாதுவிடம் நுக்கம் விசாரித்தது.

"தாத்தா அடியை பந்து பத்திரமாகப் பெட்டியில் இருக்கு. எங்கெங்கா பரம்பரைப் போக்கியத்தை மன்றத்து வைத்துவிட்டு நம்மக்கு ஆட வேண்டு ஒரு பத்தையதான் கொடுத்தோளாம்" என்றான் பாது!

"எங்கே அந்தப் பத்தியை காட்டு, பார்த்துக் கொள்" என்று வக்கிலியோடு கேட்டான் அடுத்த வீட்டுப் பார்சா.

"இதோண்டா!" என்று ஒடிப் போய் பாது அந்தப் பத்தியைக் கொண்டு வந்தான்.

"பேய்! இது பந்துப் பத்துவா? தேற்று உங்க அப்பாவும் எங்க அப்பாவும் மிகக்கேட் விளம்புக்கு விளையாடக் கண்டியை வாங்கிய பந்து இது. நாலும் கூடப் போயிருந்தேனோ!" என்று குட்டை உடைத்தான் பார்சா.

"அப்படியே என் தாத்தா முட்டை அணிய 'அவுட்'டாக்கின பந்து தொலைத்து போச்சா? அம்மா எங்கெங்க சமாதானப் படுத்திப் படி ஒரு கதை கட்டி விட்டா?" என்று பெருமூச்செடுத்தான் பாது.

"பேய்! அழுது ஒப்பாசி வைக்காதே. தாத்தாவ் உங்க தாத்தாவின் போக்கியம்

பொத்திஷ்
பந்து
கேள்முமணி

பத்தை எடுத்துப் போய் எங்க தாத்தாவிடம் காண்பிச்சேன். 'பேய், இந்தப் பந்து உங்க அப்பா பாதுகாத்து நால்டாக்க அவி அடியை 'கேள்முமணி' பத்தியை விட்டுத் தாத்தாவின் தலையைப் பதம் பார்த்து பந்து' இது. பட்ட அடியைப் பது நால்கள் அவர் தலையில் கட்டுப் போட்டுள்ளிருந்தாரா! அதுவும் அவருக்குக் மிகக்கேட் பத்தியை அடிபட்டதுவா? கொங்கிக்கொள்ள வேண்டி அதற்கு ஆட்டம் முடிந்த அன்று கேள்விக்குக் கேட்டு அந்தப் பத்தியை வாரல்கி கொண்டார். கொஞ்ச நாட்கள் அழிந்து, காயம் ஆதியதும், முட்டை அணியை 'அவுட்' ஆக்கிய பந்து என்று கதை கட்டி விட்டுட்டா ரடா" என்றார். "குட்டை உடைத்ததுப் பத்தியைக் கொடுத்தான் பார்சா. அதை தெரு நண்பர்களில் நகைப்போய் காலதப் பிடித்தது.

அன்ற தாத்தாவின் பிரோவைப் பாது குடைத்து கொண்டிருந்தபோது அவர் எழுதி வைத்திருந்த டோரி விடைத்தது.

"என் வாழ்க்கையில் இப்போது பொன்னுதான். நால்டாக்க அவி அடித்த மிகக்கேட் பந்து அறிஞர் உமையா என் தலையைத் தாக்கியது. தலைக் கட்டிட்டுக் காட்டு பார்சா வந்த என்மக்கு வக மதிப்பு. பணக்காரப் பெண் மகனத்துக்கோ 'ஆட்டோகிராப்' எயத்தி லம்! என் தலைக் கட்டுப் பெருமையிலும் பல் வித்த கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி ஆட்டக் கலைக்கொடுக்க மத்தியில் சொன்று அத்தியைப் பெட்டியில் அதுவாக்காகக் காட்டுவது வாரல்கி கொடுத்தேன். பலன் என்மக்கு அதுவாக்கு ஒப்பா ஏற்பட்டு விட்டது. முட்டைக் அவி வில் பந்து மட்டும்தான் என்மக்கு நுதி பார்சாவின்மேல் பென்னுள் அவன் என்மது காதல் கொண்டு கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்காரா? எனவே அந்தப் பத்தியை ரூபகாரித்ததாகச் சிரமப்பட்டு வாரல்கி கொண்டு விட்டேன். அது என்மக்குப் போக்கியமாயிற்று."

தாத்தாவின் போக்கியத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பாது பட்டியில் பொக்கியத்தை உய் தேடினான். அவன் தாத்தா காலத்தில் தடுத்த தெருவிலேயே அடியை இவ்வொன்று கொண்டு. இந்திய கொடியிலேயே என்மேலுத்துள்ள அடக்கிய ஆட்டோகிராப் பத்தியைப் பட்டியில் பெட்டியிலிருந்து விடைத்தது; பாதுவின் பெருமையையும் பன்மடக்கு உயர்த்தியது.

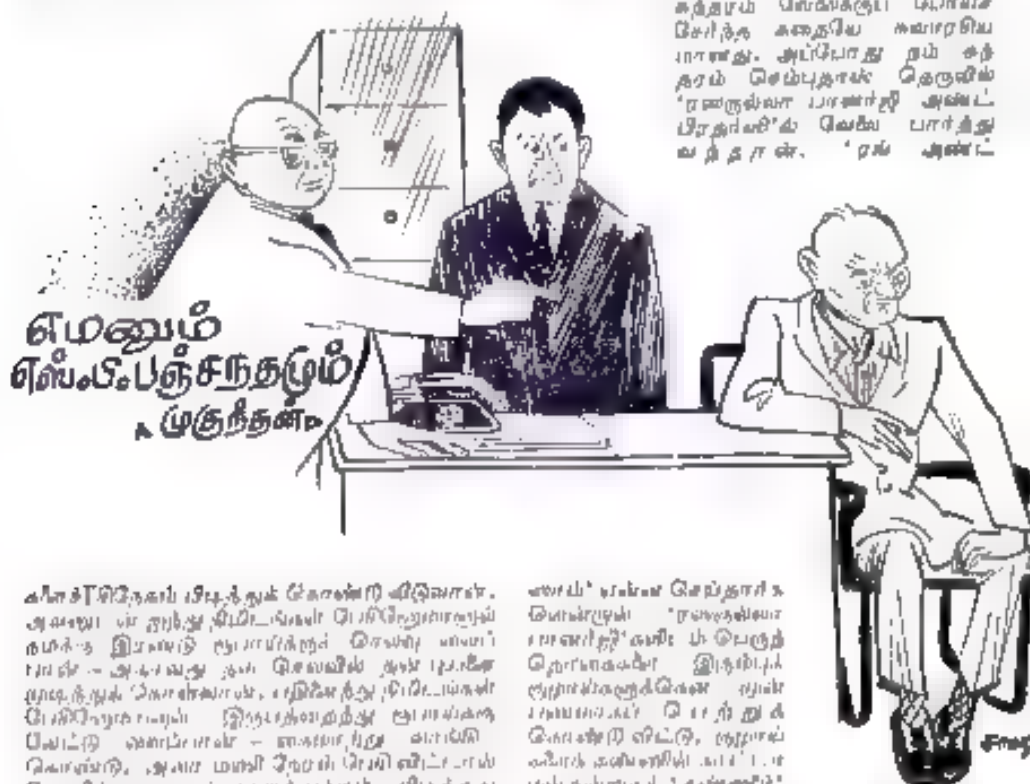
மீனாட்சுமி சித்திரகலா கட்டாரத்தில்
போய், "இங்கே எம். என். ...." என்று
அரம்பித்தான் போதும்; "அதோ, அந்த
வீடுதான் !...." என்று எங்கேயோரும் பச்சை
லர்வான் அடித்த விட்டைக் கட்டிக்காட்டு
வார்கன், முழுப் பெயரையும் சொல்வதில்
தேவையேதில்லை. பெயருக்கு முன்னால் இருக்க
லும் மூத்தெழுத்துக்களைச் சொல்லுவது அடா-
லானாய் கண்டுக்கொண்டிரு மாநிலி பிரபலமாகி
விருந்தான் எம். என். சுந்தரம் என்பதில் டயல்.

சுந்தரத்துக்கு இவ்வாறுக்கெல்லாம் இருத்
தால் வசதி இருந்ததாறுதான் இருக்கும்.
ஆனால் சமீப சூரனிலே அமைச்சர் போய்
இரண்டி மடக்கு வசதாவனவர்களுக்கு இருப்
பதையிடச் சற்று அங்கமாகியே இருந்தது.
அதற்கும் காரணம் அவன் பழகும் வீதம்
தான். எப்படிப்பட்ட முகத்தொகைதான்
இருக்கட்டுமே, நொடியிப் பொழுதில் அவர்

பார்த்ததுண்டு. இதில் ஆச்சரியப்படத்தக்க
இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு
வேளையில் இருக்கும்போது, "பூ! இதென்ன
குப்பை!... ஓது தான் உதறுகிறேன் பார்,
ஒட்டை மாதிரி !...." என்று பகிரங்க
மாகச் சொல்வான். சொல்லவாயே உதறி
யும் காட்டுவான். அவனாகத்தான் இதுவரை
எல்லாவற்றையும் உதறிவிடுகிறான் தன்ர்.
அவனை வாரும் ரேதியில் தூக்கிப் போட்
டதோ, தனவியல் கருட்டி விட்டதோ,
வீதியில் 'கடாசி' எறிந்ததோ கிடையாது.
இந்தப் பெருமையின் அவதூறுக்குக் கொஞ்சம்
தலை நிறுதிருத்துப் போவதும் உண்டு.

மண்ணட்டுரோட்டியே எட்டிக்கு மாணிகை
கொன்றின் பழுவது மாடிப்பே "ரஸ்
அண்ட் ஸாம்" என்பது போன்ற ஒரு
கம்பெனி இரும்புக் குழாய் வியாபாரம்
செய்து வந்தது. அந்தக் கம்பெனியிலே

சுந்தரம் வேலைக்குப் போய்ச்
சேர்ந்த கனதியை கவாரிய
மாணது. அப்போது தம் சுத்
தரம் செம்புதாள் தெருவில்
'ரஸ்ருவலா பாணர்ஜி அண்ட்
பிரதர்ஸி'க் வேலை பார்த்து
வந்தான். 'ரஸ் அண்ட்

களைச் சிறுதான் சித்தித்துக் கொண்டு விடுவான்.
அவ்வாறு சிறுத்து விட்டால் போலீஸ்காரனாய்
நமக்கு இரண்டி சூரனிலேக் கொல்லி வான்!
மான் - அகவது தும் சொல்லில் தன் பூசை
முடித்துக் கொள்வான். பூசை சிறுத்து விட்டால்
போலீஸ்காரனாய் சிறுத்ததற்குத் சூரனிலே
போட்டு கொள்வான் - காரணத்து காரணம்
கொண்டு, அவர் மணி நேரம் போலீஸிடையே
போலீஸ்து, ஆர்ட் காலத்துக்கும் சித்தித்து
அவ்வாறுதான் சூரனில் என்று கைதியானால்
அடித்துக் கொல்லுவான்.

இவ்வாறுபட்ட குண நலம் எவ்வளவு
சுந்தரத்துடம் இன்னொரு விரோதனாய்
அமைந்துகொடுத்து. அவன் எந்த இடத்திலுமில்லை
சுந்தர வேலைவிறம் - ஓது வகுத்துக்கு மேல்
சிறித்தவ் விடைவாது. அது எல்லா ராசியோ
ஒரு வேலையிலிருந்து இன்னொன்றுக்குத்
தான் கொண்டு விருத்தான் அவன்.
காலதவி மூதல் கம்பிட்டுடன் வலையில்,
முன்னிலை மூதல் ரோட் ரோவர் வலையில்
எல்லா விற்பனை நிலையங்களிலும் அவன் வேலை

வான்' என்பது செய்தார் உ
கொள்ளும். 'ரஸ்ருவலா
பாணர்ஜி'வான் ம் பெருத்
தொள்ளக்கூட இதுமிகு
குழாய்களுக்குக் கொள்
புறவான். சென்றுக்
கொண்டு விட்டு, குழாய்
வீதக் கலியாணில் கட்டி
மல் கலியாணில் 'தன்வான்'

(புதுவேலி உபயம், அக்டோபர்) காட்டி, சுத்
தரங்கள். 'குழாய்க்கிளா வாரோது விடுவான்
செய்வீர்கள்?...' என்று கேட்டி ரஸ்ருவலாக்
கன் கடித்துக்கு மேல் கடித்து ரோட்டும்
'ரஸ் அண்ட் ஸாம்' கட்டியும் சொல்லால்
பொருளே, காரியத்தைச் சாதித்துக்கொண்டு
வருவதற்கென்று 'எம்.என்' என்று நன்வர்
கனரல் உரிமையுடனார், விரோதிகளால் கடித்து
நெரிசேறுபுடனார் அழைக்கப்படுகிற, எம்.என்.
சுந்தரக் கை அழைப்பி எடுத்தார்கள்.

'ரஸ் அண்ட் ஸாம்' கட்டியாகிவான் ரங்க
நாதாரும் காய்ப்பிவரும் எட்டு ஊர்த் தன்

என்று ஒரு சத்தாந்த கவிதைத் தந்தை
 இடம் தூக்கிப் கொட்டார். வெண்பா
 வெறுப்புடன் ஆத்தக் கண்களாகக் கூப்பி
 பார்ந்தான் கந்தரம். பஞ்சகதம் ஓர் இடத்
 தில் இருந்து குபாணய அதிகமாகச் சொத்
 திக் கூட்டியிருந்தான். எட்டென்று அனாதை
 திருந்துவதற்குப் போன கனவையப் பின்றுக்கு
 இருந்தக் கொண்டு, 'அப்பாவுள் ஆடிட்டார்
 பார்த்தும்போது ஆசான் மாட்டாக கொண்டு
 தவிக்கட்டும!' என்று நம்மெல்லவாதினில்
 கயிபா இருந்து விட்டான். 'நீங்கள் கணக்
 துக் கொடுத்தால் அடுபெ தப்புகட்ட வகுமா
 சா?' என்று லெறு கிறவருக்கு தில்
 லாதாரன்.

தீபாவளி விசேஷ விற்பனை!

இவ்வருஷ தீபாவளி புதிய கலர்கள்!

- அனிதா • மிதுந்தா
- கிதா • தீபா

தீபாவளி புதிய உடல் முகங்கள்: • நவீன்

மற்றும் அச்சு மூலிய தீபாவளி கலர்
மட்டுமே காங்கனும் கைட்களும்

- நவீன் பூக்கள் • மற்றும்
பல துணை ஜவுளி வகைகளுக்கும்

நல்லி

டெக்ஸ்டைல்

பேண்:

442567

பாண்டி பஜார்

திருவாரூர் - மதுரை-17

பிள்ளி ஸ்பெஷல் ரகங்களுக்கு | மில் & கைத்தறி ரகங்களுக்கு
நல்லி & சன்ஸ் | நல்லி ஸ்டோர்ஸ்
பாண்டி பஜார் - திருவாரூர் | கலா - மயிலாப்பூர்

2-11-69 & 9-11-69 இது குறிப்பிட்டுள்ள காலங்களில் விற்பனை உண்டு!

எல்லா பண்டங்களையும்
சுதாவில் தயார் செய்து
உயர் ரக உணவை அடைய
முயலுங்கள்

உங்கள் உணவுக்கு சுதா தயாரிட்ட மலர், குரியையும் கொடுத்து
உங்களக்கு மெழும் மெயுக்கையும் அளிக்கிறது. சுதா உணவை
மும் விருந்துமொல் செய்திறது.

அறுத்துப்போன உணவை உண்டு நிகுப்தி அடைவதைக் காட்டிலும்
பண்டங்களை சுதாவில் தயாரித்து விருந்தளிப்பொல் சாப்பிடுங்கள்.

உங்கள் சமையலுக்கு சுதா இன்றியமையாத ஒரு சாதனம்.

சுதா வனஸ்பதி

மேலா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ் லிமிடெட்

சென்ட்ரல் நேஷனல் பவிலன்
கோழிகொடு - 5 மேலா

KSC: 49

விட்டுப் போ!" என்றவர், அவர் கையைப் பிடித்துத் "தரதர" என்று ரங்கசாயியிடம் அறைக்கே இழுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்.

"என்ன, இரண்டு பேரும் சொந்தப்போல் வந்திருக்கிறீர் களே, என்ன விசேஷம்?" என்று பஞ்சரத்திபட்டி கேட்டார் ரங்க சாயி.

"விசேஷம் இல்லாமல் இவரை அறைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஐயுறு போட்டிருக்கிறோம். கந்தரயிதான் அவர்தான் செய்திருக்கிறார். 'படித்துக் காட்டி விட்டுப் போ' என்று அறைத்து வந்தேன்."

கன்னுக்குள் மதவழி இருந்தாரும் அரை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல் சிறிதும் மாற்றத்தைப் படித்து முடித்தான் கந்தரயி.

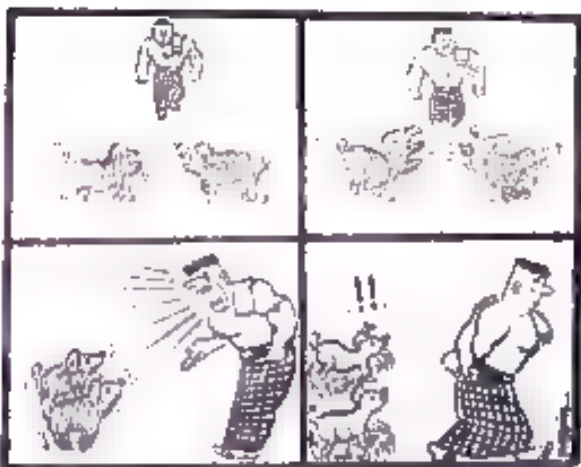
"அவ்வளவுதான்?" என்று ரங்கசாயி, "அவ்வளவு... 'நான்...' என்று அவர் முடிப்பதற்குள் பஞ்சரத்தம் குறுக்கே பாய்ந்தார். "கனடாபிப் பாராளை விட்டு விட்டாயிடு கந்தரயி... நான் வேண்டாமாய்தல் கன்குரப் பதிலாகப் படித்துக் காட்டினுமா காண்கு?..."

கந்தரயிதான் மூலம் விட்டு என்று தெளிவில் போனிருந்தது. பதில் ஏதும் சொல்ல வராமல் அவன் நோக் குற்றியது.

"படிக்கக் கூட வேண்டாம்; நானே விஷயத்தைச் சொய்கி விடுகிறேன்!" என்று பஞ்சரத்தம் ரங்கசாயியிடம் வாய் திறப்பதற்கு, "நன்றாகப் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் சார், அந்தக் கனடாபிப் பாராளை: 'வருகிற ஏரெல் மீம் தெதி மூதல் 'எல், பி, பஞ்சரத்தம்' என்ற வரன் பெயரை 'கந்தர யிதத்துக்குப் பஞ்சரத்தம்' என்று மாற்றி வைத்துக் கொள்வதற்குக் கிறேன் என்பதை அறிவுருவர்..." இதுதான் சார் அந்தப் பாராவில் உள்ள விஷயம்."

"வாட்! வாட்!... வாட் நாம்கொண்டா!" என்று பட்டி-தந்துக் கொண்டு துள்ளி யெழுந்தார் ரங்கசாயி.

"நான் கவனிக்கவில்லை என்று கந்தரயி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குத் தெரியாது. நான் தான் மூத்திர அலையைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அந்தரயிதான் அவரைக் கவனம் கவனமாக உருக்கி மூன்று கொண்டு வந்து நிறுத்தி விடுகிறேன். பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் இவருடைய பேரக்கியைதான்!" என்ற பஞ்சரத்தம், அவர் சந்தேகம் கேட்டபோதெல்லாம் அவன் விளக்கம் மாற்றிச் சொன்னது, எப்போதுகூட வைத்துவிட்டுப் போக்குக் காட்டியது, பிரயாணச் செலவுக் கணக்கில் தப்பி இருந்ததைக் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டது டெண்டர்களில் விசை அதிகம் போட்டுக் 'கொடுத்த' வாக்கியது. இப்போதுள்ள கந்தரயிதான் பிடி பிற திருவிளையாடல்களை மாதம், தெதி, நேரக் கண்குரப் பிசகாரம் 'பட் பட்' என்று தோரண வெடி போல் வெடித்துத் தீர்த்தார்.

அவர் கொவ்வி மூடித்தபேரது ரங்கசாயி நடுயிம்மொய்யாகப் படிப்பாற்றி வருந்தினார். "ஓ! ஓ! ஓ!... என்ன எதிர்ப்பி இருந்தால் என் செய்விதியை இப்படி சொல்லுங்கள்? அம்மாவைப்படுத்துவாய்? கேட் அவுட்!... ஸ்வே கேட் அவுட்! ஓ ராட்டின் பெயரட்டாரே!" என்று அவர் கார்த்திகத்தையார் தாமதம், அவரது கதையைத் திறந்து கொண்டு-ஒரு பாய்ச்சலாக வந்த கந்தரயி, 'விட்ட' குக்கும் சைக் காத்திராமல், இருந்தாற்றுப் பந்துப் படிக்கின்ற இருபதே பிசகன்கொயில் கடந்து விடுவது என்று சொந்தார்!

"என்டா பாவி! அந்தக் கிழட்டுப் படித்துக் கிறோ ரூபககதி மோசம் என்று சொன்னியோடா... அவன் என்டாபெய் லுப் எவெக் கிரானிக் கம்பீரட்டர் கண்களப் பட்டுப் பட்டென்று எல்லாவற்றையும் புள்ளி விவரங்களை ஒருபாகம் வைத்துக்கொண்டு தருகிறேனோடா!" என்று மறுபடியே முத்து சாரிணாக் சந்தித்தபோது நடந்ததைக் கூறி வந்தேறில்லக் கிரக் கேட்டால் கந்தரயி.

"மன்ன என்னுமில்லை! காத்தாய் அவ் ஹைக்கே எச்சரித்தேனே! மூன்று போல் விட்டாலா!" என்று கேட்டால் முத்துசாயி.

"என்ன கொய்யம் பிடிப்பதற்குப் பான்கு ரூபககதி மோசம் என்று சொன்னியோ?"

"ஆமாம். சொன்னேன்..."

"அவ்வளவு எல்லாவற்றையும் நன்றாக ரூபகம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனோடா!"

"அட மனடையா! நான் சொன்னதை, தோண்டா சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை... அவனுக்கு ரூபகமற்றி அநிகம் என்று சொய்வேன் நான்? ரூபககதி மோசம் என்றுதானே சொன்னேன்? அதற்கு அரித்தம் என்ன? ஆதாரி கண்டனதெயல் வாரம் ரூபகம் வைத்துக் கொண்டு எவ்வை வாய்குலாய் என்பதாகும்! நீதான் இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவருக்கு போல் மோதி மூக்கை உடைத்துக்கொண்டு வந்து நீயிருந்து ஓ ஆர் எ ஸிம்மென் பன், துனே!" என்று முத்துசாயி விளக்கினதோடு குயிலோ, கந்தரயி கார்த்தசை போட்டு விழுந்தவன், நான்கு நாட்களுக்குப் பின்பு நாளில் தோயில்தான் கண்ட விழித்தான்!

பூங்கா நகரம்—
60 ஆண்டுகள் முன்பே திட்டமிட்டு உருவானது

தமிழகத்தின் அனைத்து மக்களும் சிறந்த, உயர்ந்த, உறுதியான வாழ்வுக்கு உரிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களின் இடதுபுறம் வந்திருக்கிற அனைத்தும் அந்த உயர்ந்த, மேம்பட்ட நிலைக்கு அடையாளமாகக் கருதப்படும். அதனால், உறுதியான வாழ்வு அனைத்து மக்களுக்கும் உரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைக்கு உயர்ந்தவாறாக இருக்கிறது.

[illegible]

—grand parti qui se lit

[illegible]

உள்ள பிள்ளைகள் மூன்று பேர் உள்ளனர். அவர்களுடைய வயது 10, 12, 13 ஆக உள்ளது. இவர்களுக்கு பிள்ளைகள் 10, 12, 13 ஆக உள்ளது. இவர்களுக்கு பிள்ளைகள் 10, 12, 13 ஆக உள்ளது.

தமிழ், மக்கள்தொழில் ஏக்கர் பலம்

LTLA எஸ்.எல்

அறிக்கப்படாத தன்னமையுடையது!

பாட்டரி ஆயுள் நீடிக்கச் செய்வது!

உடையாத தன்னமையுடையது!

புளாஸ்டார்ச்

**உள்ளும்
புறமும்
உன்னதமான
ஒரே டார்ச்**

உள்ளும்

புறமும்

உள்ளும் உடையாத தன்னமையுடையது! பாட்டரி ஆயுள் நீடிக்கச் செய்வது! உடையாத தன்னமையுடையது!

உள்ளும் உடையாத தன்னமையுடையது! பாட்டரி ஆயுள் நீடிக்கச் செய்வது! உடையாத தன்னமையுடையது!

PLASTORCH

தென்னாற்காசியில் உள்ளது

தென்னாற்காசியில் உள்ளது

எங்கும் காணாத குறைந்த விலை!

- ★ ரூ. 8/95-க்கு ஒரு 6 செஜ்ம் புடவை.
★ ரூ. 3/-க்கு ஒரு 4 முழம் வேட்டி.
★ ரூ. 4/80-க்கு ஒரு ரெடிமேட் சிலாக்.

இவ்வாறு உரையாளர் பத்திரிகை ஆய்வுகள், செழிப்பு, உயர்வுகள்
மற்றும் மாற்றத்தின் மீதும் கவனம் செலுத்தும் தரம் இடம்:

காஜேரி சிறப்பங்காடி

(சென்னை கோர்த்தவால்சாவடி அருகாமையில் அமைந்துள்ளது)

ரூபாய் 25/-க்கு மேல் ஜவுளி வாங்குபவர்களுக்கு 5 சத வீதம் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

**2ங்கள் சரூமத்தை
கத்திராக னையங்கள்**

[illegible]

மலர் செய்தியை

الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية

100% Satisfaction Guarantee

അനുബന്ധം

How to Buy

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

— 1166 —

தடுங்கள்

1992-1993

லெண்டும். ஆனால் அவன் அந்தக் கல்வித்தரையிலே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் குறையில் நீர் எடுத்துக் கொண்டிருந்ததன் பெரிய பெண்ணைக் கப்பிட்டு, "ராதா! உங்களை போல் ஒரு பாய் எடுத்துக்கொண்டு வா" என்றுச் சொன்னான்.

பாய் வந்ததும் தனது பாதையிலே அந்த விருந்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தான். "ராதா! நீ என் வீட்டுக்கு வந்து விட்டதால், என் நிலையில்தான் நான் உன்னைப் பார்க்க முடியும். உன்னை வீட்டுக்குள் அழைத்துப் போகாமல் இருப்பதற்காக என்னை சொல்கிறேன். வீட்டுக்காரி பிரசுரித்திருக்கிறாள். இப்போது ஏறாம் நான். உன் பாதையிலேயே அமர்ந்து, என்னை எடுத்துக்கொண்டேன்" என்று, வீட்டுக்குள் நான் உட்கார் இடமில்லை" என்றுச் சொன்னான்.

சீம்புவும் தானும் நெடுங்கால் நடைபயிர். எங்கள் பூங்காவுக்கு வந்ததில் ஒரு நாள், நான்கள் திற வாய் முதல் ஒன்றாக வளர்ந்தோம். ஒன்றாக விடுவதற்குமே, ஒன்றாகவே படிக்கவும் ஆரம்பித்தோம். சம்புக்குப் படிப்பு வரவில்லை. ஆகவே, அவனுடைய தந்தை அவனுடைய படிப்பை நிறுத்திவிட்டு விவசாயத்தில் அவனை ஈடுபடுத்தி விட்டார்.

எங்கள் துணைக்கு நிறைய நிலப் புவர்கள் இருந்தனர். சம்புவின் தந்தை பசுபதி மண்டலத்தான் அவருக்குக் கவித்து வந்தார். அவருக்கும் சொந்தமாகக் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தது. சொந்த நிலத்திலிருந்தும் அவருக்குப் கொதிவ வரவர்கள் கிடைத்தது. வசதியுடனும் கண்ணியமாகவும் வாழ்ந்து வந்தது சம்புவின் குடும்பம்.

தாட்டுப் பிரிவினைக்கு நான்கு வருடம் களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் தற்செயலாக ரஸ்தாயில் சம்புவைக் கண்டுபிடித்தேன்.

"என்ன சம்பு! நீயாவே சொந்த காரை விட்டு விட்டு வந்து விட்டாய்?" என்று விவாதிப்பது கேட்டேன்.

"என்ன செய்யத்தப்பா? வர நேரத்து விட்டது." வறுத்தார் தொய்ந்த குரலில் அவ் விடையிலிருந்து பதில் வந்தது.

"நம் ஊரிலுள்ள கணம் எப்போது விட்டது. என் தாயார் தந்தையும் மதவெறிக் குழி பாரி விட்டார்கள். வெறியர்கள் என்னை நான் எதிர்ப்பு படைத்துவிட்டு ஒடி விட்டார்கள், நான் மயக்கமடைந்து விழுந்து விட்டேன். தெருளிலிருந்து மீறி இருக்கிற பையன் நினைவிருப்பது என்னைத் தாக்கம் கொண்டு வந்து கல்கத்தா லுமே செலியில் வசிக்க விட்டார்கள். இப்போது வந்து சொந்த வீடு தான் என் மயக்கம் தெளிந்தது. மக்கள் பிரயத்தம் இவ்வளவுதான் என்ன இங்கிலாந்து விட்டேன். கூட நினைவோடு இருந்திருந்தால் ஒரு போதும் சொந்த மண்ணை விட்டு விட்டு ஒடி வர மாட்டேன். இந்தநாளும் அங்கேயே நான் இறந்திருப்பேன்."

"ஆறு பிராட்டிகள் நீ சம்புக் காசுட் போன் சொல்கிறாய்?"

"நீயேப்பதாம் கொல்லுவிடுவீர். ஆனால் கேட்டுவிட்டு வந்துதப்பா என்ன. நான் தன்னை வந்து இருக்கும் பிழைக்கிறேன்"

இசை கிருஷ்ணா!

"என்ன?" என்று விட்டுக் கவிவிட்டேன் நான். சொந்த காரை விட்டு வரவில்லை. திடீரெனக் குடும்பம் கொள்கையாக வந்தது வந்த பாலு மண்டலின் பிள்ளை கல்கத்தா நகரத்தில் தனது வண்டி இருக்கிற பிழைக்கிறார்? இந்த நிலம் மாற்றத்தைத் தீவிரத்துடன் பார்க்கவே வாய்ப்பிருந்தது.

"என்ன ருஷி! பேசு ருஷி இம்மாதிரி உத்தரவு முன்னமே கொள்வீனே, கேட்டால் உத்தரவுக்கு வரவில்லை."

"நீ தனது வண்டி இருப்பானே? சர்க்காரின் அலுவலகத்திலிருந்து எவ்வளவோ விதமான உத்தரவுகள் அளிக்கிறார்கள், அளவளாவிப் பெற்றுக் கொண்டு ஏதாவது தொழிலைத் தொடங்கக் கூடாது?"

"எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை. என்னை மனம் விட்டு ருஷி! நான் உன் போலு நான் ஒருவரிடம் உத்தரவு கேட்க மாட்டேன். நான் ஒரு அதி என்ன கொள்கை கொண்டு சர்க்கார் இலாகாக்களில் எவ்வெந்தி நிற்புது அளிக்கமுடியாத தந்தையேனாகிச் செல்லுமா"

எல்லாவுடைய குடும்பச் சரித்திரத்தை எழுதி வைப்பது இதெல்லாம். எவ்வளவு அவ மாணம்! என் அப்பா உயிருடன் இருந்தவரை யில் ஒருவரிடமும் கைபோத்தி நீடித்திருக்கே. நான் அகதி எய்து சொல்கிற கிளாண்டு அல்லாவுடைய பொய்யான கொடுக்கல் வைப்புகள்? வேண்டாம், வேண்டாம்! என் உடையில் எத்தி உள்ள வகையில் கவி வேஷம் செய்தாருது வற்று வளம்பட்டிருக்க ஒழிய யாரிடமும் - உயிர்ப்பாட்டும்கூட - நான் உதவி கொடுக்க மாட்டேன்!"

நாயகியின் பேச்சு எவர்க்கு விடப்படுகிற கிளாண்டு. அல்லாவுடைய கயாலம் எவர்க்குத் தெரிந்ததுதான். அவன் மிகவும் ரொங்கு காரன். சிறு வயதிலிருந்து அவனுக்குத் தன் மான உணர்வு அதிகம். ஒரு சிறு சொல் கூடப் பொறுக்க மாட்டான் அவன். உட்புற மிடைபுறம் உட்புற மடையி, உயிர் போனதுயில் கொளமுதற்கு இறக்கக் கூடாது என்று கொள்ளையுடையவர்.

எவர்க்கு அந்த ஒவியத்தின் தீர்வு வந்தது. அதற்குக் கிடைக்கும் வசதிகளில் நூற்றில் ஒரு பங்கு கூட கிடைக்கவில்லை. ஏய்நாயகி குடும்பத்துக்கு! தீரக்க தீரக்க எவர்க்குக் கிளிப்பித்தான் வந்தது.

"எவ்வளவு ருந்தித் திரிந்திருள்!" என்று சட்டி கேட்டான்.

நான் விசுவாசமாகச் சொல்வேன், அல்லாவுடைய கிளாண்டு வந்த விடம். "ஆனால், அப்பா, பொருள் நான் கைக்கு வரவில்லை. ஒரு பங்கு உன் கையால் வந்தால் வந்தது. பொருள் இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த ஒவியத்துக்கு இவ்வளவு அறிவிட்டால்! சரிவர வந்திருக்காது. உலகம் இது! உயிர்ப்பாட்டு மடையி கைகளில் ஒன்றியே! உயிர்ப்பாட்டு ஒவியத்தோடு தலைமேல் வைத்துக் கொண்டு உத்தாடுகிறார்கள்!" என்று அவன்.

நான் ஒவியர் சங்கக் கட்டைத் திரைப் பிழாவுக்குப் போகவில்லை. ஆனால் அது பற்றிய விவரங்களைச் செய்திப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அந்த அயோகமாக நடந்ததை. அறையில் வரையிற்புரை நிலைத்திடு. வசந்தபுரி மகாராணியும், விராவைத் தோட்டிவைத்த மந்திரிமும், தலைமறைவாகித் தெய்வம் பிரகாசம் ஒருமுறை ஒவியர் கதிர்மேல்வரையி அவருடைய தந்திரம் ஒவியத்தையும் வரையிப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

சில திசைகளுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் செய்திப் பத்திரிகைகளில் திறக்கித் தோட்டம் சொந்தி யொன்று வெளியாகியது:

"நேற்றிரவு ஒவியக் காட்சியில் புகழ் பெற்று ஒவியர் கதிர்மேல்வரையி ஒவியம் கத்திரவம் குத்திக் கிறித்தப்பட்டுச் சிவாரு பிள்ளைகளைக் கிட்டுத்தது. இந்த அட்டென்ஷன் டைச் சொதவான் யார் என்று தெரியவில்லை. நேற்றிரவு மனநு மெய்து கொள்வதற்குத்தான் உட்புற பார்த்தல் சிலரே வந்திருந்தனர். அங்கே காவலில் இருந்தவர்களும் அந்தக் கிரகமாக இருந்து விட்டதால்தான் இந்த நாடே வேறு சாத்திரமாயிற்று.

"இதெல்லாம் செய்துச் செய்து வாராயிருக்க வரம் என்பது பற்றிப் பவலித் தோஷங்கள்

உலகத்தினர். கதிர்மேல்வரையி வளரும் புகழ் குறித்து அவரிடம் பொருளம் கொண்ட மத்து சில ஒவியர்களின் தூண்டுதலாலேயே இந்தச் சம்பவம் தீவிரத்தாகக் கிளர் சொல்லுகிறார்கள். பெறு கியா! இது ஒரு சாத்திரியக்காரனின் சொல்கை என்று கருது கிறார்கள். போலீசார் புலன் விசாரித்து வரு கிறார்கள்...."

ஒவியர் சங்க அதிகாரிகளின் உலகக் குறையைக் கண்டித்தும், ஒவியம் தட்டி மாயதாய் கைவரையுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் இழப்புகளாக வருந்தியும் பத்திரிகைகளில் தலைவாங்குகல் வெளிவந்தன. இந்த நாள் வேலைக்குக் காரணமாக வரையுக்குக் குறி தண்டனை வழங்க வேண்டியதன் அளவியத் உதவியினை வந்திருந்தது.

எவர்க்கு சாட்சியம் தீர்வு வந்தது. இந்தச் சம்பவத்தின் அவன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பான் என்று என் உலகத்தார் கூறியது. அவ் றிரகை அவனைப் பார்த்தல் சொந்தி.

சட்டி குறையின் மானம் கைக் குறையினால் உலகத்துக் கொண்டு உட்காரத் திருந்தான்.

"எவ்வளவு சட்டி! குறையைத் தீர்வுத் துக் கொள்வதற்குக்கிறார்! மனவிக்கு உடம்பு இன்றாம். சரிவரவில்லை!"

"அவள் போய் விட்டாள்பா!" சொல்லி வரும் துக்கத்தை அடக்கப் பற்களால் உதட் டாக் காத்தல் கொண்டு பதில் சொல்லும், அவன் கைகளில் தீர் பொருளியது.

தந்தை அழுவதற்குப் பார்த்துக் குறையைக் கூடம் அழைத் தோட்டி விட்டான்.

நான் அவனுக்கு என்ன ஆதரம் சொன்னு வேன்! ஏற்று நேரம் கறித்து விளையேன்: "உயிர்ப்பாட்டு நுந்தான்!"

"பந்த நாட்களுக்கு முன்னால் பெரும் புலனாய் மனநு பெய்ததல்லவா! அந்தப் புலனில் என் விட்டதும்மேல் போடப்பட்டிருந்த தகரத் தகடுகள் பறக்க ஆரம்பித்து விட்டன. அவற்றின்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த கற்கள் வீட்டுக்குள் விழுந்து விட்டன. அவற்றின் ஒன்று அவனுடைய தலைமேல் விழுந்து மண்ணை உண்டித்து போய் அவன் இறந்து விட்டான்!"

மேட்டுவை கட்டமாக இருந்தது. எவர்க்கு, எவ்வளவு புயங்கரமான மரணம்!

சம்பவம் மனவி இறந்த செய்தினைக் கேட்டபிறகு ஒவியத்தைப் பற்றிப் பேசு தெடுக்கத் தோண்டி விட்ட எவர்க்கு, ஆறும் அவனை என்னக் கேட்டான். "அந்த ஒவிய விஷயத்தைப் பத்திரிகையில் பார்த்திருப் பாயி!" என்று.

"ஆமாம், அதைச் செய்தது...."

"உயர்ந்தான்!"

"நான்? ஏன் அப்படிச் செய்தாய்?"

சம்பு உடனே பதில் சொல்லவில்லை. ஏதோ வேசிப்பவன்போல் ஆகாயத்தை வெறித்துப் பார்த்தவாறு சற்று நேரம் இருந்து விட்டு மெல்லிய குரலில் பேச ஆரம்பித்தான்:

"என....? ஏன் என்று கேள்விக்கு ஒரு வாயில் தெளிவாய் பதில் சொல்வ முடியாது என்றும், நடத்ததை விவரமாகச் சொன்னும்

"இந்த மூன்று அறங்களுக்கா வாடகை தானாரு நியாய்?"

"ஆமாம், இது பம்பாய்; மலிகாப்பூரோ அடையாளமே இல்லை."

சிறுவனைப் பார்ப்பது வந்த ஒரு மாதத்துக்குள் ஆபீஸ் வேலைகள் ஒரு தாய்மதராசம், ஒரு தாய் மிஸ்சி போய் வந்துவிட்டன.

சுமதிக்கு வெறுப்பு:

"உங்களுக்குத் தாலிச் சத்தாய்! பம்பாய் உங்களை எவ்வளவுக்குப் பண்படுத்தாது?"

"நான் என்ன சொல்வேன்? என் கத்தி யோகம் அப்படி!"

சிறுவனை அன்று ஆடுவதற்கு வந்ததும் சொன்னால்: "தாசியைப் போலுக்கு மறு தான் காலி மதராசம் போகிறேன்."

சுமதி மோகித்தாள்.

"குழந்தைகளும் அடுத்த மாரம் கைத் திறக்கிறார்கள். உம் அழகையும் போய் அடையாளத்தில் விட்டு விடுவோம். அதைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்."

"அடுத்த மாரம் அழகையும் உம் மிராசை மிஸ்சி! உங்களை விட்டுப் போய் ஒரு தந்தை அரை மார்த்துக்காய்! சிறுவனைப் போய் மாகத்தாய் போய்விட்டாள். உங்களுக்குத் சலவாரம் இல்லை."

"ஆனால் சுமதி! அடுத்த மதராசம் போய் விட்டால் தான் கத்தி எப்படிச் சந்தைக்கு வரப் பிரிந்து நியாய்?"

இவரும் ஆபீஸ் போய்விடுவாரே.

தனிமையை தீர்க்கும்போதே அவன் சத்தம் உதைத்தது. அது வருஷங்களாக, குழந்தை பிரிந்த நேரம் முதல், சஞ்சலினை அவன் பிரித்ததற்கில். இப்போது படிப்புக் காலம் நிறைந்த போய் விட்டான். அப்போது வந்தது விடுமுறை என்பதோ அம்மனு கிட்டி அப்பா விஷக்கோதான் வரப்போகிறது. அவன் கண்கள் கலங்கின.

சிறுவனைத் தானமாகச் சொன்னால்:

"என்ன மோகனை? நான்தான் அடிக்கடி மதராசம் போவேனே. குழந்தைகளைப் பார்த்து வருவேன்!"

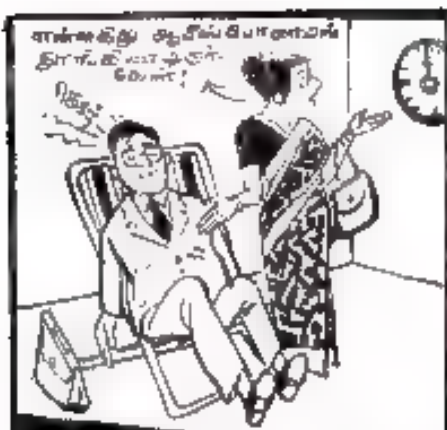
சுமதிக்கு அழகைவோடு சரிப்பும் வந்தது. "மன்னார்குடியார் கூடையில் போனால் காமர்ப்பாகப் திரைப் கழல் சலிந்துக்குக் குழந்தைப்பிரிந்த கோரம் உறு! அப்படியே பண்ணாதாக அனலொடு தந்து திரிவோன் திரைக் கை! மன்னார்குடியில் போனாலு, காலில் கழிவோடு மதராசுக் கோவாடு மதராசம் மதராசுக் கோவாடு!" என்றான்.

இத்தரையின் விவரம் நினைவர், பழையல் போதும் "சொன்னேன்" விவரம் தவாராக தின்றது.

"அப்பா! விவரங்கூடில் போகும்போது தலை சத்தமாய்; தலை கத்தினால் அம்மா இந்த

சாவு செய்து விட்டாள்! சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்... சிறந்தவன் தான்...

மாத்திரையைச் சப்பிவிட்டு கொள்ளுங்கள்! என்னுள் குழந்தை ரஞ்சனி.

கிருஷ்ணன் தலையில் அடித்துக் கொண்டான். "கத்தப் பட்டிக்காடு உன் அம்மா! தலையும் சுற்றாது. காலும் சுற்றாது, வா!" குழந்தைக்கு அது முதல் பயணம்தானோ? அது அவளுக்குப் பரிசாகிவிட்டே. வாரத்துக்கு ஒரு முறை படுத்த செல்லும் அவளுக்கு எல்லாம் சரிவ சுகதுமாடு விட்டன.

ஊழலும் கயல் உயரப் போய், மெகல் கழுகும் அப்பாய் பறந்து கொண்டிருந்தது. கீழே நிலை நுரைகளாய் மெகல் கூட்டங்கள் தெரிந்தன. ரஞ்சனி வாய் திறக்காமல் தன்னை வழியே விடப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"அன்று மூலமும் கமழிக்குக் காரியம் ஒட்டிவிட, வெறும் மோழம் சாதத்தோடு சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டான்.

"குழந்தை மதராஸ் போலிருப்பான்! பாட்டியோடு புயரானைப் பற்றிக் கதை கதைபாய்ச் கொய்கிக் கொண்டிருப்பான்!

"இவர் ஆய்ஸ் விஷயமாகப் போலிருப் பார். சாயங்காலமே திரும்பி விடுவார். குழந்தையிடம் கூட அதிக தேரம் பேசி விடலாட மாட்டார்!"

நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே சதகு ஞாபப்பட்டது.

கிருஷ்ணன் திரும்பி விட்டான்.

"குழந்தை சொல்லியதாகப் போலுளா? தலைக் கற்றல் ஒன்று இல்லை?"

எப்போதும் போய்ல என்னை மிரிப்போடு கோட்டைக் கழற்றினது கிருஷ்ணன்.

"குழந்தைக்குப் படுத்தும். எப்ப வரங்கக் காசு கொடுத்திருக்கா? நிக்காக்காரனிடம் வழக்கம்போல் வரக் சொல்லிச் சொய் மிடுகா?"

"எவ்வாறு சங்க அம்மா சொல்லிக் கொண்டாள், என்னை தேரம் எது?"

கமழி பட்டைக் கழற்றிப் போய்லான்.

"நிக்காது சங்கம் சத்திப்போடும்! அது மானம். அப்பே நாலிலவான் எப்படித் துடிக்கிறோ?"

"ஒரு துடிப்பை இல்லை, சமர்த்தாக இருக்கிறோம்!"

"சங்கம் பார்த்தேனா?"

பதில் இல்லை.

ஒரு மாதத்துக்குள் அவன் இரண்டு தரம் மதராஸ் போய் வந்து விட்டான். ஒரு தரம் குழந்தைகளையும் எப்பிக்க கூட. தேரம் இல்லை. ஊழலு போன்ற தேரம் ரஞ்சனி வரங்கிக்கூடத் திடம் இறுத்தாள். எல்லா விதங்களிலும் அவன் திரும்பி விட்டான்.

கமழி சாவுக்காலம் வரித்து வீழ்ந்தாள்.

"அடுத்த வருஷம் முதலில் குழந்தைக்கு இப்பே ஒரு நுகல் எல்லாம் வற்பாடி பண்ணி விட்டு வேறு காரியம் பாருங்கள்! எல்லாம் அவளை விட்டு விட்டு இந்த மாநிலி நலியே தலிக்க முடியுமா!"

"ஹ். நான்தான் அடிக்கடி போகும் போதெல்லாம் அவளைப் பார்த்துக்கொள் கிறேனே!"

கமழி தன் தேரம் பட்டையில் இடித்துக் கொண்டாள்.

அடுத்த மாதம் அவன் மீண்டும் மதராஸ் விரும்பினான்.

கமழி எச்சரித்தாள்:

"இந்தத் தரமாவது குழந்தையோடு ஒரு நாள் இருந்துவிட்டு, நாளை திரும்பி மதராஸ்கம். உங்கள் கம்பெனிக் கட்டிடம் ஒன்றுக் கீழே வீழ்ந்து விடாது!"

வருக்கமான் புன்முறுவல். கமழி அவன் கதிருது.

"உங்கள் மனைப் பாருங்கள்; சுரம் கிடை யாது. தாய்க்குத்தானே தெரியும் பெற்ற அருமை!"

அவர் போனவுடன்கூட கமழி திடீரென்று சதவைச் சாத்திக் கொண்டாள். அவள் மனைக் கண் முன்னும் ரஞ்சனி நிலை. "குழந்தை தாயின் அன்பு இல்லாமல் எப்படித் தலிக்கிறோ?" இவளுக்கு ஒரு பேச்சு. வீக்கா வாட்டு ஒன்றுத் தெரியாது. கம்பெனி, சத்தி போகும். விமானம் எவ்வளவு இது மூன்று தானே இவருக்குப் பிடித்தது?"

அன்று சாயங்காலம் கிருஷ்ணன் திரும்பி வரங்கிக், கமழி பெருமூச்சு விட்டாள்.

"நல்ல வேளை, இந்தத் தரம் ஒரு நாள் தலிக் விட்டு வருகிறார் போலிருக்கிறது! என்ன

பலத்திற்கும் அலாக்கியத்திற்கும்

பண்டிதர் கௌபாண்டசாஸ்திரம்

ஜீவாமர்தகம்

1898 முதல் பிரசித்தி பெற்றது!

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

கேரளேட்டி ரோட்

சென்னை - 17.

“புடவை என்றும் சாஸ்திரி கடைதான்”

என்பது மலர் செய்தி செய்தி போன்ற அனுபவங்கள் அருவங்கி
‘67’ வருடங்களாக காண்பதற்கு: பெயரெடுத்த

‘சாஸ்திரி கடை’ ஜவுளிகளுக்கு

CALCUTTA-26: SAMPURNA SASTRIAR.

14-A, Park Side Road Phone: 46-3976

NEW DELHI-1: MADRAS STORES.

95, Baird Road Phone: 43632

JAMSHEDPUR : D. V. V. SASTRY'S HOUSE, 'M' Road

SAMPURNA SASTRIAR & SONS

Specialists in Pure Silk & Cotton Textiles

MYLAPORE, MADRAS-4 Phone: 71719

5 மாதிரி
சட்டை
இரண்டு
செருதிரவர்களுக்கு
உடனே.

எவர் சிலவர்
புரா
தமளா
இலவசம்!

ஒரு சீட்டை
செருதிரவர்களுக்கு
இலவசமாக
தொகுக்கப்படும்!

இலவசமாக
தொகுக்கப்படும்!

ஏதே
ஸ்டேயர்ஸு

மெய்யூர் சேயிய்யுச் சட்டைகள் M. O. முதல் செத்துக் சென்னப்பதும்.

கர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடுமே என்று அச்சமின்றி இவ்வற வாழ்க்கையை இன்பமாக அனுபவிப்புகள்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மிகவும் பத்திரமான முறை ஆண்களுக்கு இப்பொழுது உண்டு. அதுதான் **நிகராக**

ஆடவர்களின் உபயோகத்திற்கு உகந்த பயந்தரமான குடும்பக் கட்டுப்பாடு சாதனம்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு - க

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

ஒன்றின் விடம் 15 பைசா
உள்ளடக்கம், ஆறு விவிலியில்
விவரிக்கிறது.

இருந்தாலும் இவருக்கும் தோஷமுதா என்ன? குழந்தையோடு ஒரு தானாவது கழிக்க வேண்டியது உண்டு!"

இரவு மணி ஓங்கி. கமதி அரைத் தூக்கத்தில் இருந்தாள். "ரஞ்சனி... ரஞ்சனி..." - ஒரு குரலுமுணுப்பு.

கதவு "டிப்" என்று அவறிவது. இரவு நிபந்தனையில் மின்னார மணி தெவிடாமல் கேட்டது.

"இந்த நேரத்தில் யார்?" எதிரியத்தைய வரவழைத்துக் கொண்டு எதிர்த்து நிறுத்தாள். எதிரே இருஷ்ணம், ரஞ்சனி, ஒரு சிறிதளவுப் பாதிசபர்! கமதிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ரஞ்சனி அம்மானைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

இருஷ்ணம் சொல்லுங்கள் - "ஏர் இத்திலா விமானம் வந்தது! அதில் வந்து விட்டேன். குழந்தையினோடு!" "எங்கும் விடா வாங்கடி. ரஞ்சனி!" "இப்போம்மா!"

இருஷ்ணம் சிரித்துக் கொண்டே சொல்லும்: "போன தரம் மதராஸ் போன போதே இவ்வளவு சந்தித்தேன்." - எதிரே பாதிசபர் நின்றுகொண்டார்.

"குழந்தை தனியே மதராஸில் படிக்கிறாள் என்பதேன். கடனே இவர் இங்கே அதே மாநிலக் கல்வியைப்படிக்க இடம் ஏற்பாடு செய்து தருகிறேன் என்று. தற்செயலாய் இவரை இன்று பகல் மதராஸில் சந்தித்தேன். வேறு வேலைகளில் பங்களி

வந்திருக்கிறார் இவர். நாளை மூதல் ரஞ்சனி இங்கே இருக்கும் பெரிய க்கடனுக்குப் போகலாம். அப்பிதனைப் பற்றிக் கவலை ஏதும் இவர் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டார்?"

எதிரே திவ்ய கலவையையும் பாதிசபர் என்றும் மனதி மனதிப் பார்த்தான் கமதி.

"இவர் இந்த ஸ்காலரேயே பெரிய கவர்மெண்டில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். எங்கும் நிர்வாகத்தில் இவரும் ஒரு டிரைவராகும்!"

கிருஷ்ணம் பாதிசபர் என்றும் விட்டிருந்தான்.

கமதியின் மனத்தில் கனம்? இறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ரஞ்சனியே போக ஆரம்பித்தாள்: "அப்பா ஒவ்வொரு தரம் மதராஸ் வரும் போதுமே ரொம்ப மனக் கஷ்டப்படுவார். அம்மா, நான் அங்கே தனியே இருக்கிறேனென்று எப்படியும் இங்கே அடமியல் விடைக்க ஆசைப் பிடித்து ஏதாவது பண்ணி விட்டார்!" - குழந்தை கமிஷன்க்கு சிரித்தாள்.

கமதி விடவில்லை.

"ஆகா, உங்களுக்கு இதற்கெல்லாம் தெரம் ஏது! பாருங்கள் மாநிலத்திலே உங்கள் மனம். குழந்தையைப் பற்றி உங்களுக்கு இவ்வளவு அக்கறை எப்போது வந்தது?"

அந்த இரவு வேளாவிலும் இருஷ்ணம் அமைதியாகச் சிரித்தார்.

"பாருங்கள் உங்கள் அடியில்தானே சுரம விடுகிறது..."

கமதிக்குப் புரிந்துவிட்டது!

சிற்புதங்கள் இன்னும் நிகழ்கின்றன

'அப்பாவுகள் இன்னும் தடைபொறுவில் தான்' என்று இந்த நூல் தனிக் சிறப்பு பொருத்திய நாவல். நாவல் என்று சொன்னாலும் இது கற்பனைப் புனைந்ததல்ல. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மன் கிடைத்த தந்த வாக்குறுதியைக் கேற்ப, இந்தக் கவிதாசத்தில் இவ்வளவு தம் மெய்யுடையாரைக் காட்டிப் பாற்றுவதைக் கண்ணுரக் கண்டவர் இந்த நூலாசிரியரான ஸ்ரீ நிவியகுமார் ராய் அவர்கள். இவரைக் கண்ட ராகவும், இவ்வளவு சந்திராகவும், பரம பாகவதராகவும் பெயர் கொண்டவர் ஸ்ரீ டி. கே. ராய். கண்ணன் தன் பத்தரை மறைந்திருந்து காப்பது மட்டுமில்லாது, அந் புதங்களை நிகழ்த்தி மூலம் மாதத் தனது அலங்காரத்தைக் காட்டியிருப்பதைப் பங்கேற்று சமயங்களில் அறத்தம் நிகழ்த்தமாகக் கண்டவர் ஸ்ரீ டி. கே. ராய். தாண்டுகளும், பகுத்ததிலும்,

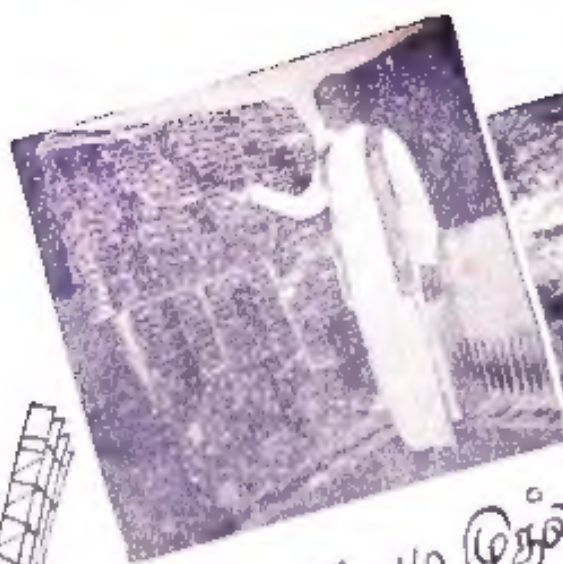

தீபிக்ராய் 1930

பகுத்ததிலும் என்று ஓரளவும் கூறும் 'இரண்டில் பெட்டாங்கு' என்றும் பாதிசபர் இன்று, தாம் அந்தத் தெய்விக அப்பாவுகளைக் கவனித்ததை நாவல் போல் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார் அவர். மொழியில் கவித்துவம், அழகம், கருத்துக்களின் நுண்ணுரம், கண்ணின் அபிதி ஏன் ஒன்று போன்று உருவான நூல் இது. இவ்வளவு விதிகளுக்கும், அபிதிக்கும் அப்பாற்பட்ட ஸ்காலர் அவர் தன் கருவியைப் பரிசுடராக அடிப்படை அற்புதம் செய்து அட்கொள்ளும் கட்டங்களில் சிம்மி விதிர் விதித்து விடுகிறேன். இது போன்ற நூல்களைப் படித்து நவீன இன்னுருவகம் பாற்றுவும் பகவானே தான் ஏதேனும் அற்புதம் புரிய வேண்டும்!

Miracles do still happen
By Dr. P. K. Roy Available
at Harikrishna Mandir,
Ponn - 16; Price Rs. 9-50.

எட்டுச் சுவடி தேல் எவும்புக்கூட்டு வரை.....

இலகியெய்களில் கேட்டு ரசித்து மகிழ்வதோடு நின்று விடாமல் தமிழரின் பொலுவுள், சரித்திர காலத்தை, "தமிழர் வரலாற்றுக் கண்காட்சி" ஏற்பாடு நம் கண்முன்பே நிறுத்துகிறார் சிவகாமி அம்பரஹீது - வெங்கட - எண்ணக்காழாடி. ஓரகண்டி கவையா நாடிடு அவர்கள்.

சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்திய பொருட்களைச் சேகரித்துச் சிவகாமி நகரில் "சரஸ்வதி ஸ்தலம்" எனப் பெயர் பூண்ட தமது இலவத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து வருகிறார். ஒரு பெருங்குழுவோர் அங்கு அராசங்கமோ சாதிக்க வேண்டியதைத் தவிர ஒரு மனிதர் சாதித்துள்ளார் என்றால் அதைக் கண்டு பாராட்டாமல் எப்படி இருப்பது?

தொழுகார்பியம் முதல், பிரதாபப் பிரபந்தங்கள், மருத்துவம் முதலிய அமீரத்து இத்தாறு ஏட்டுச் சுவடிகள், சிவம்பு, வீரக் கழல், பொன் நகைகள், நவரத்தினக் கற்கள்; இரேக்க நாணயங்கள், அசோகர் காலத்திய நாணயங்கள், பலவித போர்க் கருவிகள், பிரங்கிக் குண்டுகள், புத்தர் முதலிய உருவச் சிலைகள், அக்காஸப் பாத்திரங்கள், மர உரி, மற்றும் நுண்ணிய ஆடைகள், பண்டைய நாகரிகமான இறந்தோளர்ப் புதைக்கும் நாழிகள், அதனுள் வைத்த பொருள்கள், கடற் பொருள்கள், பறவைகளின் அனகுகள், மிருகங்களின் கொம்புகள், எலும்புக் கூடுகள், பல நாட்டு ரூபாய் நாட்டுகள், தபால் தலைகள், பல்வேறு கற்கள், மண் வகைகள் முதலியவற்றைக் காணுந்தோறும்

நமது வரலாற்றுச் சிறப்பை எண்ணி இரம்புதெய்துகின்றோம்.

தமிழகப் பேரறிஞர்கள் பலரும் அப் பொருட்காட்சியைக் கண்டு பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

இக்காட்சியைக் கண்ட தமிழறிஞர் டி. எஸ். ஜி. அவர்கள் -

"பலவிதத்தும் சென்று மொத்தத்தக்கிய பண்டம் பாலகை ஆய்ந்தெடுத்த பான்மையினைப் புகழ்க்கோ நிலவுமிற்கப் போருள் தொருக்கப் போருள் செலவிட்டுற்ற நீண்டயநினைப் புகழ்க்கோ ஓரகண்டிச் செல்வர் குலவுமின்பம்கொண்ட கவையாவரங்கூறில் கூரறிவும் முயற்சியுமாய்க் கோத்தெடுத்த பொருள்கள் நிலவுமில் பலகாணத் தக்கவையாய் இவர்தம் நீண்டநெடுங் தாணாண்மை வாழிய வாழியவா!"

என்ப பாடி மகிழ்ந்துள்ளார்.

எழுபத்தேட்டு வயது திரம்பிய திரு ஓரகண்டி கவையா நாடிடு அவர்கள் இக் கலைக் காட்சிக்காக முப்பதாசிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவிட்டிருக்கிறார். விஜய நகர மன்னர் மிகுஞ்ஞானேசராயரின்வமிசாவரையினர் என்ற கூறிக் கொள்ளும் இவருக்கு மகிழையும் இரு குமாரர்களும் இருக்கிறார்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் தமது அன்னை வீரவக்கலி அம்மையார் வரலாற்றுக் கதைகளைக் கூறக் கேட்ட இவர்களுக்குப் பதினென்று வயதிலேயே இப்பொருட்களைச் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியதாம். சிவகாமி சப்-கமெக்டர் அலுவலகத்தில் தரிசுமொ ஈறத்த ராகப் பணிபுரற்றும்போது மொத்த விடு ஷன்களில் வெளி இடங்கள் சென்று கலைப் பொருட்கள் சேகரித்தார். கோ.ம. கோதண்டம்

தலைவரின் பதவியும், அந்தப் பதவியைத் தான் உய்களுக்குத் தலைவரின் கடந்தாலும், அந்த விவரத்தில் போகக் குறைவு ஒரு லாபிசுதன் சாப்பிட்டால் உய்களுக்கு, லாபிசுதனின் சேர்க்கைப் பட்டியல் கணக்கைப் பொருத்தக் துறியிலும், உடல்வலி மற்றும் பல்வலியுடன் கூடவே அதுபலக் காலும் சேர்ந்தவரும் போகக் குறைவு. மற்றது திறமையுடைய புத்தகங்கள் சிபிஸ் ஸ்டாட்டுகின்றன. அந்தவே லாபிசுதனின் துறியில் சிறப்பு.

ஸ்பாதிடான்
'Gentle'

How often are you evaluating your transport efficiency in relation to maintenance costs?

Economy is a must every day. Whether you run trucks, agricultural plant or industrial equipment, economy is what you look for—sound, long-term economy. Every morning your daily report on operating and maintenance costs is your guide to true economy. Such a guide will reveal to you how the use of genuine spare parts can cut down your maintenance cost, because they are the same original equipment parts of standard quality.

If you are keen on fleet efficiency and economy in order to make more profit, the only sure way is to take a solemn pledge to use only genuine Perkins parts, supremely reliable and highly durable.

For PERKINS Engines

Simples

Genuine Spare Parts

Head Office: 202, Mount Road, Madras-2.
Branches: OOTACAMUND · BANGALORE ·
TIRUCHIRAPALLI · SECUNDERABAD